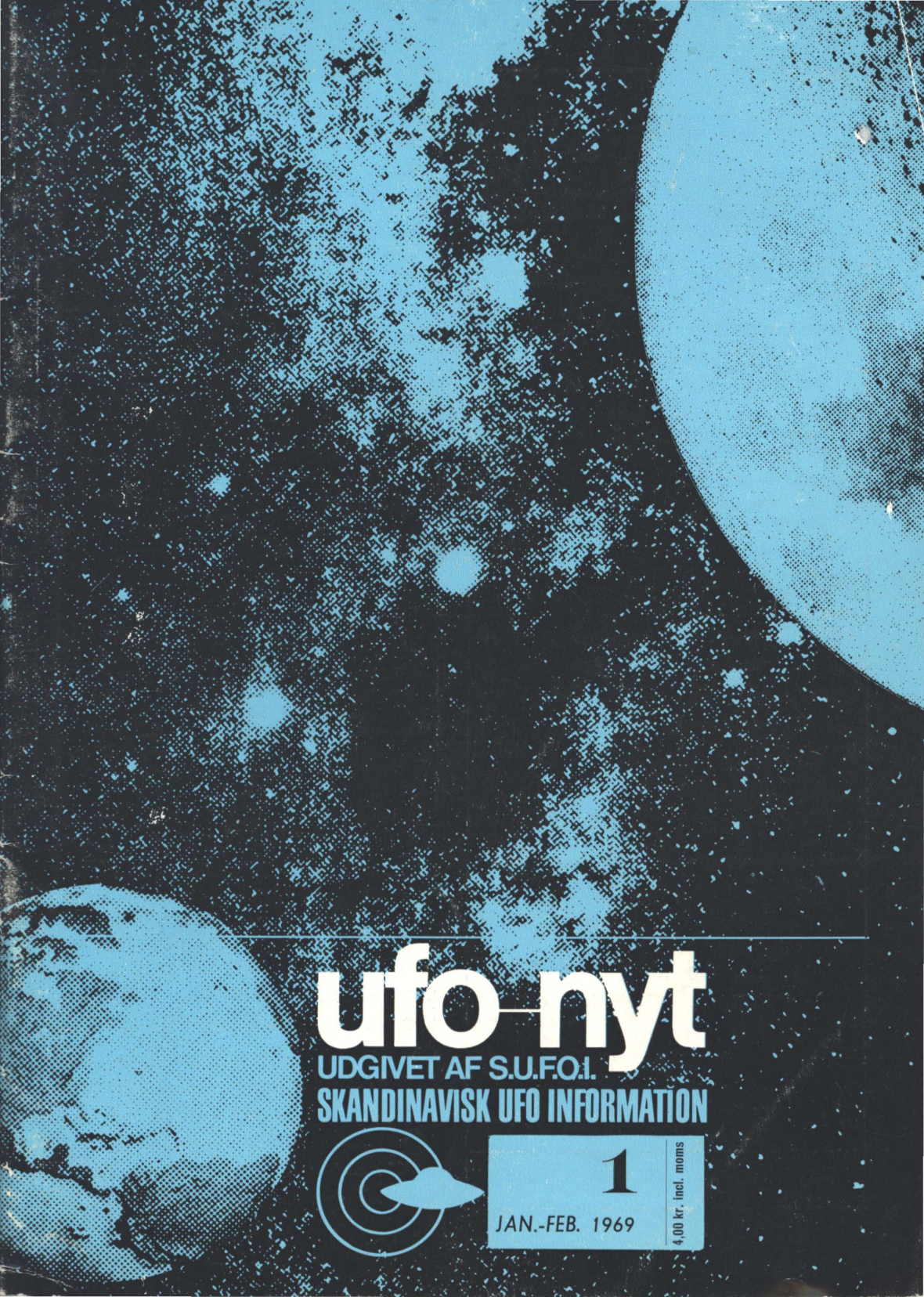

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

1

JAN.-FEB. 1969

4,00 kr. incl. moms

UFO-NYT

Redaktion:

Frank Pedersen (ansvarshavende),
Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lyngø,
tlf. Lyngø (03 277) 732.

Iver O. Kjems,
Vesterkærvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre,
tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionsekretærer:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Bodil Kromann,
Hattemagerstien 32, 2300 København S,
tlf. (01) 55 92 88.

Kontakt til udlandet:

Willy Wegner,
Odinsgade 2, 4. sal. 2200 København N.

Ekspedition:

Hanne Nielsen,
Peder Lykkesvej 55, 2300 København S.,
tlf. (01) 55 69 20.

Regnskabskontor:

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, 8900 Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT
ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at ind-
betale beløbet (D.kr. 32,00 foret kalenderår)
til regnskabskontorets giro-nr. (Se ovenfor).

Adresseændringer og reklamationer over
uregelmæssigheder vedrørende bladets til-
sendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „UFO - NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler
fremtræder som bidrag til kendskabet og
forståelsen af UFO-forskningen i dens for-
skellige former, uden at S.U.F.O.I. nødven-
digvis anerkender de tanker, som måtte
fremkomme heri, og uden at organisationen
hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste UFO-NYT udk. omk. 1. marts

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6,
Uggeløse pr. 3540 Lyngø.
Tlf. (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmes-
tervangen 8, 8900 Randers, tlf (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5,
København, 2300 Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre
Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé
35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr.
8900 Randers.

Ovesættelsescentral: Bodil Kromann.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13,
2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørs-
holm. Tlf. (01) 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300
København S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2.sal th.
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.,
4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen,
Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

Leder	1
UFO-invasion over Sydamerika	2
UFO-logi	13
Observationer	24
UFO'er i fortiden	35
Rapport hjørnet	39
Diverse	42
SUFOI-kontakter til udlandet	43
Kontaktadresser	45

Det nye år

Vi vil gerne starte det nye år med at ønske alle vore læsere et godt nytår og samtidig udtrykke ønsket om et fortsat godt samarbejde til gavn for UFO-sagen.

Vi takker alle, der i det forgangne år har bidraget til fremme af arbejdet på den ene eller anden måde. Specielt ønsker vi at nævne de mange som ved foredrag og mødearrangementer har medvirket til at stimulere interessen for et sagligt og nøgternt arbejde med de ufologiske fænomener.

Det er glædeligt at konstatere, at den stagnation, vi på visse områder har været vidne til i de senere år, nu er afløst af nye initiativer. Udviklingen det sidste år har vist, at både ungdomsklubber og aftenskoler nu på helt naturlig måde medtager UFO-sagen både som studieobjekt og som et emne i det almindelige oplysningsarbejde. Dette stiller øgede krav til alle implicerede – ikke mindst til SUFOI som organisation. Vi må øge hjælpen til foredragsholdere og kursusledere ved blandt andet at udvide og forbedre informationsvirksomheden, men vi kan ikke gøre det uden hjælp.

Det vil i første omgang være nødvendigt at få et indtryk af på hvilke felter, i hvilket omfang og hvordan, man kunne tænke sig oplysningsvirksomheden gennemført.

Alle er velkommen til at fremsætte ønsker og forslag. Primært ønsker vi en stillingtagen til følgende:

1. *UFO-litteratur* (art og omfang).
2. *Informationspjecer* (indhold, opsætning, omfang m. m.)
3. *Instruktionspjecer* (korte vejledninger til brug i arbejdet på de forskellige felter).
4. *UFO-NYT* (eventuelle ændringer).
5. *Gruppearbejdet* (behov for hjælp og hvordan).
7. *Udvidet kontakt til pressen* (på hvilke områder og hvordan).

Ønsker og forslag indsendes til:

Gunnar Weichardt,
Oxford Allé 3 A,
2300 København S.

Medens der således er en udvikling at spore i både det interne og eksterne arbejde i Skandinavien, må vi erkende at der kun på et par enkelte felter er fremgang at spore i det internationale UFO-arbejde.

Der er efterhånden ved at udvikle sig et mere kontinuert og kontant samarbejde mellem forskellige organisationer i de fleste vestlige stater, men afvigelser i opfattelser har indtil nu vanskeliggjort mulighederne for opbygningen af et fælles internationalt UFO-program.

Condon-rapporten er endnu ikke fremkommet og ingen kan med sikkerhed sige, hvornår Colorado-projektet vil være endeligt afsluttet. Man skal dog nok ikke forvente nogen positiv udgang på disse undersøgelser. Hvis resultatet bliver negativt set med ufologiske øjne må vi håbe at dr. J. Allen Hynek og dr. James E. McDonald gør alvor af at starte et undersøgelsesprojekt med videnskabsmænd som ikke er belastet med forudfattede meninger og som derfor vil kunne gennemføre en objektiv forskning på dette gennem mange år videnskabeligt set misrøgtede felt.

F.P.

„Når jeg får overflod“, siger du, „da vil jeg trøste og husvæle de ulykkelige“. Hvor jeg ynker dig! Du vil aldrig husvæle dem.

Kinesisk ord

Er du ved at udføre en god gerning, skal du ikke først spørge, hvad belønningen vil blive.

Kinesisk ordsprog

Hjernen opfører sig ikke i alle funktioner som en samlet enhed.

H. Pakkenberg, dr. med.

UFO-invasjonen over Sydamerika

Argentina, Chile, Peru, Uruguay

Vi husker, at Frank Edwards i sin bog „Flyvende tallerkener – en alvorlig sag“, til slut forudsagde et stigende antal UFO-observationer og -landinger i året 1968.

Medens nogle (en rest) aviser endnu latterliggør UFO-sagen, bringer andre, f. eks. „Schwäbische Zeitung“ fra den 7.-9.-1968 fuldkommen objektive beretninger, hvori det bl. a. hedder:

„Er der begyndt en invasion af beboere fra andre planeter i Argentina?“ – Dette spørgsmål beskæftiger den argentinske offentlighed. Daglig indløber der beretninger fra næsten alle dele af det mere end 2,7 millioner kvadratkilometer store land om observationer af mærkelige himmellegemer. Ja, der berettes endog om „landinger“ af disse „uidentificerede flyvende objekter“ og om optræden af besynderlige væsener på argentinsk grund.

Et rundspørge fra det medicinske fakultet i Buenos Aires viste, at 90 pct. af de adspurgte, som udgjorde et repræsentativt befolkningsgennemsnit, anså UFO-erne for at være en realitet. 70 pct. af de adspurgte erklærede, at de af nysgerrighed ville benytte enhver lejlighed til at optage kontakt med UFO-ernes besætninger. 17 pct. viste ængstelse med hensyn til sådanne kontakter, 13 pct. havde ingen mening.

Vi har nu foretaget en sammenstilling, navnlig af det fantastiske materiale fra månederne juni og juli og fra det foregående tidsafsnit (ialt 45 beretninger).

Biler flyttes på mystisk vis – tusinder af kilometer bort.

Ægteparret Vidal, som kørte i deres bil på en landevej ved Buenos Aires, Argentina, fandt sig pludselig indhyllet i en tæt sky og mistede be-

vidstheden. Da de begge vågnede igen var de på en markvej, de ikke kendte. De konstaterede, at de var i Mexico! Deres vogn, hvis lak var forsvundet, som om den var brændt væk med en blæselampe, er sendt til undersøgelse på et laboratorium i USA. Deres luftrejse havde varet i 48 timer. Fru Vidal er indlagt på et hospital med nervechok.

Dette eventyr havde et fortillfælde for 12 eller 15 år siden: En mand, der kom ud af sit hotel for at starte sin vogn, befandt sig en time senere ca. 4000 km borte, stadig ved rattet i sin bil, hvis motor gik endnu. Vi gennemgik vort arkiv for at finde enkeltheder om sagen. Politiet har fundet udsagnene rigtige.

Det tredje tilfælde fra Buenos Aires drejer sig om en hr. Benjamin Solari Parravicini, argentinsk maler og billedhugger – med et godt renommé. Han har fået talrige præmier på udstillinger. Han blev bortført fra byens centrum af mennesker fra rummet. På en tåget morgen, fortalte han, befandt han sig overfor en høj, blond mand, der tiltalte ham i et for ham ukendt sprog. Han troede, han stod overfor en forrykt og ville fortsætte, men mistede bevidstheden. Han kom til sig selv om bord i et fartøj, i hvilket han fløj rundt om Jorden, hvorefter han igen blev sat af ved sit udgangspunkt. Maleren erklærede, at han har haft flere samtaler med de fremmede, der forsikrede ham, at de ville overvåge Jorden for at forhindre en katastrofe. – Denne artikel stod i „Tribune de Genève“ fra den 4. og 11. juni 1968.

(Vi står her overfor mystiske tildragelser, som det næsten er umuligt at kontrollere. Red.)

PERU

Sværn af UFO'er over Lima.

I Sao Paulo avisen „Noticias Populares“ fra den 10. marts 1967 står der at læse:

„I et tæt befolket område af Stor-Lima var der hundreder af øjenvidner til en UFO-observation. Objekterne, ca. 15 i tal, fløj langt nede og forårsagede stor opbidselse blandt tilskuerne.

Ifølge bladet „La Prensa“ fra Lima foregik denne begivenhed i distriktet Comas, ikke langt fra den indre by. Vidner berettede til reportere, at objekterne fløj omkring i ringe højde, som om de ønskede at kunne se os bedre. De var meget store og af sølvagtig farve.

Ifølge samme avis fra Lima har en politibetjent udtalt, at han har set en flyvende tallerken i nærheden af den internationale lufthavn. Det strålende, runde objekt forsvandt, som han sagde, i nordlig retning og var kommet fra syd“.

Fl. Saucer Review, juni 68. Nigel Rimes.

CHILE

Tre tallerkeners ophidsede folk.

Atter i Sao Paulo bladet „Noticias Populares“, nemlig i udgaven den 21. juni 1967, er følgende at læse:

„Nogle landarbejdere har observeret en gruppe på tre tallerkeners, der i zig-zag kurs fløj meget hurtigt over byen Mulluri (2,3 km nord for Santiago, nær den bolivianske grænse). De tre objekter udsendte et stærkt og usædvanligt lys, som gentagne gange skiftede fra orangerødt til lyseblåt. Efter at objekterne havde cirklet rundt i næsten et kvarter deroppe, forsvandt de ud af syne for de ophidsede mennesker i dette distrikt“.

Nigel Rimes.

ARGENTINA

Chauffør ser UFO.

La Plata, 20. februar 1968. – To chauffører refererede, at de er blevet forfulgt i 20 minutter af en „flyvende tallerken“, da de befandt sig på landevejen i nærheden af Junin. Det drejer sig om Juan Alejandro Silva (45) og Andrés Fortunato, der arbejder som chauffører i et transportfirma. Silva har optaget, hvad han har set, medens UFOet forfulgte dem, på bånd, og skildrer formen og farverne på den „flyvende tallerken“. Han bedømte afstanden fra bussen til 800 m, en afstand som UFOet stadig bibeholdt. Begge mændene erklærede, at de hverken havde spist for meget eller drukket alkohol og desuden, at de

hver tredje måned har fået undersøgt deres helbredstilstand af selskabet. Der kan ikke være tale om et optisk bedrag, da begge udsagn stemmer overens. De understreger, at de meddelte dette for at hjælpe videnskaben.

Argentinske piloter observerer UFO.

„La Razon“ fra Buenos Aires, juni 1968.

To erfarne piloter fra luftfartselskabet „Aerolineas Argentinas“ observerede et UFO i Punta Arenas ved Magellanstrædet. Fly-veteranerne, der fløj med deres maskine i 900 m højde, så en rødlig, strålende cylinder, der bevægede sig korrekt, (lige ud?). De er ikke i tvivl om, at det drejede sig om en flyvende tallerken, og nogle af de 18 passagerer bekræftede observationen. Klokken var 21,17 og mørket forhindrede måling af afstanden til objektet. De vil indberette observationen til De Forenede Stater „for at søge kontakt med den anden verden“.

Det drejer sig om luftkaptajnerne Raul Guardabassi, der har været ansat ved det nævnte luftfartsselskab i 13 år, og Ulises Tiviroli, der i 22 år har været i Aerolineas Argentinas.

Observationen gik for sig som følger: Vejret var godt og sigtbarheden 200 km. Man fløj netop over Magellanstrædet, da man fik øje på det klare objekt, der forekom rundt og aflangt, og som bevægede sig over horisonten. Der var ingen tvivl om, at det blev styret af intelligente væsener. Først bevægede det sig fra syd mod vest og så foretog det en vending på 90 grader; derpå pludselig endnu en vending på 90 grader, og nu bevægede det sig modsat begyndelsesretningen. Det så ud til, at det udførte disse bevægelser, fordi det havde set flyvemaskinen. Det kan under ingen omstændigheder have drejet sig om en vejrballon, for vinden kan umuligt have skiftet så ofte i løbet af 5 minutter. Objektet fløj i ca. 1.800 m højde, men det var ikke muligt at fastslå afstanden. Påfaldende var det fantastiske lys, der udgik fra UFOet. Desværre kunne piloterne ikke længere betragte objektet, da de netop skulle til at lande, nemlig i Punta Arenas, den sydligste lufthavn på det amerikanske kontinent. Da de var landet hørte de, at en chilensk konsuls hustru fortalte sin mand, at hun lige havde set en flyvende tallerken.

Piloterne var godt udsovede, og de hævdede, at observationen havde fundet sted i en zone, hvor man ellers ingen maskiner ser. Det drejer sig altså med sikkerhed om et UFO.

UFO i Miramar efterlader synlige spor.

Mar del Plata, 21.-6.

Lederen af det lokale bystyre, Oscar Rodolfo Vivas, cyklede kl. 1,30 om natten gennem en bred gade i byen Miramar (450 km syd for Buenos Aires), da han over den ikke brolagte kørebane så et stort rhombeformet objekt, på hvis øverste del en slags tårn snurrede meget hurtigt rundt. Det svævede ca. 1/2 m over jorden og fremkaldte en støvsky. Det blev tilsyneladende holdt oppe af en gullig-orangefarvet søjle af flammer. En svag, afbrudt summen blev stærkere, medens Vivas nærmede sig genstanden. Til slut hævdede det sig med meget stor hastighed og forsvandt på nattehimlen. Halvdød af skræk nåede han til den nærmeste politistation, hvor han berettede om den usædvanlige hændelse. Politiet troede ham først ikke, men begav sig til stedet, hvor det var sket. De fandt en afbrændt cirkel på ca. 3,50 m i diameter. Temperaturen må have været over 2.000 grader celsius for at efterlade sådanne spor.

„Crónica“, Buenos Aires, 22.-6.

(At temperaturen må have været stor, er hævet over enhver tvivl, men vi stiller os lidt skeptisk til de 2000 grader Celsius. De 2000 grader C. kan kun være rigtigt, hvis der er tale om sammensmeltninger af sten og lign. Red.)

UFO'er set i Catamarca.

Catamarca, 20. juni.

I denne by, der ligger 1.000 km nordvest for Buenos Aires, er der set flere UFO'er.

Civilpilot Jorge Scassa anmeldte til politiet, at han så „en grå sky“, da han med sin maskine befandt sig i 200 m højde 25 minutters flyvning fra Catamarca. Den grå sky forvandlede sig da til et tallerken-formet objekt, der bevægede sig meget hurtigt fra én retning til en anden. Han ville sætte sig i forbindelse med kontroltårnet i Catamarca, men det var ham umuligt. Så sendte han en almindelig radiomelding og fik svar fra maskine 713 fra det argentinske luftfartsselskab Aerolineas Argentinas, som var på sin ordinære flyvning. Denne alarmerede kontroltårnene i Córdoba og Catamarca. Radiotelegrafisten i Catamarca bekræftede, at han faktisk havde mistet kontakten med Scassa.

Taxachauffør Julio Fedelli berettede på sin side, at han kl. 5,15 befandt sig ca. 70 km fra Catamarca, da han, i en vis afstand fra sin vogn, opdagede et strålende objekt af stort format, som svævede 5 eller 6 meter over vejen. Vognens motor satte ud. Pludselig hævdede objektet sig med

fantastisk hastighed, idet det udstrålede et enormt lys. De tre passagerer, som han havde i vognen, bekræftede udsagnet.

Hos politiet blev det bekræftet, at man kl. 5 om morgenen havde fået en opringning fra banegården, at der over Catamarca var blevet set et mærkværdigt objekt.

Den grønne planet.

Fru Leguizamo fortæller, at en flyvende talerken landede ved hendes hus i Loma Linda 194, Colonia Hidalgo, Tlalpan D. F. Den „lyseblå mand“ førte hende til sit rumskib, og befordrede hende på få sekunder væk fra Jorden til en „grøn planet“, i en fart, der efter jordiske mål frem og tilbage varede 4 timer.

„Crónica“, Buenos Aires, 22. juni.

(Igen en beretning med meget få oplysninger og derfor vanskelig at efterkontrollere. Red.).

Den „lyseblå mand“.

„Clarín“, Buenos Aires, 21. juni 68.

Mexico City, (A.P., France Press, ANSA). –

Fru Maria Christina Leguizamo har haft besøg af en mand fra rummet, hvis beskrivelse passer på den „lyseblå mand“, som blev set i Villa Carlos Paz (provinsen Córdoba) af frk. Maria Pretzel.

Væsenet er ca. 2 m højt, og har en dragt på af et på Jorden ukendt materiale, som afgiver et fosforescerende lys. John Smith, en tekniker fra NASA, kom hertil fra New York for at studere denne fremtoning.

Endnu en artikel stod i det velkendte „Argentinischen Tageblatt“. Den omhandler en gårdmand fra Carlos Paz, i provinsen Córdoba, der opholdt sig i marken hvor han så et klart objekt lande. Da han kom hjem, fandt han sin datter bevidstløs. Da hun igen kom til sig selv, fortalte hun fuldkommen opløst, at hun havde set et klart lys inde i huset og var gået derhen. Pludselig stod der i værelset en ca. 2 m høj skikkelse, som i hånden holdt en kugle, der udstrålede et kraftigt lys. Samtidig havde hun selv følt en udmattelse og var brudt sammen. Myndighederne i landet forsøger nu at nå til bunds i denne sag og at fastslå, om andre beboere på egnen har observeret noget lignende.

Kæmpemæssigt UFO set i Argentina.

„Córdoba“ (Argentina) 24. juni 1968 – AFP.

Et enormt UFO på 60 – tres – meters længde blev set af en apoteker i provinsen UNION, bekendtgjorde politiet sammesteds.

Juan Bautista Casino erklærede, at han, medens han kørte med sin kone og to små børn i bil, på himlen så et flyvende objekt, der havde form af en fladtrykt pyramide. Det bevægede sig med meget stor hastighed og havde meget kraftigt strålende blinklys.

Han berettede, at det ved en af sine bevægelser i meget ringe højde nedsatte hastigheden og fløj forbi bilen i en afstand af henvend 50 m.

Ifølge udsagn fra hr. Casino og hans kone havde det flyvende objekt en glinsende, sølvagtig farve og var ca. 60 m langt. De kunne se tre åbninger, og da det fjernede sig, steg det lodret opfejer.

I den seneste tid er der observeret adskillige af disse såkaldte „flyvende tallerkener“ i provinsen CORDOBA, over byen MIRAMAR i den sydlige del af provinsen Buenos Aires og i CA-TAMARCA, i det nordlige Argentina.

„El Mercurio“ - Santiago (Chile) 25. juni 1968.

Flyvende tallerkener i Olavarria.

4. juli.

Flere personer fra Olavarria forsikrede, at de om tirsdagen så en flyvende tallerken nær landsbyen Sierra Chica. Den første beretning kom fra Oscar Heriberto Friart (15), der fortalte, at der kl. 11,35 om formiddagen i hans hus 2 km fra Sierra Chica havde indfundet sig to mænd, som var steget ud af en flyvende tallerken, og som på spansk spurgte ham, om han ville lære verden at kende. Straks efter var de steget ind i fartøjet og forsvundet, uden at man havde hørt en lyd. Friart tilføjede, at disse væsener havde haft transparente ben og var af en højde på ca. 1,65-1,70 m. Journalister fra avisen „El Popular“ fra Olavarria indfandt sig på stedet og opdagede tre klart synlige pletter på jorden, som om tallerkenen havde hvilet på en trefod.

På samme dag kl. 23,35 erklærede 5 personer, blandt dem politi-sergent Walter Coronel (46), der afpatruljerer gaderne i Sierra Chica, at de på samme sted havde set en rødlig, flyvende genstand, der havde nærmet sig dem til en afstand af 100 m og så var den forsvundet.

- o -

Corrientes. - Et flyvende objekt, der udstrålede „et stærkt, gulligt lys“, blev observeret af tre mænd der kørte på hovedvej 5 i nærheden af landsbyen San Luis del Palmar i Corrientes. Navnene er: Eduardo Sanchez Guliari, Pablo Pastor Ortega og Damian Vega.

„Rio Grande“ melder om UFO-observation.

Buenos Aires, fredag den 12. juli 1968.

På vej til havnen Necochea med en kornladning meddelte skibet „Rio Grande“ via radio, at der i går morges kl. 05,00 på 38 grader, 36,4 min. sydlig bredde og 58 grader, 41,3 min. vestlig længde havde observeret et UFO, der befandt sig ved 174 grader i en højde af 3 til 5 grader. Da det havde nærmet sig skibet til en afstand af en halv mil, steg det flyvende objekt opad og forsvandt. UFO'et havde en konisk form og udstrålede orangefarvet og violet lys, der spejlede sig i havet. Observationen varede i ca. 60 sekunder og blev iagttaget af skibets kaptajn, radiotelegrafisten og styrmanden.

UFO'er og BILER.

Skatteembedsmanden i Cauquenes havde en mærkelig oplevelse, berettede morgenavisen „La Tercera“ fra Santiago i Chile i går (11.7.1968). Han befandt sig mand. nat (8.7.) i sin bil på vej mellem Chanco og Cauquenes. Da han kom til den temmelig stejle stigning, som kaldes „La Nariz“ („Næsen“), stillede vognen sig uden synlig grund på tværs af vejen og blev stående uden lys. Alle førerens anstrengelser for at få motoren i gang igen og at få lygterne tændt var forgæves. Et nøje eftersyn af vognen viste, at alt var normalt, ingen fejl kunne findes. Et forsøg på at få vognen i gang ved at skubbe den ned af den stejle vej, strandede på, at hjulene ikke bevægede sig. Forgæves søgte han at få hjælp i nærheden. Da embedsmanden nu, kun ledsaget af sin trofaste schæferhund, vendte tilbage til vognen, skete der noget mærkeligt. Da han var kommet ca. 3 m fra bilen, begyndte den at køre op ad bjerget og blev kort efter stående ved vejsiden. Alle anstrengelser for igen at sætte motoren igang var stadig forgæves. Først tidligt om morgenen startede den af sig selv, uden at selvstarteren var rørt. Nu kunne embedsmanden, efter at have tilbragt en søvnløs nat, nå til sit bestemmelsessted.

Efter bekendtgørelsen af denne hændelse meldte der sig en lastvognschauffør, der med sine to ledsagere for to uger siden havde kørt på den samme vej med en last af tolv tons træ. De tre mænd havde oplevet nøjagtigt det samme; den tunge lastvogn blev uden grund stående på samme sted i nærheden af „La Nariz“, så kørte den selv videre op ad bjerget og holdt af sig selv ved vejsiden. Ligeledes satte lastvognen sig først

i bevægelse om morgenen, uden hjælp og til største forbavselse for de tre mænd.

Yderligere forespørgsel viste, at der jævnligt var sket noget lignende i denne „La Nariz“ egn; desuden blev der tit observeret UFO'er dér. Sidste mandag var der således blevet set 2 UFO'er.

UFO'er over Mar del Plata.

13. juli.

Fra Mar del Plata bliver der berettet, at da Raul L. Benitez og hans søn, som havde spist middag på en restaurant i den indre by, kørte hjem ad Boulevard Maritimo, så de pludselig et flyvende objekt, som kom ind fra havet. Fartøjet udstrålede mangefarvet, klart lys og bevægede sig med stor hastighed. Observationen varede kun nogle få sekunder. Da de var i nærheden af Casinoet så de påny UFO'et, der imidlertid denne gang var sammen med et andet, hvorpå det forsvandt. Da de to observatører befandt sig på højde med Playa La Perla, kom de to UFO'er igen til syne og bevægede sig frem og tilbage i alle retninger. Pludselig fjernede de sig begge med stor hastighed i østlig retning og forsvandt i horisonten. UFO'ernes størrelse sammenligner de med *størrelsen af fuldmånen når den stiger op af havet i horisonten.*

UFO'er også iagttaget i Necochea.

Fri presse

Buenos Aires, søndag, den 14. juli 1968.

Observationen af de uidentificerede flyvende objekter i Mar del Plata, som blev set dér sidste torsdag om natten, og som vi berettede om allerede i går, er blevet bekræftet af endnu flere vidner. I Necochea observerede spadserende, der befandt sig på kystvejen på samme tid, ligeledes UFOerne. Udsagnene fra observatørerne, en herre og tre damer, blev fremsat uafhængige af hinanden og stemte overens.

I meldingen lægges der særlig vægt på, at de personer, der så UFOerne, ikke kendte hinanden, de fremkom med deres udsagn uden påvirkning fra de andre observatører.

UFO fotograferet i Mar del Plata.

I løbet af knapt én eneste uge indfandt de uidentificerede flyvende objekter sig ikke mindre end fire gange i Mar del Plata, og blev dér iagttaget af mange indbyggere i byen og dens omegn. En gruppe unge mennesker, Osvaldo Fernandez, Mario Rumeser, Hugo Santella, Alberto Gamon og Carlos Acuna, observerede UFOerne

i flere nætter og underrettede så pressen. Beretningen fremkaldte nysgerrighed hos fotograf Gallardo, der tidligere ikke havde troet på meldinger om UFO-observationer. Da UFO'et sidste fredag, kort efter kl. 23,00 igen kom til syne i den meget mørke nat, lykkedes det fotografen at tage et godt billede af det flyvende fartøj; det forestiller en oval genstand (omtrent som en rund skive, der ses skråt fra oven), hvis tilsyneladende runde, kugleformede kerne skinner klarere end den omgivende rand, som har en bredde på ca. halvdelen af den centrale kernes diameter.

En af observatørerne af dette flyvende objekt beskriver sit indtryk af fænomenet på følgende måde: „Det havde en kraftig rødlig farve, der ofte gik over i violet, og det bevægede sig med utrolig hastighed, altid i zig-zag“.

Nærobobservation af UFO.

I nærheden af Mar del Plata, ved „Santa Clara del Mar“ på hovedvej 11, så to bilister ca. 400 m fra vejen en mærkelig genstand, der så ud nogenlunde som en jernbanevogn. Det havde ikke været særlig påfaldende, hvis ikke denne „vogn“ ganske pludseligt med en ufattelig hastighed havde hævet sig i vejret og derefter straks bevæget sig bort i retning mod Sierra de los Padres (bjerg), og det med en hurtighed, som endnu ingen menneskegjort genstand kan gøre efter. Der strømmede lys ud af en række vinduer. I dette øjeblik tvivlede de to mænd ikke mere på, at der måtte være tale om et „ukendt flyvende objekt“. Da UFOet stadig fjernede sig, for til sidst at forsvinde på himlen, havde det form af en cigar, som det oftest bliver beskrevet af øjenvidner.

„Mine herrer! – jeg må konstatere, – der er ingen brug for vor hjælp her“.

UFO-melding fra Mendoza.

Fri presse, Buenos Aires, 17. juli 1968.

Fra Mendoza meldes om endnu en UFO-observation. Lærerinde og tidligere medicinstuderende, fru Marta Dora Georgeli de Ferrari, der bor på Videla Castillo 2657 i Mendoza med sine to små børn, erklærede over for repræsentanten for pressen, at hun stadig var forvundet over den mærkelige oplevelse. I det øjeblik hun trådte ud af sit hus, blev hun næsten blændet af et stort lys. På himlen hang, som en stor lanterne, en mærkværdig tingest. I det øjeblik fruén så genstanden, forekom den hende som en stor lysende hvirvel, der drejede sig om sin akse og desuden fjernede sig fantastisk hurtigt. Dens røde, blå og hvide lys gik samtidig ud i eet. Medens hun trykkede børnene ind til sig kunne hun kun råbe: „En flyvende tallerken“ og genstanden var allerede borte.

Mærkelige begivenheder i Chile.

Talrige journalister og en gruppe bjergjægere befinder sig i Chile på Cauquenes egnen, i kystområdet af provinsen Maule, for på stedet at undersøge de sælsomme begivenheder, der vedblivende finder sted dér. Som vi allerede har berettet, findes der i nærheden af Cauquenes en stigning, som kaldes „La Nariz“. Der fandt, for noget over en uge siden, nogle uforklarlige episoder sted. Automobile, der kørte over på denne strækning, blev uden synlig grund stående og samtidig slukkede lygterne. Bilisterne var tvunget til at tilbringe natten i vognen, først om morgenen gik motoren så i gang igen og lygterne fungerede påny, uden at man havde rørt dem. Andre vogne kørte til bilisternes forfærdelse uden motormedvirken indtil 40 m op ad bjerget og blev stående ved vejkannten.

Den sidste uforklarlige tildragelse fandt sted sidste lørdag og foruroligede indbyggerne i Cauquenes meget. Ejeren af hotel Curanipe, José Bolosin, aflagde en regulær bekendtgørelse. I denne hedder det, at lørdag morgen henimod kl. 6,30, da det endnu var mørkt, mærkede man pludselig i området en stærk hedeølge. Indbyggerne var bange for, at det var en af de hyppige skovbrande, og en gruppe begav sig på vej for at finde det formodede brandsted. Men dette blev ikke fundet. Kun blev der i et område, der på denne tid af året altid har en temperatur under nulpunktet, målt 26 graders varme. Næste morgen så de forbavtede indbyggere, at alle ferskentræerne stod i fuld blomst. Denne for tidlige

blomstring af træerne var fremkaldt af den varme vind i de foregående timer. Yderligere berettede indbyggerne, at de i de sidste par dage havde set flere uidentificerede flyvende objekter (UFOer). Myndighederne og politiet forsøger at forklare denne begivenhed.

Fra Santiago i Chile bliver der meldt om endnu et tilfælde fra stigningen „La Nariz“, nemlig fra et ægtepar, der kørte på denne vej i bil. I meddelelsen tales der om en mærkelig zone af lys, der dalede ned fra himlen. Denne udsendte et blåligt, blændende og fluorescerende lys og var omgivet af en slags regnbue. Da de nærmede sig, forsvandt fænomenet, men da de så sig tilbage, var det igen synligt, berettede øjenvidnerne.

Chile nedsætter undersøgelseskommission.

De meteorologiske afdelinger, der hører under den chilenske luftfartsdirektion, har dannet en specialgruppe af videnskabsmænd til udforskning af de uidentificerede flyvende objekter. Grunden til dannelsen af denne forskningsgruppe er det store antal bekræftede meddelelser fra vidner af alle slags om flyvende objekter og ikke forklarede fænomener, men især beretninger om de besynderlige hændelser ved bjergstigningen „La Nariz“ ved Cauquenes.

GENERAL ALVAREZ OM „FLYVENDE TALLERKENER“.

24. juli.

Øverstbefalende i luftvåbnet, general Adolfo T. Alvarez, der var med i udsendelsen „Gente de Buenos Aires“ i Radio Rivadavia, fik i udsendelsens forløb forelagt de mest forskellige problemer af repræsentanter for pressen. Generalen erklærede her, at den organiske nyopbygning af luftvåbnet gik mod slutningen. Ved denne fornyelse af det flyvende materiel og de for luftvåbnet nødvendige udrustningsapparater vil luftvåbnet blive mere dynamisk, virksomt og økonomisk. Luftvåbnet vil da være i stand til at gennemføre almindelige strategiske opgaver, luftstrategi og luftforsvarstaktik, såvel som lufttransport. Også i civilsektoren vil der kunne gives luftstøtte til alle fly i hele landet og de argentinske territorialfarvande. I udsendelsens videre forløb blev det spørgsmål stillet generalen, om han, som civilperson, ikke som militærmand, ville udtale sin mening om de „flyvende tallerkener“ eller såkaldte UFOer. Dertil svarede den øverstbefalende for luftvåbnet, at luftvåbnet allerede i længere tid har haft en afdeling, der beskæftiger sig med UFO-meldinger. Der fandtes efter hans mening endnu ikke så konkrete kendsger-

ninger, at man kunne give en nøje definition. Luftvåbnet ville fortsætte sine undersøgelser inden for rammerne af de givne muligheder, nøjagtig som andre lande også gjorde. Han, som „hr. Alvarez“, tror på den mulighed, at de „flyvende tallerkener“ eksisterer, ellers var han ingen rigtig flyver. På den anden side tror han, at det endnu ikke er bevist, at de fænomener, der i denne tid bliver observeret alle steder i landet, nu også virkelig er „flyvende tallerkener“. Men de kunne lige så godt være det.

Som afslutning på udsendelsen, erklærede luftvåbnets øverstbefalende, at Argentina gennem sin forskning en dag vil virkeliggøre sine planer om at sende en satellit i kredsløb omkring Jorden. Argentina kunne gøre dette til enhver tid rent teknisk, men planerne er bundet af de til grund liggende finansielle muligheder. Men han regnede med, at dette ville ordne sig inden for en overskuelig fremtid.

MP-skud mod UFO-besætning.

27. juli.

Fra Olavarria bliver der meldt om observation af et uidentificeret flyvende objekt (UFO), fra hvilket 3 over 2 m høje væsener steg ud. Hændelsen fandt sted i går i den tidlige morgenstund, noget efter klokken to om natten. UFOet landede i nærheden af en landingsbane for militær-fly, som ligger i Olavarrias omegn. Fra en bil observerede en oversergent i militærpolitiet, sammen med fire andre personer. UFOet, der oplyste området vidt omkring og udsendte en karakteristisk summen. Da UFOet landede efter nogle manøvrer, så menneskene, at tre væsener, der var over to meter høje, og hvis klæder skinnede som sølv, begav sig henimod bilen, som politiofficeren og de andre personer sad i. Meddelelsen siger desuden, at officeren affyrede sin maskinpistol imod de fremmede, der gik med usikre skridt. Da skuddene lød, hævdede de tre fremmede væsener en arm og lod en slags „lysende kugle“ se, hvorefter observatørerne følte sig trætte og ubehageligt til mode; dette hindrede dem i at gøre yderligere brug af deres våben.

De fremmede væsener gik igen op i deres fartøj, som forsvandt med stor hastighed i zig-zag flugt.

UFO manøvrerer ved Mar del Plata og lammer bilkaravane.

Frie presse, 30. juli.

I gårdsdagens tidlige morgenstund observerede bilister, der var på vej fra Mar del Plata –

hvor de havde tilbragt week-end'en – til Buenos Aires, i nærheden af landsbyen Cobo ved Mar del Plata, et uidentificeret flyvende objekt (UFO) manøvrere.

Fartøjet gik ned på en eng ca. 200 m fra hovedvej 2. I samme øjeblik havde bilisterne besvær med motorerne i deres vogne, da de pludselig uden synlig grund gik i stå. UFOet udstrålede kraftigt lys, men der hørtes ingen støj. Fænomenet blev set af mange turister, hvis vogne dannede en hel karavane. Efter en stunds forløb hævdede UFOet sig igen op og forsvandt på himlen. Tilfældet gjorde stærkt indtryk på øjenvidnerne. Da UFOet havde fjernet sig, fungerede bilernes motorer igen.

Møde med UFO på hovedvej 226.

I Tandil taler alle om Juan Sivoris oplevelse; han bevidner sammen med sin hustru og sin 15-årige søn at have set et UFO. Han befandt sig, således fortæller Sivori, sammen med hustru og søn i bil på hovedvej 226, mellem Tandil og Azul i nærheden af det såkaldte „La Pastora“ („Hyrdinden“) distrikt. Pludselig så de alle i en afstand af 30 til 40 m en genstand så stor som en lastbil af sølvskinnende farve. Da nu Sivori i sin bil ville nærme sig den ukendte genstand, begyndte motoren at sætte ud, som om han manglede benzin. Straks blev alt indhyllet i et kraftigt lys, som imidlertid ikke blændede, og motoren gik nu helt i stå. I omtrent 10 m højde og ca. 40 m fra bilen hang det lysende objekt 5 minutter ubevægeligt i luften. Pludselig satte UFOet sig enormt hurtigt i bevægelse og forsvandt. Først da gik motoren i gang igen og familien Sivori kunne forlade det uhyggelige sted.

„Der hørtes en kraftig summen“.

José Angel Fernandez (14 år) erklærede, at han i går har set en mærkelig genstand dykke ned over krydset Av. Maipu og San Martin-gaden i Vicente Lopez. Objektet lod en kraftig summen høre, som fra en turbine; det var omtrent 7 m i diameter og havde en brun farve. Sammen med ham, således fortalte Fernandez, havde ca. 100 personer set UFOet. Men politiet i Olivos meddeler, at en sådan observation ikke er indberettet til dem.

Underofficer offentliggør UFO-fotos.

I Mar del Plata offentliggjorde underofficer i marinen, José Angel Altamirano, aftryk af et UFO-fotografi, som han havde taget den 12. januar ved landsbyen Rio Colorado. Desuden erklærede Altamirano, at objektet, som han havde

fotograferet i januar, ikke var en meteorologisk ballon eller noget lignende, for dem kendte han nøje. UFOet, som blev set af ham og hans kone, havde form som et æg, det var ca. 15 m i diameter med fire eller fem fødder og det holdt sig i 5 minutter roligt i 800 m afstand. Derfor havde han haft tid til at fotografere UFOet. Billederne ville han sende til Marinens forskningskommission, erklærede underofficeren videre.

Melding fra Uruguay.

Fra Montevideo melder bladet „El Pais“, at en ung dame, der for nogle dage siden, kl. 6 om morgenen – på badestedet Las Delicias i nærheden af Punta del Este – ville tage sin bil, for at køre på arbejde, så en stor, oval, sølvfarvet genstand, som hang over et hus i nærheden. Dette UFO var omgivet af et kraftigt, blåt lys. Forskrækket havde hun hurtigt taget sin vogn og var kørt bort fra det uhyggelige sted. Vidnet fortalte endvidere, at hun på samme tid havde mærket en besynderlig træthed, havde haft vanskeligt ved at bevæge sig og havde befundet sig i en tilstand af nervøs spænding.

Uro i Chile.

I Chile bragte UFOerne ved deres tilsynekomst igen uro i befolkningen. I den østlige del af Gran Santiago ved Castillo indberettede forskrækkede indbyggere til det chilenske luftvåben og carabinieri, at de havde observeret forskellige ukendte, flyvende genstande, som lyste blå og efterlod røgspor.

I Coquimbo, 590 km nord for Santiago, berettede en ingeniør i landbrugsministeriet, at han havde set et mærkeligt lysende metallegeme, der ompændt af flammer var styrtet i havet. Dette tilfælde vil blive undersøgt af NASA, især da egnens indbyggere fastholder, at det ikke drejede sig om et normalt luftfartøj. Det chilenske luftvåben arrangerer deres egen undersøgelse.

— o —

En 20-årig automekaniker, Lorenzini Allende Marin, der kørte en repareret vogn fra Valparaiso til Santiago de Chile, berettede, at han havde set et UFO, da han kørte for foden af skrænten „Cuesta Barriga“, 35 km fra Santiago de Chile. På skrænten hørte han pludselig en mærkelig, stærk larm, som han imidlertid til at begynde med troede stammede fra en fejl i motoren. — Men pludselig så han et stærkt, blændende lys; hans første impuls derefter var at køre væk så hurtigt som muligt. Men nysgerrigheden sejrede,

og han iagttog UFOet, som syntes at angribe ham flere gange. Dette fantastisk strålende luftfartøj med blålig strålekrans hævede sig pludselig op i en ret vinkel og forsvandt i retning af bjergene.

Et UFO over Cordoba.

I Barrio Matienzo ved Cordoba opstod der stor ophidselse mellem indbyggerne, da der på himlen viste sig et klart objekt, som nogle observatører anslog til at være noget mindre end fuldmånen i diameter, som drejede sig om sin akse og udstrålede et rødt lys. Nyheden bredte sig hurtigt, og luftfartsmyndighederne beordrede en gruppe fly til at starte, for at overflyve det omtalte område og søge efter UFOet. Som der blev meddelt på flyverskolen, har en pilot berettet, at han intet usædvanligt har bemærket på turen. Observatoriet i Cordoba mente, at det rædselsvækkende fænomen drejede sig om Kanopus, en stjerne af 1. grad, hovedstjernen i et sydligt stjernebillede. (!)

Mærkværdigt fra Bariloche.

Fra San Carlos de Bariloche bliver der meldt om observation af et fartøj, der lignede et meget stort turbinefly med deltavinger. Dette objekt udførte forskellige mærkelige flyvemanøvrer. Fra kontroltårnet i den stedlige lufthavn blev det kaldt over radioen, men svarede ikke.

UFO'er observeret ved Coronel Pringles.

2. august.

To familier, der onsdag aften kørte tilbage til Tres Arroyos, Buenos Aires provinsen, i deres biler, berettede overensstemmende, at de observerede to uidentificerede flyvende objekter (UFO'er), som i ca. 300 m højde forenede sig i luften. På UFOerne var der en slags tårn, der udstrålede et hvidt, meget strålende lys.

Uafhængige af hinanden aflagde de to familier beretning om deres observation hos politiet i Tres Arroyos.

Observatørerne fortalte, at de så UFOerne, da de kørte på landevej nr. 85 efter landsbyen Indio Rico, i nærheden af Coronel Pringles. I den ene vogn kørte Francisco Cabeza (42), hans kone og deres 16-årige søn, i den anden vogn, ikke langt

For at gøre en mand lykkelig skal man ikke gøre ham rigere på ejendom, men fattigere på ønsker.
Seneca (4–65 e. Kr.)

derfra, befandt sig Juan Isidro Gasaneo (44), hans kone og deres 18-årige søn.

Alt stemte overens i deres udsagn: De så to orangefarvede objekter, som forenede sig efter at have foretaget forskellige manøvrer. Efter at de to fartøjer var forenet, dannede de en slags tårn, hvorfra der udstrålede et kraftigt, hvidt og meget strålende lys, som var meget lig det, der kommer fra kviksølvdamplamper. Objektet svævede i luften i ca. 300 m højde og omtrent 100 m fra vejen. Efter ca. 30 sekunder forsvandt det med høj hastighed på himlen. På nogle få sekunder havde det strålende lys forvandlet sig til et lyspunkt. UFOet bevægede sig bort i sydøstlig retning, omtrent mod Bahía Blanca.

Øjenvidnerne erklærede legeledes, at deres biler simpelthen holdt stille, så længe de to flyvende genstande var i nærheden, næsten oven over dem.

Det forlyder, at de to familier ikke havde haft kontakt med hinanden, før de aflagde beretning hos politiet. De har et godt omdømme i deres nabolag.

UFO-melding fra Lima.

Fra Lima (Peru) bliver der berettet, at den argentinske meddelelse om det uidentificerede flyvende objekt (UFO), som fornylig manøvrerede over flyvepladsen i San Carlos de Bariloche, har fremkaldt stor overraskelse i Lima, da beskrivelsen af fartøjet stemmer overens med beskrivelsen af et fartøj, som den peruvienske meteorolog, Alberto Spray, har iagttaget, da det sidste søndag fløj over Limas lufthavn, „El Callao“. Spray udtalte i Lima, at UFOet havde overfløjet lufthavnen i meget ringe højde og uden nogen form for støj. Også farven stemmer overens med objektet fra Bariloche.

Luftvåben undersøger UFO-tilfælde.

Luftvåbnets overkommando meddelte, at i sammenhæng med overflyvningen i Bariloche af et ukendt luftfartøj, foretager en kompetent afdeling af luftvåbnet en tilbundsgående undersøgelse, hvis resultat vil blive bekendtgjort efter undersøgelsens afslutning.

PS.: Argentina-beretningerne stammer fra avisen „Freien Presse“, Buenos Aires.

Politibetjent beskyder u-jordiske piloter. Kuglerne preller af.

Dagblad fra Lyon, Fr. 28. juli 1968.

Olavarria (Argentina). – Hændelsen har fundet sted torsdag formiddag på en flyveplads nær

Olavarria, 350 km fra Buenos Aires. Alarmeret af en intensiv og mærkelig lyskilde på en nabo-startbane, greb en politibetjent sit våben og sprang med tre andre ind i en jeep. Ankommet til stedet så de fire politibetjente et fartøj af oval form, stærkt fladtrykt og forsynet med fødder; det svævede i ringe højde og udstrålede et mangefarvet lys. Objektet landede derefter på jorden og tre væsener steg ud: De var 2 m høje, bar en fosforescerende uniform og havde menneskeligt udseende. Da de gik henimod patruljen, afskød politibetjenten sin maskinpistol, men uden at ramme. – „Væsenerne“ svarede, idet de rettede strålerne fra lyskugler, som de havde i hænderne, mod betjentene, som blev lammede; derefter gik de om bord i deres tallerken og forsvandt med stor hastighed.

Mere fra Argentina og Chile.

Vi (UFO-Nachrichten) har fået et brev af 14.-5.-1968 fra pater Reyna i Buenos Aires, hvori han beretter om to observationer: Den ene fra Argentina den 30.-10.-1967, den anden fra Chile den 5.-5.-1968. Den chilenske observation: Videnskabsmænd fra observatoriet El Infiernillo i 4320 m højde, har den 5. maj iagttaget og fotograferet fremmede rumfænomener i Andeskordillerne. Dette observatorium for kosmisk stråling, 60 km fra hovedstaden, konstaterede tilstedeværelsen af fænomenet i en halv time, og iagttog fremdriften af 2 lyspletter til det øjeblik, hvor de holdt stille, den ene oven over den anden. Lyskilderne stammede fra materielle genstande („físicos“). Pater Gabriel Alvia, leder af observatoriet, har erklæret: „Vi har ikke fundet nogen forklaring på disse fænomener“.

Den argentinske observation fra den 10.-10.-1967, har som vidne Luis Ferro, der i San Miguel har opført et privatobservatorium (Adhara), som ledes af pater Reyna. Hr. Luis Ferro, der egenhændigt har bygget teleskopet, har fornylig opdaget en komet, der også blev bekræftet uden for Argentina.

Pater Reyna har i sit brev fortalt, hvad hr. Luis Ferro har fotograferet: „2 UFOer, som krydser måneskiven“.

Usædvanlig UFO-aktivitet med landinger.

Santiago (Chile), 3. september 1968.

Kære br. Veit!

Vi har her et momentant UFO-rykind. Mange observationer i Argentina – i Cordillerne på beggesider af den chilensk-argentinske grænse – i det høje chilenske nord, specielt ved Iquique o.s.v.

Pedro Loch

CHILE

I vor største avis El Mercurio stod der den 30. juli to artikler om UFO'er; den ene, på lederartikelsiden, bærer titlen: „Iagttager nogen os?“ På trods af, at modsatte fremstillinger i de offentlige organer fre verden vigtigste regeringer ned-sætter værdien og troværdigheden af „OVNIS – Objetos Voladores no identificados (uidentificerede flyvende objekter), tiltager beretningerne derom periodisk og bliver anerkendt af folk.

I flere måneder har Argentina nu stået først i rækken. Meddelelser herom stammer fra forskellige kilder, til dels fra militæret.

Det hedder videre i artiklen, at OVNIS (UFO'er) overhovedet ikke er noget, der først har vist sig i de senere år, men at regeringen i USA allerede i årene 1950–55 oprettede en forskningsafdeling for UFO'er under luftvåbnet, hvis resultater indtil nu overfor publikum altid blev beskrevet som negative. Men der findes også blandt videnskabsmændene grupper, der påstår, at de vigtigste tilfælde med hensigt er blevet fortiet, „for ikke at skabe panik i befolkningen“. Da det er umuligt for myndighederne at give tilfredsstillende forklaringer på fænomenerne, har dette foranlediget, at spørgsmålet simpelthen bliver fortiet.

Artiklen ender med følgende erklæring fra forfatteren: „... Science-fiction-forfatterens fantasi bliver stadig overgået af de faktiske, videnskabelige fremskridt. Ting, som endnu for en eller to generationer siden tilhørte eventyrets rige, er i dag blevet en bevislig kendsgerning. Forhåbentlig kommer snart den dag, da også UFO'erne kommer frem fra hemmelighedernes dække, for at afsløre deres realitet“. (!)

Den anden artikel beskæftiger sig med opfordringen fra videnskabsmænd til De Forenede Staters regering og andre regeringer om at tage del i udforskningen af de „absolut opsigtstvækkende fænomener“ i forbindelse med de uidentificerede flyvende objekter – OVNI's.

Pedro Loch, Santiago, Chile

Mange UFO'er over Uruguay.

Artigas (Uruguay) 29. – (Efe)

Ifølge forskellige øjenvidner viste der sig flyvende tallerkener over denne by. Det er omtrent 10 dage siden, at UFO'erne ofte var over byen. I dette tidsrum blev der set mere end seks. Efter hvad observatorerne fortæller, havde de form som mundstykket på en brusert.

Et UFO blev set tydeligt af en student. Ruben Diaz, der netop forlod sin bopæl, så et objekt

af stort omfang svæve over banelinien, ca. 50 m borte. Han kaldte på sin familie og på naboerne. De så, at UFOet langsomt fløj bort og samtidig antog meget tiltalende farver.

Det underrettede politi skyndte sig til stedet uden at opdage spor efter UFOet, der havde svævet lige over jorden. Naboerne fandt til slut det nøjagtige sted, hvor UFOet var dalet ned, og kunne konstatere, at jorden var oversået med tusindvis af dråber, der så ud til at bestå af olie. „El Día“, St. Cruz, Ten. 30.-8.-1968.

I går aftes blev et UFO set over Punta del Hidalgo.

(St. Cruz de T.)

Et mærkeligt flyvende objekt, blå af farve og med en lang ildhale, forsvandt efter et meget stort lysglimt.

UFO'erne er også observeret over vor ø. Netop i går aftes kl. 21,30, blev et besynderligt flyvende objekt set i distriktet Punta del Hidalgo, over klippen „De to brødre“. Det gennemførte i hurtig flugt en parabel, for så, over Bajamar, at flyve ud over havet som forhekset. Det mærkelige objekt, således fortæller nogle øjenvidne os, var oval af form, med en intensiv blå lysende farve og en ildhale efter sig. I det øjeblik det forsvandt, oplyste det området med en overordentlig intensiv, klar lysstråle, der nogle øjeblikke oplyste egnen i retning af landevejen „Kystens klipper“, hvorved mange tilskuere blev blændet og fik smerter i øjnene. Hele observationen varede kun nogle få sekunder. Såvidt de simple kendsgerninger.

En meteorsten? En kunstig satellit? Et nyt amerikansk eller russisk våben? Fartøj fra rummet? Alt dette danner en skov af spørgsmål, der hæver sig op over vores gamle jordiske globus i alle fire verdenshjørner, og som lyder stadig højere på Teneriffa. Også i atomenergiens tegn er man meget optaget af disse mysterier.

„La Tarde“, 28.-8.-1968.

Et UFO over Bajamar og over Punta del Hidalgo (øen St. Cruz).

Alle øjenvidneberetninger stemmer overens m. h. t. tid, objektets retning og dets karakteristika.

En købmand: „Jorden blev oplyst af en kraftig lysstråle“.

En pens. statsembudsmand: „En diskos med en hale“.

Nogle børn: „Det var en smule mindre end et vognhjul“.

En læge: „Aldrig har jeg set en så intensiv blå farve, som den, der dér kom til syne“.

En student: „Man så ganske tydeligt klipperne ved stranden“.

Den lille Paquito: „Det var ikke lyset fra morgenstjernen“.

Det er mærkeligt, hvad man såvel i Punta del Hidalgo som i Bajamar fortæller om et egenartet fænomen, et uidentificeret objekt, som krydsede på himlen over området. Øjenvidnerne så det om aftenen kl. halv ti sidste tirsdag. Der var mange øjenvidner, der fremsatte deres kommentarer, men ikke mere. Således sagde en gammel fisker, hvis ansigt var furet af havets vinde: „Jeg så det kun et øjeblik“. En velkendt kvindelig filosofi-professor, Maria Adelaide Aleman, der altid opholder sig nogle måneder i Bajamar, fortalte: „Det var den 13. eller 14. juli, lige før kl. 10 om aftenen, da jeg opholdt mig på husets tagterrasse, at jeg lige over mit hoved så et objekt af form som en elipse og af en gulligrød farve. Det krydsede rundt og vendte sig mod havet.“

Uden tvivl var det mest diskuterede fænomen, det opsigtsvækkende fra tirsdag aften. Såvel i Bajamar som i la Punta del Hidalgo, så man klart, hvad verden kalder for flyvende tallerkener. En købmand fra Lalaguna S.R.H., der hvilede sig på en bænk i alléen i Bajamar, sagde: „Pludselig lyste jorden, som når man udsender en intensiv lysstråle. Jeg så noget, der lignede en komet flyve i retning mod oceanet. Det beskrev en parabel og forsvandt. Lyset forekom mig mørkegult. Alt gik så hurtigt, at jeg ikke kunne opfatte mere“.

Don Ci. S.S.: „Jeg garanterer for, hvad jeg så. Det var en diskos med en hale“.

På denne måde udtalte mange øjenvidner sig; de forsikrede at have set et UFO, som udsendte en lysstråle, så øjnene løb i vand“.

„El Dia“ (St. Cruz de Tenerife), 29. august 1968.

Det er aldrig for sent at opgive fordomme.
Thoreau

Forlad bønnen for at gøre det gode.
Kinesisk ord

Før man beftigt begærer en ting, bør man undersøge, hvor lykkelig den mand er, som besidder den.
La Rochefoucauld

LANDING

De to små mænd fra Caranhuns.

*Pernambuco. Undersøgelse foretaget af dr.
W. Buhler og R. Couto, Brasil-Caranhuns.*

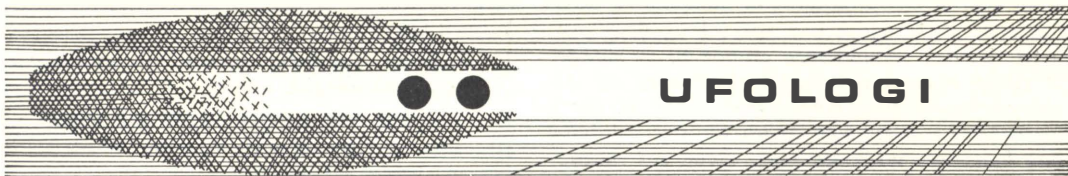
Den 1. september 1965 kom Antonio hen til hr. Rocha, bleg i ansigtet, rystende, og viste ham en tomat, som et stumt vidne til hans oplevelse. Han fortalte, at han ventede på, at hans kone skulle komme med morgenkaffen, da han hørte støj bag sig på kornmarken. 2 metalskiver, „som af aluminium“, kom samtidig ned imod ham, i samme afstand, samme højde, som synkroniserede. De landede ca. 8 m fra Antonio. Han troede først han så syner, blev så dødsens angst og tænkte, at det „var atombomben“. Skiverne fløj påny opad og svævede i ca. 5 m højde. Han så to små mennesker, 70 eller 80 cm høje, komme hen imod sig på jorden. – Da de så Antonio forstenet af skræk, stoppede de op og gik tilbage igen, men så sig venligt tilbage. Et eller andet syntes at få dem på andre tanker, for de vendte igen tilbage til Antonio, betragtede tomatplanterne, og talte i et fremmed sprog, som han ikke kendte. De lod en tomat falde på jorden. Antonio henvendte sig til dem og spurgte dem, hvad de ville. De smilede kun. Så vendte de tilbage til landingsstedet, og straks dalede skiverne ned, som ensrettede (-gearede). Hver af dem tog en af de to små mænd op. Skiverne steg med en høj tone, men efter 30 m blev tonen dybere.

Antonio sammenlignede fartøjernes størrelse med baghjulet på en traktor, ca 1,50 m i diameter og 60 cm i højden. „Disse mænd havde mørk hud, en velbygget krop, ører som vi. Jeg fik indtryk af, at de var intelligente væsener, de lo heller ikke ad mig“. Deres „mærkelige hud“ uden rynker gjorde stort indtryk på Antonio, han sammenlignede dem med voksfigurerne i en nærliggende kirke. Han var sikker på, at det drejede sig om voksne, selvom de var på størrelse med hans 4-årige datter.

Fra: BEDV. Brasil. Nr. 55/59.

Hele denne oversigt over aktiviteten i Sydamerika er hentet fra UFO-Nachrichten, okt. 68.

Oversættelse: B. K.

Lykkelige verdener i rummets dybder

Professor dr. GUISEPPE BONFANTE, docent i biologi ved Turins universitet, holdt fornylig dette interessante foredrag i Padua.

På tærskelen til atomtidsalderen drømmer mennesket ikke blot om kærneenergiens udnyttelse i rumfarten, men også om rejser til andre planeter og mælkeveje. Den tanke forekommer ikke absurd, at andre fornuftbegavede væsener fjernt fra os allerede har gjort vore drømme til virkelighed, behersker tiden og rummet og tumler med opgaver, der er ufattelige for nulevende mennesker – „mælkevejs-kulturer“, som i udvikling måske er millioner af år forud for os.

Drejer det sig om mennesker som vi? Eller er det „overnaturlige“ skabninger som religionernes engle og de antike myters guder?

I den VI. nemæiske ode skrev Pindar for 2500 år siden: „Der findes kun én menneske- og én gudeslægt. Begge fik livets ånde fra en og samme moder, men forskellige magtdomæner. Hos den ene slægt råder kaos, hos den anden orden, således at himlen danner en fast og evig borg“.

Pindar har sikkert opfattet myten ikke blot som en smuk fortælling, men som en historisk, guddommelig åbenbaring, der gjorde digteren from og ærbødig. Både mennesker og guder „fik livets ånde fra en og samme moder“ – det må betyde, at de væsener, han kalder guder, er produkt af den samme kosmiske evolution, der også bestemte menneskets udvikling. Men han føjer til, at de fik hver sit magtområde. Medens mennesket undervejs mod den universelle udvikling endnu befinder sig på begyndelsesstadiet og næppe er kommet ud af biogenesens svøb, bevæger

hine væsener sig gennem noogenesens yderste sfærer og råder sikkert over andre, langt mere omfattende psykiske evner end mennesket. For disse mennesker er, siger Pindar videre, himlen (dvs. det kosmiske rum) en „fast og evig borg“ – vi ville sige: De er ubestridte og desuden evige herskere, formentlig i kraft af færdigheder, der overvinder tidens skranker.

Denne udlægning af Pindars myte vil mange ensidige rationalister uden tvivl forkaste, da deres „sunde menneskefornuft“ siger dem, at myterne kun er digtning. Men en alsidig forskning kan ikke undgå at bemærke, hvor meget myterne stemmer overens med visse tankegange, formuleret bl. a. af Teilhard de Chardin, og som i dag øver en så stærk indflydelse ikke bare på videnskabens filosofiske tænkning, men på hele det teknisk-videnskabelige fremskridt. Ifølge disse tankeretninger forekommer det kendte livs millionårige udvikling at være en proces, hvorunder døde stoffer gradvis forvandles til ånd – med mennesket nåede de bevidstheden om deres egen eksistens. Men udviklingen skrider fortsat fremad, sprænger de jordiske begrænsninger og går ind i en universel evolution eller noogenese.

„I betragtning af, at der i alt det skabte er en konsekvent logik“, skriver Ubaldi, „vil det være forkert at standse dér, hvor udviklingen af menneskets bevidsthed gav det selverkendelsen. Livet er intet isoleret fænomen, og hvor udviklingskæden andre steder i universet er meget længere, blev sikkert skabt væsener med højere bevidsthedsgrader. Her forenes alfa og omega... skabningen vender tilbage til sin skaber“.

Kan disse højere bevidsthedstrin ikke være beboere af andre verdener?

Vi véd, at mange stjerner er millioner og atter millioner af år ældre end vor sol og dens planeter. Vi har velfunderede grunde til at antage, at talrige stjerner er omgivet af planeter, og må som en logisk konsekvens heraf slutte, at der i nærheden af andre sole findes liv, som i udvikling kan være millioner af år forud for menneskets nuværende stadium. Dette liv var allerede „gammelt“, da vor klode lå øde hen i ursøvnen. Til hvilket psykisk niveau, til hvilke højder af aktivt samvirke mellem stof og ånd er disse væsener vel nået? Det kan tænkes, at de har løst alderdommens gåder, som vi endnu knapt nok kender. De råder muligvis over vældige parapsyriske færdigheder såsom telepati, telekinese og levitation, der næppe beskæftiger én procent af menneskeslægten, men derude bruges til erobringen af verdensrummet.

Når vi opfatter alt dette som konsekvenser af en udviklingsproces, der stræber mod en stadig større erkendelse af jeg'et og omverdenen, da begynder vi også at fatte en tanke, formuleret for 200 år siden af Voltaire i et dagbogsnotat:

„Stjerneverdenen er oversået med væsener, som i den grad er os overlegne, at vi ud fra vore gængse forestillinger om det guddommelige må kalde dem guder“.

Så højt udviklede kulturer vil naturligvis også være interesseret i fremskridt gjort af andre fornuftbegavede væsener, som bor i deres eget galaktiske system eller andre mælkeveje. Har de mon allerede fået sådanne interstellare kontakter, og i så fald på hvilke måder?

April 1965 vakte en TASS-kommentar til en videnskabelig artikel af en ung sovjetisk astronom stor opmærksomhed verden over. Artiklen var publiceret i „Astronomisk Journal“, der udgives af Videnskabernes Akademi, og havde overskriften „Efterretninger om meddelelser fra ikke-jordiske kulturer“. Forfatteren, Nikolai Kardashev, skildrer, hvordan man med analyser af kosmisk radiostøj opfanget fra himmelobjekt „CT A 102“ opdagede noget besynderligt ved signalerne. De ændrede f. eks. styrke inden for visse tidsintervaller, der gentoges hver 100. dag. Denne regelmæssighed sammenholdt med bølgelængdernes frekvens, der syntes moduleret, fik Kardashev og hans medarbejdere til at tvivle på, om det kunne dreje sig om en stjernes rent fysiske radiostøj.

Man opstillede derfor den hypotese, at de mytiske radiosignaler var af kunstig oprindelse, dvs. stammede fra en sender betjent af ikke-jordiske intelligenser. Kardashev gik endnu videre:

Han formodede, at der i verdensaltet findes tre kultur-typer:

- I. Kulturer svarende omtrent til vort nuværende teknologisk niveau,
- II. kulturer, som udnytter deres sols energi, og
- III. kulturer, der udnytter energien i hele deres galaktiske system.

Den russiske astronom mener, at kontakt kun er mulig mellem teknologisk højereudviklede kulturer af 2. og 3. grad.

Kan de „ikke identificerede objekter“ (UFOs) eller „flyvende tallerkener“, som der er talt og skrevet så meget om de sidste tyve år, ikke være netop sådanne interplanetariske kontaktmidler mellem højereudviklede galaktiske kulturer? – Der er her tale om fænomener, som ikke lader sig forklare med almindelig logik – hændelser, som Charles Fort, denne mærkelige samler af ting, der ikke burde kunne eksistere, ville have bragt i kategorien „fordømte kendsgerninger“, noget man helst ikke skal tro på, fordi eksistensen får den officielle videnskabs „sandheder“ til at vakle.

Hvad angår de flyvende tallerkener eller UFOs, er også „manden på gaden“ tilbøjelig til at mene, at der faktisk sker noget interessant og spændende. I løbet af få år er diverse videnskabsmænds skepsis eller fuldstændigt afvisende holdning til dette problem slået helt om. Det gælder f. eks. professor Allen Hynek, astronom og det amerikanske luftvåbens rådgiver for UFO-fænomenerne. Endnu i marts 1966 prøvede han at tyde nogle lysende objekter, set på nattehimlen af talrige borgere og politifolk, som morild. Men fornylig anbefalede han, at der over hele USA bygges en række centre for UFO-jagten, hvor teknikere efter telefonopkald straks kunne pejle sig frem til og følge objekter eller objekters passage. Til pressen gav han følgende forbløffende erklæring: „Sagen er blevet mere alvorlig end man skulle tro, og vi må forsøge at løse denne gåde, før russerne har løst den. Vi må være objektive og ikke længere le af mennesker, som påstår at have set et lysende objekt fare med kolossal fart over himlen“.

Professor Hermann Oberth, verdenskendt rumfarts-ekspert, Wernher von Brauns tidligere lærer, går uden forbehold ind for de flyvende tallerkeners eksistens og udtalte november 1967 på en UFO-kongres i Mainz: „Jeg er helt på linje med de UFO-forskere, der stræber efter at nå til klarhed om disse problemer. Verden har ret til at erfare, hvad det drejer sig om. Jeg tror, at man ikke længere skal nære nogen tvivl. Der

foreligger nu over 10.000 rapporter om UFO-tilsynskomster, – hændelser, som ikke lader sig forklare med de videnskabelige erkendelser, vi jordbeboere nu råder over“.

Et fænomen som iagttagelsen af de flyvende tallerkener eller UFOs, der siden sidste verdenskrig og til nu har antaget sådanne proportioner, kan selvfølgelig ikke skyldes massehallucinationer. Man vægrer sig ved at tro, at så mange mennesker og så langt fra hinanden har kunnet lade sig narre i årevis. Der foreligger talrige observationer dokumenteret af troværdige, teknisk skolede folk: Astronomer, lufthavnspersonale, piloter, universitetsprofessorer. Eksistensen af sådanne objekter kan derfor absolut ikke længere drages i tvivl. Men det er jo lettere at gøre problemet til genstand for latter eller stille sig skeptisk og afvisende fremfor at udforske det og lede efter sandsynlige forklaringer.

Den teori, at det kunne være en eller anden jordisk stormagts forsøgsmodeller, må falde efter følgende ganske enkle overvejelser: Opfindelser, der som disse objekter helt ville revolutionere vor flyveteknik, kan umuligt holdes hemmelige så lang tid. En nation, som bygger „flyvende tallerkener“, ville selvsagt ikke mere bekoste et vældigt konventionelt luftvåben, hvis den rådede over maskiner, i stand til lydløst at svæve ubevægeligt i enhver højde, der med enorm fart og 90 graders drej beherskede ethvert punkt på Jordens overflade – maskiner, som ifølge piloters og radar-ingeniørers udsagn er endog de allernyeste raketter langt overlegne.

Men når teorien om en jordisk herkomst må opgives, er der kun én mulighed tilbage: At objekterne stammer fra ikke-jordiske kulturer. Dette kræver imidlertid en omfattende åndelig nyorientering af vort verdensbillede. Vi nærmer os her en virkelighed af højere rangorden, der selvfølgelig ikke lader sig måle alene med de nulkendte fysiske love, for de gælder den gængse realitets dimensioner og har ikke universel gyldighed.

Der må her mindes om, at disse objekters tilsynskomst på himlen ingenlunde er nogen pludselig hændelse i vor tid. Efterretninger herom går tilbage til den grå fortid, langt hinsides 1947, da den amerikanske pilot Kenneth Arnold første gang brugte udtrykket „flyvende tallerken“.

I Bibelen findes beskrivelser af himmel-hjul, der drejer indeni hinanden; der fortælles om Elias og Enok, at de af ildvogne blev ført levende fra jorden op til „et andet hus“ i faderens himmelske boliger. Russiske forskere tolker dette

„andet hus“ som en stjerne, hvor mælkevejssystemets hersker bor.

Ifølge overleveringen skal Enok – navnet betyder på hebræisk „den, der véd alt“ – have opfundet skrift, aritmetik og astronomi. I „Enoks bog“ en nedlagt en forbavsende viden om stjernerne og om planeternes bevægelser; han skildrer sine rumrejser, hvilket har foranlediget russiske forskere til at mene, at han som „en overjordisk blev sendt på en missionsopgave til vor klode“.

I gamle indiske Dshaina-tekster (Purva, Mahabharata, Ramayana) beskrives rumskibe med ægform eller som lysende kugler, de drives af en æterisk kraft; ved starten hvirvles jorden op, de kredser flere gange om vor planet og lander i stjernernes havne.

Flere romerske forfattere (Plinius d. æ., Titus Livius, Julius Ossequiens) beretter i deres bøger om tilsynekomsten af runde objekter eller skjolde af ild (clipei ardentes) på himlen. Fra middelalderen kendes talrige lignende beretninger af fromme munke i mange klostre. Jeg vil ikke her nævne nogen af de mange forskellige og yderst opsigtsvækkende iagttagelser i vor tid; de kendes for en stor parts vedkommende fra dagspressen og tidsskrifter.

Har man først anerkendt eksistensen af disse flyvende objekter – og de er kendsgerninger, som ikke længere kan betvivles – og går man ud fra, at de er af ikke-jordisk herkomst, så melder sig helt selvfølgelig det spørgsmål: Hvorfra kommer de?

Forsøger vi her at finde et svar, er det uvægerligt knyttet til et kompliceret rum-tid problem, der ikke kan løses med den klassiske fysiks love og få og utilstrækkelige hjælpemidler.

Holder man sig til de hidtidige astronomiske iagttagelser og resultater fra rumsonderne, kan med temmelig stor sikkerhed siges, at der findes en slags plantevækst på Mars, men måske også på Venus; men det er yderst usandsynligt, at de to planeter eller de øvrige i vort solsystem beboes af andre tænkende skabninger; (jordklodens mennesker må være undtagelsen fra reglen. O.a.).

„Det ville“ – for at citere Arthur Clarke – „i sandhed være for meget forlangt, at to slags intelligensbegavede skabninger skulle leve indenfor dette samme lille område af verdensrummet“. Derfor må UFOerne opfattes som ikke-jordiske maskiner fra verdener, der ligger betydeligt *hinsides vor solsystem*, og hvis afstand fra os ikke måles i millioner kilometre (som til Mars og

Venus), men i mange lysår... og hvert lysår svarer til ca. 10.000 milliarder kilometer!

Så hyperboliske distancer skulle ifølge fremragende videnskabsmænds udsagn være en uovervindelig hindring for intergalaktisk kontakt – stadigvæk ud fra vor nugældende fysiske og teknologiske viden.

Vi må imidlertid ikke glemme, at hvis der findes intelligens-væsener andre steder i verdensrummet, kan de bebo planeter om sole, der er millioner og atter millioner år ældre end vor sol og befinde sig på et udviklingstrin, der svarer til vort om lige så mange år millioner; og de kan altså have en fysisk og teknisk viden, VI endnu slet ikke gør os nogen forestilling om.

Afstanden som barriere... den sættes udelukkende af vor manglende evne til at tænke i kosmiske dimensioner og af vor minimale levealder. Det er på ingen måde udelukket, at sådanne højere udviklede galaktiske kulturer forlængst løste alderdoms-problemet, ja måske er, hvad vi ville kalde udødelige.

Men lad os et øjeblik se bort fra den nævnte hypotese og vende opmærksomheden mod de hastigheder, hvormed disse superudviklede væsener må rejse gennem verdensrummet. Vi kender den tid, vi behøver til interplanetariske rejser med de drivstoffer og tekniske aggregater, som nu står til vor rådighed. Med kemiske brændstoffer kan et rumskib nå til Mars eller Venus i løbet af nogle måneder. Brugte vi i stedet atomkraft, ville rejsetiden blive afkortet til nogle få uger eller døgn. Måske lykkes det allerede indenfor det næste århundrede.

Vor allernærmeste fiksstjerne (bortset fra solen) er Proxima Centauri, og den befinder sig mange millioner gange længere borte end Mars og Venus. Et atomdrevet rumskib bygget år 2050 ville være, meget rundt regnet, 100.000 år om at nå derud.

Vi tør imidlertid gå ud fra, at vore rumskibes hastighed bliver ganske væsentlig større i de kommende århundreder, hvis det lykkedes at hente al energien ud fra de medførte brændstoffer – måske løses problemet med antiproton-proton princippet, der er atomkraften tårnhøjt overlegent. Hastigheden vil da blive ti, hundrede eller tusinde gange større, således at de nævnte afstande kan tilbagelægges på relativt kort tid, indenfor et århundrede eller kun nogle årtier. Farten er oppe på 150 millioner km i timen eller mere. Endnu nogle tekniske fremskridt – og det vil være muligt i løbet af et par år at rejse også til andre fiksstjerner.

Men lysets hastighed, der forøvrigt gælder enhver elektromagnetisk stråling, kan ikke overskrides. Farten sættes til 300.000 km i sek. (helt nøjagtigt 299.778 km i sek. i lufttomt rum) – intet vilkårligt valgt tal, men nøje knyttet til verdensaltets struktur.

Var det muligt at overskride denne hastighed, befandt vi os ikke længere i rum og tid, dvs. det med vore sanser iagttagelige univers, men et andet sted... Hvor dette „andet sted“ findes, véd vi ikke, og Einsteins relativitetsteori lader os blot formode, at det eksisterer. Men ifølge hans teori skulle et fartøj, der rejser med (næsten) lysets hastighed, også befinde sig i et andet tidssystem, og her kommer vi så til det såkaldte tidsparadoks.

Tidens længde er et spørgsmål om stedet, hvor den måles. Tiden bliver desto kortere („går langsommere“), jo hurtigere vi bevæger os i rummet. Med lysets hastighed står tiden stille, og nuet varer evigt.

Clarke skriver: „Selv om det forekommer at være noget helt utroligt, så er der her tale om logiske konsekvenser af den Einstein'ske teori“.

Efter overskridelsen af lyshastigheden ville man som sagt befinde sig uden for tiden og rummet, de to vældige og illusoriske barrierer, som Materlinck kaldte dem, udenfor hvilke vor fornuft-tænkning kommer til kort. Uden for det med sanserne iagttagelige univers ville vi altså befinde os i et andet, formentlig ét, der er anbragt parallelt med vort.

Teorien om dette parallel-univers blev opstillet for få år siden og betragtes ikke mere som science-fiction. Adskillige fysikere går ind for den og anser den endog for nødvendig til at tolke ellers uforklarlige hændelser, f. eks. K-mesonets besynderlige opførsel (en partikel, hvis masse ligger mellem elektronets og protonets), der netop synes påvirket af et andet univers, som er i stand til at kontakte vort.

Eksistensen af et univers (eller flere) hinsides det af vor videnskab udforskede, er genstand også for berømte matematikers spekulationer, således Louis Fantappiés: „Det synes klart, at hele virkeligheden ikke er udtømt inden for rammerne af det med vore sanser formulerede rum-tid begreb. For at kunne forklare hele virkeligheden må man altså lede efter et andet og større skema. Mangt og meget, som synes uforklarligt i det ene univers, kan føje sig ganske logisk ind i det andet med større fysiske friheder og omfattende forvandlinger“.

Her er det, at min hypotese om UFO-fæno-

menerne kommer ind i billedet: Galaktiske kulturer er nået et udviklingstrin, som ligger millioner eller milliarder år ude i vor fremtid. Med udnyttelsen af os ukendte energiformer, indbefattet psykiske og parapsyiske, lykkedes det dem at skabe specielle kraftfelter, hvilke ændrer det faste grundlag for enhver genstands stof (dvs. tyngdekraftens, lyshastighedens og kvanternes konstanter). Dermed forsvinder selve genstanden så at sige fra det sanseligt iagttagelige univers og går over i en overordnet dimension, der hverken kender tid eller rum.

Denne mulighed: At få adgang til et andet univers, hvor stofferne ikke adlyder de os bekendte konstanter, løser på indlysende måde mystikken omkring de flyvende tallerkener eller UFOs, deres overvindelse af enorme afstande på ganske kort tid. Det er ikke mere så svært at anerkende deres herkomst fra verdener hundreder eller tusinder af lysår fra os. Intet står nu i vejen for den antagelse, at væsener fra sådanne superudviklede kulturer med de nævnte kraftfelter har fundet det eller de punkter, hvor der sker interferens mellem to parallelle universer, og at de udnytter opdagelsen til rejser mellem planeter indenfor deres egen galakse eller mellem mælkevejene.

Højereudviklede kulturer kan på den måde have løst rumproblemet og overvundet tidsbarrieren. Det forekommer mig at være en ret logisk teori – og den eneste, som gør det muligt at nå til en forståelse af UFO-fænomenerne, der ellers gennem årtier kolliderede med den ortodokse videnskabs realiteter... uden tvivl fordi de overgår den eksperimentelle forsknings muligheder for en eksakt bevisførelse.

At ignorere eller benægte UFO-fænomenerne, blot fordi de ikke lader sig forklare inden for den moderne videnskabs skema, er en stor fejltagelse. Dette skema er nemlig ikke stort nok til at rumme hele virkeligheden, og vi behøver ikke at skamme os over eller frygte for at opstille dristige hypoteser, og at sætte et system af pionértanker op imod den rationelle tænkning.

Den russiske astronom Kozyref skrev for nogle år siden: „Menneskets teknik vil i fremtiden gøre det muligt at besejre tiden“. Uden denne tidskontrol vil mennesket faktisk altid være bundet til den lille himmeloase, som solsystemet udgør. Også selv om man antager, at atomenergien engang kan udnyttes til rumrejser, så er afstandene stadigvæk så uhyre, at de slet ikke står i rimeligt forhold til vor levealder. I hvert fald er jeg overbevist om, at galaktiske kulturer, der be-

sejrede tiden, netop er dem, som må tilskrives UFO-fænomenerne; de har løst tid-rum problemet, rimeligvis med kontakter til et andet univers. Så længe vi ikke selv er nået så vidt, vil – som Robert Charroux skriver. „tiden stedse være den barriere, som højere magter har opstillet, og som bremser menneskets erkendelse af hele virkeligheden“.

Vor begrænsning til én lille zone af verdensaltet er meget træffende blevet kaldt „Guds karantæneforskrift“. Men en sådan eksisterer selvfølgelig ikke som norm for fysisk og psykisk højereudviklede skabninger end vi.

Min hypotese om UFOernes rum- og tidsmæssige interferens til et parallelt univers hinsides vor erkendelse vinder i sandsynlighed, når man inddrager nogle særpræg ved de UFOer, der trænger ind i Jordens atmosfære. De mest bemærkelsesværdige observationer synes at passe ind i en bestemt model:

1. Objekterne kommer pludseligt til syne og forsvinder lige så brat,
2. dyr bliver opskræmt, ofte endnu før objektet er iagttaget.

Hvad første punkt angår: Kontroltårnspersonale i lufthavne verden over, som havde lejlighed til på radarskærmen at følge UFO-fænomener, er i deres rapporter enige om, at de mystiske objekter *pludselig* kom til syne, som om de dukkede frem „af intet“ og forsvandt med lige så stor fart.

Det samme berettes af piloter i civile og militære fly, som passerede eller blev passeret af flyvende tallerkener: Enhver forfølgelse måtte opgives, da objekterne forsvandt i løbet af få sekunder.

Man har tolket dette med formodninger om en vis evne til at bremse og accelerere fantastisk hurtigt. Det lyder lidet overbevisende, mens overgangen fra ét univers til et andet, dvs. objektets ind- og udtræden i andre rum-tid-dimensioner giver en mere sandsynlig begrundelse.

Med hensyn til punkt to: Dyrenes adfærd er uden tvivl en følge af sådanne flyvende objekters tilstedeværelse. Heste og hunde, som ellers ligegyldige lytter til den infernalske støj fra forbiflyvende jetmotorer, helikoptere osv., viser næsten altid tegn på uro og ophidselse, når et UFO *lydløst* nærmer sig, og det sker ofte endnu før objektet viser sig på himlen. Hvilke udstrålinger kan dyrene mon fornemme under disse omstændigheder? Er det langtrækkende eller endog universelle psykiske kraftfelter?

Så ofte dyrene foretager sig noget, vi med vor

fornufttænkning ikke fatter, plejer vi at søge tilflugt i begrebet „instinkt“... der blot camouflerer vor uvidenhed. Et andet fænomen, nemlig at dyr kan fornemme snarligt kommende naturkatastrofer som jordskælv og laviner, lader sig heller ikke forklare med vor gængse fysiologi. Det må dreje sig om evner til at modtage oversanselige impulser, der ikke registreres af menneskets sanser.

Hvis vi ud fra disse aspekter vurderer dyrenes opførsel i forbindelse med UFO'er, er det nærliggende at tolke den som reaktioner på impulser, der har en bio-kosmisk karakter og helt unddrager sig vore sanser. Dyrene opfatter kort sagt det sig nærmende UFO som et fænomen i den natur, de har en snæver kontakt med.

Dyret befinder sig formentlig på samme plan som det flyvende objekt – i en os ukendt dimension med en psykisk magtfaktor, der er fremmed for fornufttænkningen. En sådan højere dimension kunne være et udenfor vor sanseverden beliggende parallelt univers, hvortil (efter min teori) UFO'erne har adgang, mens de overvinder de vældige kosmiske afstande.

Jeg bilder mig ikke ind, at jeg med disse fysiske og parapsyriske aspekter kan besejre den store skepsis, nutidens snævre positivistiske opfattelse gør gældende overfor UFO-fænomenerne, thi den kræver fortsat ganske konkrete beviser for eksistensen af en anden virkelighed, før den overhovedet vil beskæftige sig med dem.

Med en helt utrolig indskrænkethed forkaster man dristige hypoteser og bekæmper alle rebeller og indser ikke, at uden disse ville – som Talamoni så træffende skriver „videnskaben snart blive forvandlet til et mausoleum af forkerte og mumificerede sikkerheder“.

Ofte går man endda så vidt som til at benægte kendsgerninger, når de ikke kan forklares ud fra fornuftgrunde, dvs. ikke beskrives med gængse udtryk for en realitet af underordnet rang. Og dog er vi, som allerede Laplace udtrykte det, „så langt fra at erkende alle naturens kræfter og deres mangfoldige virkemåder, at det vil være lidet filosofisk, hvis man benægter eksistensen af visse fænomener alene af den årsag, at de ikke lader sig forklare ud fra vor nuværende viden“.

Lad os heller ikke glemme apostelen Paulus' formaninger til korintherne: Denne verdens visdom er dårskab for Gud.

Udforskningen af UFO-fænomenerne kræver en total åndelig nyorientering og tvinger os til at anerkende eksistensen af et andet og betydeligt mere kompliceret univers end det, videnskaben

hidtil beskæftigede sig med – det, der er umiddelbart tilgængeligt for den „sunde fornuft“.

Forsøg med de subatomare partikler har ganske vist afsløret fænomener, der forlængst fik nogle fysikere til at postulere eksistensen af en ikke-fysisk verden som fundament for den fysiske. Blandt dem er Lawden, der med den såkaldte psykisme (besjælethed) prøver at tolke elementærparklernes „afvigende“ opførsel. Han nærmer sig her tanker fremsat af Teilhard de Chardin, som i ethvert mikrokosmisk partikel formoder den rudimentære eksistens af en slags psyke i dennes allerlaveste udviklingstrin. En sådan primitiv besjælethed af det „livløse“ stof har sit grundlag i Teilhards princip: Intet viser sig, som ikke allerede var forberedt. Kimen til menneskets tænkning, bevidsthedens morgendæmring fandtes allerede i det mest primitive atompartikel...

Hinsides vort fysiske univers så Teilhard altså intuitivt et psykisk verdens-alt, der ligger uden for vor sanse-erkendelse – et ikke måleligt univers, som nulevende menneskers opmærksomhed endnu næppe er rettet imod, som dets sanser ikke fornemmer, men som kulturer i andre verdener forlængst udnyttede til at manøvrere gennem tid- og rumløse dimensioner.

UFO-mærkater

Udbred kendskabet til „UFO-NYT“ og UFO-sagen ved at sætte mærkater på Deres forsendelser.

Selvklæbende mærkater er udsolgt, men der er tusinder af mærkater på gummieret papir. De venter blot på at blive solgt.

Mærkaterne har været direkte årsag til, at mange mennesker er blevet abonnenter på UFO-NYT. – **Bruger De også mærkater??**

Gummieret papir: (Krøller ikke)

100 stk. incl. forsendelse ...	kr. 4,00
200 - - -	... kr. 7,00
400 - - -	... kr. 13,00

Bestillinger foretages ved at indsende beløbet på postgiro til:

**Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. th.
5700 Svendborg – Postgiro nr. 14 78 03.**

Vi har meget svært ved at forestille os den uhyre impuls, som videnskaben vil få fra det øjeblik den overskrider grænsen mellem det fysiske og psykiske og erkender virkeligheden bag det immaterielle begreb „ånd“. Alt bliver da muligt, bl. a. også kontrollen over tiden, og astronauter vil på brøkdele af et sekund kunne nå ud til de fjerneste stjerner.

Men lad os foreløbigt nøjes med at betragte stjernevrmlen som kilde til psykisk afslapning og meditation. Når vi en klar nat står under det funklende firmament og stirrer op mod gruppen Pleiaderne syd for Orion, da melder sig spørgsmålet: Hvorfor var netop denne stjernesamling i længst svundne tider genstand for så mange myter og sagn?

Ifølge præ-inkaernes mytologi er stjernerne beboet, og guderne kom fra Pleiaderne ned til Jorden. Hvem var disse guder? Har højerestående væsener besøgt os fra verdensrummet? Fik vor klode gæster fra fjerne kosmiske regioner i historisk og navnlig forhistorisk tid? – Kendte nøgterne forskere og astronomer drøfter i ramme alvor denne mulighed.

Pleiaderne var også andre folkeslags yndlingsstjerner. Polyneserne delte med deres hjælp året i to dele „Pleiaderne over“ og Pleiaderne under“ (horisonten). I det gamle Ægypten blev november kaldt „Pleiademåned“.

Myter, sagn og legender skjuler historiske sandheder, som videnskaben intet kender til. Man må i denne forbindelse ikke glemme, at Trojas genopdagelse skyldtes et sagn – alle andre end arkæologen Schliemann anså det for at være Homers frit digtede eventyr.

Den moderne astronomi erklærer, at Pleiaderne er alt for unge til at kunne have planeter med liv. Men det kan simpelthen have forholdt sig sådan, at vore antikke forfædre så flyvende objekter ankomme fra en sigtelinje mod Pleiaderne – Med sælsomme væsener om bord, der siden blev til guder i myter og sagn.

Jeg begyndte med at citere Pindars myte, og jeg ender med myten om Pleiaderne. Thi at betragte oldtiden med nye øjne kan intuitivt lade os se ind i fremtiden. Lad mig slutte med nogle ord af Camille Flammarion. Han var for et århundrede siden i akademiske kredse genstand for medlidende smil eller slet dulgt foragt. I dag lyder hans ord ikke mere så fantastiske. Man må desuden holde sig for øje, at ingen videnskabsmand med 100 pct. bevisførelse kan aflægge regnskab for sin opfattelse af universet. Også han må meditere, omend i overensstemmelse med

de fysiske love og eksperimentelle resultater – og dog kan han heller ikke vægre sig mod at skele intuitivt til de endnu ikke helt sikre kendsgern.

Således skrev Flammarion i 1862: Højere verdener, herlige opholdssteder for høje intelligenser, oversår de uudforskede regioner i fjerne rum... Lykkelige verdener, hvor mennesket er fri for enhver materiel beskæftigelse, frigjort fra alle de grove behov, der er knyttet til vor jordiske organisme, hvor det, i stedet for at tigge sin næring som rester fra andre skabninger, er udstyret med organer, der umærkeligt ånder i et livgivende fluidum; hvor i stedet for den jordiske videnskabs møjsommelige søgen er trådt forfinede sanser og en mere fuldkommen intelligens, som afslører skabelsens vidundere og dens universelle love... Dér er mennesket nået til sandhedens vange: Religion, videnskab og filosofi rækker hinanden hånden. Gud er ikke mere så fjern, man tilbæder ham uden at spærre sig inde under en hvælving af sten, naturen er templet og mennesket dets præst. Dér betragter mennesket omsider uden hæmninger den uendelige himmels herlige panorama, med skarpt blik følger det verdeneres vandring og besøger, i kraft af vidunderlige evner, de omliggende sfæres beboere...

Guiseppe Bonfante

„Die andere Welt“ nr. 9, 1968.

Oversat for UFO-NYT af V. J. Brøndegaard.

Psykolog beder om UFO-undersøgelse

En psykolog ved universitetet i Wyoming har efterlyst en videnskabelig tilnærmelse til studiet af uidentificerede flyvende objekter, der, som han siger, „alt for længe har været genstand for latterliggørelse.“ Leo R. Sprinkle fortalte forsamlingen ved „The American Psychological Association's“ årlige konvent, at han måtte indrømme, at han havde et ømt punkt – han troede på UFO'er – men som psykolog følte han, at de forsøg, der i øjeblikket blev gjort for at forklare objekterne, således bestræbelserne fra U.S. Air Force's side, var totalt virkningsløse. „Air Force metoderne afspejler et minimum af videnskabelig tilnærmelse“. Sprinkle sagde, at han personligt havde set to „luft-fænomener“. Han ignorerede det første, fordi „kun tosset ser UFO'er“, men den anden observation, erklærede han, kunne ikke forkastes. „Jeg tror“, sagde han, „at UFO-rapporterne repræsenterer ikke-jordiske luftfartøjer, som er intelligent styrede og bliver brugt til systematisk undersøgelse af Jorden“.

APRG okt. 1967. /BK.

Tjekkisk videnskabsmands syn på UFOer

Dr. Ludvik Soucek, som skriver i SVET V OBRAZECH (Verden i billeder) havde i nr. 49, 50 fra 1967 en hel del at sige om den mulige eksistens og oprindelse af UFOer. Den første del af artiklen handlede om de historiske tilfælde, inklusive Kenneth Arnold, kaptajn Mantell og Washington D.C. observationerne i 1952. Efter at have omtalt det historiske aspekt, fortsatte Soucek med nogle intelligente spekulationer over og nogle bemærkninger om sine egne erfaringer i undersøgelsen af UFO-oplysninger. Han sagde, at han i en samtale med en leder i det tjekkoslovakiske radarkorps var blevet fortalt, at man havde sporet hurtigt-flyvende uidentificerede objekter på det tjekkiske radar mange gange. Lederen sagde også, at disse oplysninger ikke var givet til offentligheden, fordi „vi ønsker ikke at skabe panik“.

Dr. Soucek anførte seks mulige forklaringer på UFOerne:

1. Hallucinationer og spøgefuldh. (han konkl. (i mods. til Hynek, d. red.), at de fleste af tilf. uden tvivl hører til denne kateg.). 2. Naturl. fænomener (han siger, at de meget ofte giver anledning til rapporter, og han anfører planeter som hyppig årsag til UFO-rapporter). 3. Hemmelige våben, Her spekulerer dr. Soucek på den mulighed, at UFOerne er hemmelige fartøjer, opfundet af nazisterne og smuglet ud af Tyskland før det tredje riges fald i 1945. Til støtte for dette anfører han, at flere nazistiske konstruktører af specielle eksperimentalfartøjer er forsvundet, tilsynecomsten af UFOer nær raketbaser under krigen (især i nærheden af Peenemünde), de mange UFOer, der er set over Sydamerika, hvor mange nazister formodes at skjule sig, den kendsgerning, at UFOer synes at undgå beboede områder, den uforklarlige forsvinden af flere tyske fragtbåde, hver i stand til at laste 850 meter-tons (å 1000 kg), flere langdistanceflys forsvinden fra Tempelhof flyvepladsen med flyveplaner til Spanien og dokumentation til Sydamerika, og sidst, men ikke mindst, fjernelsen af et enormt beløb på flere gange 10 millioner Mark i hård valuta, guld og ædelstene fra Reichbank, kort før krigens afslutning.

4. Menneske-skabte produkter (balloner, flyvemaskiner, satellitter o.s.v.). Soucek erklærer det for sin overbevisning, at mange rapp. stammer fra sådanne objekter.

5. Et nyt, relativistisk fænomen. Her rører Sou-

cek ved noget, som de fleste UFO-entusiaster ikke tager med i betragtning, fordi de allerede har bundet sig for meget til den interplanatariske tese. Vi citerer: „Denne mulighed er, så vidt jeg ved, ikke tidligere taget med i betragtning, men i 1952 præsenterede en tysk fysiker, Burkhart Heim, sin matematiske teori, og erklærede, at det er muligt at bevise den eksperimentelt. Med udgangspunkt i eksperimenterne, gjort af fransmanden Pages, konstruktør af en flyvende diskos, der svæver i et elektromagnetisk felt, og fra teorierne om „Kontinuerlig dannelse og forsvinden af stof“, påstår Heim, at dette stof kan eksistere i en endnu ukendt tilstand af „Meso-felt“ indenf. elektromagnetiske- og gravitations-kraftfelter. Dette mezo-felt kan bruges i konstruktionen af et kosmisk, diskosformet fartøj. Sådant et fartøj ville være i stand til at bevæge sig hurtigere end lyset og således blive usynligt. Ved passende arrangement af „energi-felter“, som han også beregner, kunne fartøjet modstå ødelæggelser ved sammenstød og ville være sikker for besætningen, endog i tilfælde af pludseligt ændret flyveretning eller fart“.

Derefter fortsætter Soucek med at indrømme, at det foregående er en „vild“ teori, men at forfatteren i anden henseende er en respekteret videnskabsmand. Accepten af en sådan teori ville betyde en korrektion eller forandring af Einsteins relativitetsteori, alene p.g.a. fartens overskridelse af lysets hastighed, da dette er udelukket ifølge Einsteins teori. Heims „kosmiske fartøj“ ville altså udvise visse træk, som tillægges nutidens UFOer, der hidtil har været uforklarede i sammenhæng med den gældende teknologi, dvs. evnen til pludseligt at ændre retning eller fart, og at komme til syne og forsvinde i en brøkdel af et sekund.

Så nævner Soucek den interplanatariske hypotese, „sikkert den mest populære og spændende“ og siger, den ikke må udelades. Han fortsætter med at diskutere de forskellige muligheder, der er indblandet.

Sidst i rækken af Soucek teorier, kommer teorien om, at vore sønner og sønnesønner rejser ind i fortiden, og at det er deres fartøjer, der ses for tiden.

Vi må håbe, at dette ikke bliver det sidste, vi hører fra dr. Soucek, og under hensyn til Tjekkoslovakiets nuværende politiske problemer, kan vi kun håbe, at den videnskabelige oplysning ikke vil falde som offer for den nylyt indførte censur.

A.P.R.O. Bulletin juli-aug. 1968. /BK.

Dr. Hermann Oberth ser på UFO-problemet

I et enestående interview påpeger raketalderens grand old man, at som UFO-beviserne hober sig op, er videnskabsmændenes negative holdning, historien der gentager sig selv.

af Rho Sigma.

„Jeg tænker på solskin og blå himmel, når jeg mindes Huntsville“, sagde raketalderens grand old man, den høje, hvidhårede prof. Hermann Oberth, da han så op mod den grå, vinteragtige himmel bag panorama-ruden i sit hjem i Feurch nær Nürnberg, Tyskland, hvor han tilbringer sin alderdom.

For mindre end 10 år siden kunne man se ham gå til sit kontor i Huntsville's arsenal. Som en velkendt skikkelse mellem NASA's gamle kendinge i „Rocket City“, hjalp han med at formulere de første, væsentlige grundsætninger, som andre opbyggede umådelige industrier på.

Det at trække sig tilbage betyder ikke stagnation for hans urolige sind. Hans insisteren på, at videnskaben burde være opmærksom på de utallige observationer af „uidentificerede flyvende objekter“ er blevet et stridens emne bag kulisserne. Hans nærværelse ved den fjerde internationale UFO-kongres i Wiesbaden i 1960 fik denne strid til at blusse op, skønt han ved denne lejlighed ikke var den eneste repræsentant for videnskaben, der insisterede på at diskutere berygtede emner.

I det store og hele ignoreret af en forvirret offentlighed, præsenterede prof. dr. Lyra, fra universitetet i Göttingen sit syn på „nødvendigheden af en tilbundsående revision af nutidens fysik, for at opnå intelligent forståelse af parapsykologiske og kosmiske fænomener“.

„Før jeg deltog, belejrede mine skrækslagne venner mig, for at få mig fra det“, fortæller professor Oberth. „Og bagefter spurgte en lærer ved universitetet, hvorfor jeg var gået med til det“.

„Efter min mening, skulle videnskaben betragte alt som muligt, for så vidt kendsgerninger, baseret på observationer, ikke giver bevis for, at det er umuligt. Enhver forklaring burde anses for gyldig som arbejdshypotese, indtil der kan fremvises observationer, som modsiger dem“, svarede professor Oberth sine kritikere i en påkrævet artikel. „Jeg giver mig af med UFO-forskning,

fordi det har forbindelse med rumrejser, og fordi jeg mener, at objektive personer burde kaste et blik på det materiale, der er indsamlet i prisværdig ivrighed, selv af personer, der ikke altid er objektive“.

„Ifølge de oplysninger, jeg ligger inde med, eksisterer der mere end 70.000 øjenvidne-rapporter om UFO'er. Den britiske luft-marshall lord Downing siger, der er mere end 100.000 øjenvidne-rapporter. Lige meget hvor sådanne rapporter bliver undersøgt og registreret, kan omkring halvdelen spores tilbage til kendte årsager. Andre 39 pct. af rapporterne er ikke identificerede, men beskrivelserne ligner så meget de 50 pct identificerede objekter, at der sandsynligvis er tale om det samme. Ikke desto mindre kan 11 pct. (eller ca. 8.000) af disse rapporter ikke forklares så let. De skulle ikke være løgne eller lavet for spøg, for de omfatter ansvarlige senior Air Force officerer, radar-observationer og fotografier fra ansvarlige kilder. Deres fart kan være enorm. Radar-målinger har vist op til 11,8 miles pr. sek., mere end 42.000 mph. (67.200 km/t.). Det er sandt, at pålideligheden af sådant radar-udstyr er blevet betvivlet, og hvis der kun havde været tre eller fire målinger tilgængelige, ville jeg ikke drage en slutning af dem. Men sagen er, at mere end 1.000 målinger er tilgængelige, og hvis radar-udstyret i De forenede Staters marine-luftvåben var så upålideligt, at man ikke kunne tage sådanne aflæsninger alvorligt, kan jeg ikke forstå, hvorfor flåden har udrustet sine flyvemaskiner med et sådant udstyr“.

„Jeg vil gerne kort forklare, hvorfor jeg tilsluttede mig kongressen. Status af vor viden om rummet i dag er sådan, at det ikke kan bevises videnskabeligt, om planeterne i vort solsystem er beboet af intelligente væsener. Men når alt kommer til alt er vor sol ikke alene i universet. Der er 50 milliarder solsystemer ligesom vores, alene i vor mælkevej. De fleste af disse systemer har også planeter. Og desuden er der så vidt vi ved mindst 500 mælkevejsystemer ligesom vores.

Det er mere end sandsynligt, at der eksisterer intelligensvæsener udenfor vor Jord. Og at betragte os som intelligente, er mere eller mindre en definitions-sag!“

På dette sted kunne det måske være på sin plads at mindes professor Oberths erfaring med

sit manuskript „By Rocket To Interplanetary Space“ for mere end 40 år siden. Forlæggerne forkastede det. En af de samtidige eksperter kommenterede dengang: „Vi tror endnu ikke tiden er inde for udforskning af problemer som disse – og sandsynligvis kommer den aldrig“.

Oberth ser på et billede af den kæmpemæssige Saturn V raket og smiler. Historien gentager sandelig sig selv! For nu er igen en af hans sidste bøger, „Stoff und Leben“, blevet forkastet af flere forsl. som „for risikabel“. Selv dedikationen i den blev anset for „chokerende“ af mange ortodokse videnskabsmænd. Den lyder: „Jeg tilægger denne bog prof. dr. Hans Bender i taknemmelig anerkendelse af hans uselviske og modige udforskningsbestræbelser på dette felt“. Professor Bender er Tysklands største autoritet i metafysik!

Oberth, som har kæmpet mod bestemmende videnskabsmænd det meste af sit liv, udtaler: „På grund af en fundamental fejl i organisationen af nutidens universiteter, er videnskabsmanden for overbebyrdet til at give sig af med noget, som ikke hører med til hans specielle felt i den snævrere forstand. Jeg har holdt foredrag og talt om dette mange gange... Af denne grund indtager han sædvanligvis en afvisende holdning overfor nye ideer, opdagelser og opfindelser – i så fald behøver han ikke at give sig af med dem. Og hvis emnet ikke netop er anerkendt af hans foresatte, så ser videnskabsmanden på det med endnu større aversion“.

Idet han udtrykker tilfredshed med tilbøjeligheden til en vågnende interesse hos Amerikas videnskabsmænd for UFOerne, fastslår han: „Det ser ud til, at UFO-forskningen vil gennemgå de samme stadier som automobilismen, flyvn., rumrejserne og bakteriologien. Vi behøver blot at huske Schliemann's udgravninger og mange andre tilfælde, hvor intelligente outsiders først førte sagen frem, og den officielle videnskab først blev optaget af emnet, da resultaterne ikke længere kunne ignoreres og kendskab til emnet var udviklet nok til, at det nøjagtig kunne præciseres, hvilken specialists arbejde det var, at gå videre med forskningen“.

Han har omhyggeligt gennemforsket den arbejdshypotese, at UFOerne er maskiner, og fastsætter:

„(a) De er ikke bygget af mennesker... vi kan ikke i dag producere maskiner, der flyver som UFOerne“.

„(b) De flyver ved hjælp af kunstige gravitationsfelter. Dette kunne forklare de pludselige

retningsændringer... Denne hypotese kunne også forklare opsamlingen af disse diskos i et cylindrisk eller cigar-formet moderskib, når de forlader Jorden, fordi der på denne måde kun behøvedes eet gravitationsfelt for alle skiverne“.

„(c) De producerer udladninger af højspændings-elektricitet, for at skubbe luften bort fra deres vej... og stærke magnetiske felter, for at påvirke den ioniserede luft i de højere luftlag... dette kunne forklare, at de er selvlysende... Selv polerne på vore elektriske influens- eller induktions-maskiner gløder i mørke. For det andet kunne det forklare UFOernes støjfri flyvning... Endelig forklarer denne forudsætning også de stærke elektriske og magnetiske effekter, der undertiden, skønt ikke altid, iagttages i nærheden af UFOerne“.

Professor Oberth sagde også: „Vi ved ikke med sikkerhed, om man kan skabe kunstige gravitationsfelter...“

Det er her interessant at bemærke, at der i USA er oprettet „Gravity Research Foundation“, som præmierer afhandlinger om, hvad gravitet er, hvordan det virker og hvordan det kan kontrolleres. Samtidig informerede „Soviet-Physics“ (september, 1962) sine læsere om, at Rusland forøgede antigravitationsforskningen, at den moderne fysiks struktur forudsætter, at antigravitet ikke eksisterer, men at spørgsmålets fundamentale vigtighed tvinger deres forskere til at se sig om efter en eksperimentel bekræftelse på denne formodning. Imidlertid står den kendsgerning tilbage, at man endnu ikke forstår tyngdekraftens natur fuldtud.

Professor Oberth ser det ukendte i øjnene, og hans ægte, ydmyge indstilling, så typisk for virkeligt store videnskabsmænd, afspejles i en historie, han fortæller i et tysk blad: „Den franske astronom og matematiker Laplace tilegnede sin bog „The Movement of the Planets“ kejser Napoleon I og blev bagefter modtaget i audiens hos ham. Napoleon sagde til ham: „Deres bog var af ekstraordinær interesse for mig – men markis, hvor passer gud ind i dette?“ Hvortil markis Laplace svarede: „Sire, dette er den eneste hypotese, jeg ikke behøver“.

Den lille historie afsluttes med professor Oberth's bemærkning: „Der er også mange videnskabsmænd i dag, der ville svare på lignende måde“.

I et brev til lederen af den tyske UFO-forskningsgruppe, skrev Oberth: „Bliv ikke for oprørt over modstanderne mod UFO-forskningen. Jo dybere de graver sig ned i det forkerte, desto mere

vil de være at dadle til slut. Jeg har været vidne til alt dette en gang før på rumrejsernes område“.

— o —

Andre videnskabsmænd er også blevet stædigt ved den indstilling, som Sir William Gilbert sammenfattede ved at sige: „Videnskaben har gjort sit yderste for at forhindre alt hvad videnskaben har udrettet“.

Dr. James E. McDonald, senior fysiker og professor i meteorologi ved universitetet i Arizona, talte om emnet UFOer ved det årlige møde i „The American Society of Newspaper Editors“ i Washington D.C. i april 1967.

I sammendrag sagde han, at den mærkelige måde, UFO-problemet er blevet ignoreret på, og den miskredit, man har fastholdt, må undersøges. Han sagde, at hovedansvaret for den systematisk fejlagtige fremstilling ligger hos luftvåbnets Project Bluebook, som han, på grundlag af sin førstehånds-viden, kun kunne anklage for at have udført sit arbejde på en ganske overfladisk og inkompetent måde i den sidste halve snes år.

„I årevis har luftvåbnets forsikringer givet offentligheden, pressen, kongressen og den samlede videnskab det fejlagtige indtryk, at UFO-problemet blev studeret med grundighed og videnskabelig sagkundskab; jeg har opdaget, at dette er fuldstændig forkert“, sagde dr. McDonald.

Det må fremhæves, at tiden for længst er forfalden til en gennemgribende kongres-undersøgelse af UFO-problemet, en undersøgelse, hvori personer udenfor luftforsvarets kanaler kan registrere den forbløffende historie om den måde, et problem af muligvis enorm videnskabelig vigtighed er fejlet ind under et tæppe af latterliggørelse og fejlagtig fremstilling i to årtier“, fortsatte dr. McDonald.

I gengivelsen af hans tale, som NICAP udgav under titlen „UFOer – det største videnskabelige problem i vor tid?“, *) citeres dr. McDonald yderligere har følgende udtalelse: „Jeg tror, at hovedansvaret for UFO-undersøgelsen burde tages fra luftvåbnets og overgives til en eller anden strengt videnskabeligt-orienteret virksomhed. Det ville være logisk at vælge NASA til denne opgave.“

„Mærkeligt nok, jeg har sagt dette både i NA-

***) Hele prof. McDonalds foredrag er udgivet på dansk af UFO-NYT's forlag. Bogen – med samme titel som ovenfor – er yderst anbefalelsesværdig – og kan købes gennem regnskabskontoret for kr. 5,- red.**

SA og i offentlige diskussioner med videnskabelige kolleger, der er blevet rapporteret ret vidt omkring, og dog har NASA's reaktion været lig nul. Måske er også de sikre på, at dette bare er tåbeligt problem, som ingen relation har til deres rumprogrammer, deres „søgen efter liv i universet“.

„NASA har travlt med at fortælle os, at der er stor sandsynlighed for liv i universet, men det er alt sammen langt borte, ikke her. Ærligt talt, hvis man ser længe og omhyggeligt på UFO-bevismaterialet, kan man nok spekulere på, om det måske ikke er tænkeligt, at noget af det har fundet os – snarere end vice versa. Men indtil nu synes mine anstrengelser for at få NASA til at tage denne interessante mulighed i betragtning at være blevet ignoreret. Endog forsøget på at få en lille gruppe i NASA til at påtage sig en studie-gruppe-tilnærmelse til de forhåndenværende offentliggjorte bestræbelser synes ikke at have udløst nogen reaktion“.

„Jeg indser naturligvis, at der kan være halvpolitiske overvejelser, som gør det vanskeligt for NASA at fiske i disse vande netop nu, men hvis det er det, som holder NASA's alvorlige videnskabelige opmærksomhed fra UFO-problemet, så er der så meget mere, der taler for, at kongressen gjorde bedre i at se problemet i øjnene og blande kortene påny“.

„Interessant er det, at jeg i løbet af de måneder, jeg har gravet i UFO-sagen, har hørt fra en del kilder, jeg ikke kan røbe, at luftforsv. længe har ønsket at blive af med byrden af det besværl. UFO-problem, og to gange har prøvet at „faldbyde“ det til NASA – uden succes“.

— o —

Og naturligvis kan vi se frem til rapporten fra kommissionen på Colorado universitetet, som studerer UFOer med en bevilling på 313.000 dollars fra luftvåbnets. Denne bevilling, som blev bekendtgjort i oktober 1966, skulle vare ca. 15 måneder. Luftvåbnets erklærede imidlertid ved starten, at studierne om nødvendigt måtte forlænges. Det er muligt at indtage en forhåbningsfuld holdning til denne rapport,*) hvornår den så bliver frigivet, på grund af den erklæring prof. Edward U. Condon fremkom med. Medens han var på universitetet i Washington udtalte professor Condon: „Fysikken i år 2000 er lige så mærkelig og uforudseelig for os i dag, som nutidens fysik var for fysikeren i år 1900“. *Fate, juli 1968 /BK.*

***) Men disse forhåbninger ser desværre ud til at blive gjort til skamme, at dømme efter det nu oplyste. Se UFO-NYT nr. 5, 1968, red.**

Politibetjent ser fremmed fartøj; besætningsmedlem talte til ham

Vi har tidligere – i nr. 5, 1968, side 200–201 – kort refereret denne beretning; men her er yderligere enkeltheder, hvorfor vi har fundet det rigtigt at bringe også denne version. Dog vil vi overlade til læserne selv at drage konklusioner. Red.

Politibetjent Herb Schirmer afslørede, at han havde set et fremmed fartøj i den sydlige del af Ashland, Nebraska, nær hovedvej 6, den 3. dec. 1967. Mr. Schirmer var alene i politibilen omkring kl. 2,30 om natten. Vejene var øde, og betjenten fortalte, han så et oplyst objekt over skråningen. Han fortsatte til den lille krumning af vejen på den anden side af jernbaneknudepunktet (evt. vejkrydset) og vendte om for at se, hvad det var. „Så snart lyset fra mine forlygter, der var indstillet på det kraftigste lys, ramte objektet“, sagde han, „vidste jeg det ikke var nogen lastbil, og det jeg så, gjorde mig bange“. Bagefter tegnede han et billede af den type, der nu er bl. så kendt i UFO-beretninger, nemlig et elliptisk fartøj, ca. på størrelse med et værelse „måske 20 fod (6 m) langt og så meget som 14 fod (4,2 m) højt“ omgivet af oplyste koojer, forbundet med en ledning eller bånd. Da lyset fra politibilen ramte fartøjet, begyndte lyset i fartøjets indre kabine at blinke, fortsatte politibetjent Schirmer. Fartøjet svævede blot nogle få fod o. jorden, delvis over vejen og delvis over rabatten ved siden af grøften og den ret stejle dæmning. Det var fuldstændig lydløst. Skæret, der kunne ses for nede, må have været en slags stråle, snarere end en eller anden form for jet-fremdrift, antog han. Fartøjet bevægede sig snart op til 50 fods (15 m) højde eller deromkring, og begyndte så at udsende en uhyggelig bølgende lyd, og derefter fór det lige opad og forsvandt.

I ugen omkring den 11. februar rejste betjent Schirmer og politimester William Wlaschin til universitetet i Colorado for at blive interviewede af Condons UFO-hold. Ashlands borgmester C. M. Goff gav parret – de to trediedele af Ash-

lands faste politistyrke – tilladelse til rejsen til Boulder, Colorado. Under hypnose fortalte politibetjent Schirmer et panel af eksperter, at en skikkelse nærmede sig ham fra bunden af et fremmed fartøj, som han så den 3. december 1967. Mr. Schirmer sagde, at skikkelsen var hvid og i menneskelig form, men en sløret uklarhed omkring den forhindrede ham i at se ansigtet, berettede politimester Wlaschin. Betjenten sagde, at skikkelsen havde arme, ben og et hoved og var ca. fire eller fem fod (120–150 cm) høj. Mr. Schirmer fortalte, at de fremmede kommunikerede med ham, men han var ikke sikker på hvordan. Schirmer sagde, at kun een fremmed nærmede sig ham, men han brugte til stadighed ordet „de“, når han talte om, hvad han sagde, han så. Han fortalte panelet, at der var mere end eet væsen i fartøjet. Mr. Schirmer sagde, at han ikke var sikker, men han havde det indtryk, at det fremmede fartøj var fra Venus eller Jupiter. Han sagde, det var hans indtryk, at „de“ havde en base på en af disse planeter, men kom fra en nærliggende galakse. De fremmede fortalte Schirmer, at „de“ ville sætte sig i forbindelse med ham igen i år, sagde han. Stadig under hypnose fortalte han, at da han nærmede sig fartøjet, blev han ramt af en lysstråle. Boulder-panelet spurgte ham, om han trykkede på mikrofonknappen til bilradioen. Han svarede: „Nej, jeg var forhindret“. „Trak De Deres revolver?“ „Nej, jeg var forhindret“, sagde han igen. Syv medlemmer sad i panelet, som interviewede Mr. Schirmer, deriblandt dr. Edward U. Condon, leder af UFO-studiegruppen. Dr. Leo Sprinkle fra universitetet i Wyoming ledede den hypnotiske undersøgelse i Boulder. Han sagde, „der er ingen garanti for, at genfremkaldte oplysninger er mere troværdige end det, der tidligere bevidst er fortalt“.

Politimester Wlaschin's bemærkninger til hypnose-mødet er følgende: „Herb sagde, at skikkelsen var hvid og tåget, men erklærede, at den hav-

de form som en mand. Herb kan ikke huske han (selv) talte til denne skikkelse, men meddelte, at denne kommunikerede m. Herb. Dette væsen var ikke fjendtligsindet og erklærede, at de ikke ville ham noget ondt. Herb berettede, at dette fartøj blev drevet med anti-tyngdekraft. Han sagde også, at fartøjet på det tidspunkt var ved at udtrække elektricitet (fra en nærliggende højspændingsledning), som ikke blev brugt til fremdrift af fartøjet, men til at opbygge et kraftfelt, dannet af de sorte ledninger i køjerne. Herb fortsatte med at fortælle, at hvad der var blevet brugt af elektricitet, blev returneret. Herb berettede, at

dette kraftfelt nu kunne forhindre hvad som helst i at kolliderer med dem. Han sagde, at det ville frastøde alt". Politimester Wlaschin sagde, at fire kvinder, som bad om at være anonyme, har rapporteret, at de tidligere samme nat så et fremmed objekt, der svarede til politibetjent Schirmers beskrivelse. To af kvinderne fortalte, de så et objekt over det nordvestlige Ashland, en sagde, hun så ét syd for Ashland, nær ved, hvor betjenten så det, og en kvinde fra Louisville meddelte, hun så et på jernbanesporene lige ved sit hjem.

APRG Reporter, april 1968. /BK.

UFO-rapport fra »Highway-borehold« ved Kingston-on-Murray, Australien

UFOet blev observeret ved tre forskellige lejligheder i perioder fra en halv til tre en halv time. En vedlagt tegning viser beliggenheden i forhold til Kingston og fartøjets rute. En detaljeret beskrivelse af de tre observationer ved Kingston Bridge Site følger her:

1. UFOet blev set første gang den 27. september 1967 kl. 10,30 af en af borerne. Det nærmede sig boretårnet fra 140 grader nord – og i en fantastisk fart. Boreren råbte til sine arbejdskammerater om at se objektet. De vendte sig og så det komme lige ned mod dem. De frygtede objektet ville ramme boretårnet, men pludselig stoppede det op. Det forblev stationært ved ET-SA-masten og træets grene, som vist på tegning 1.

Det blev i den position i tre timer, men skiftede hele tiden form. 2 og 3 viser de to forskellige omrids, som optrådte ca. hvert 15. sekund. – En af borerne beskrev objektet som langsomt roterende.

Fartøjet var blankt sølvagtigt og havde størrelsen som en 50 cent mønt holdt i arms afstand. På figur 2 så den lyse del ud som glas. På 3 var den midterste del af fartøjet mørkt.

Himlen var dækket af cirrus-skyer, som var i bevægelse fra nordvest til sydøst. Skyerne spredtes og blå himmel kom til syne rundt om UFOet, da det nærmede sig. Skyerne omkring det blå, klare område var i voldsom bevægelse. Uro-området viste sig som en ring rundt om det blå udsnit af himlen, hvori UFOet befandt sig.

UFOet forblev på sin position til kl. ca. 13,30. Så bevægede det sig i 5–10 min. fra 140 grader nord til 200 grader nord. Højden over horisonten var for begge positioner ca. 23½ grader. UFOet

blev i den anden position i få sekunder og forsvandt så.

2. Den næste observation blev gjort dagen efter, torsdag den 28. september 1967 kl. 10,45.

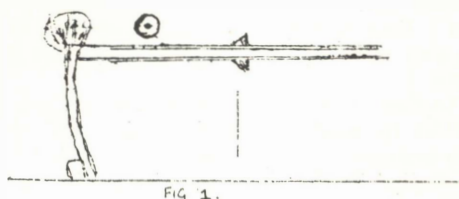

FIG. 1.

Mest
lysende

FIG. 2

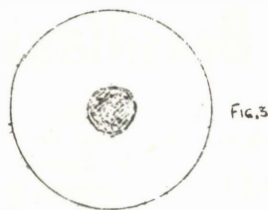

FIG. 3

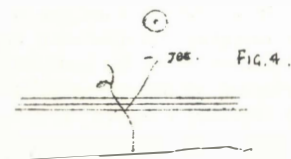

FIG. 4.

En anden af boremedhjælperne opdagede UFOet i samme position, som den foregående dag. Størrelsen var som en 20 cent mønt i arms afstand. De tre andre boremedhjælpere så det også. Objektet forblev på positionen, 140 grader nord, højde $23\frac{1}{2}$ grader i ca. 2 tm., og bevægede sig så langsomt til position 200 grader nord, mens det samtidig drejede sig om sig selv, så man skiftevis så under- og oversiden, ganske som ved observationen om onsdagen.

Pludselig bevægede fartøjet sig lodret op og væk fra boreholdet. Få sekunder senere sås et jetdrevet luftfartøj under UFOet. Flyvemaskinen i 24 graders højde og UFOet ca. 34 grader over horisonten.

Jet-maskinen var synlig i ca. 1 minut. Der var to hvide kondensstriber efter den. Jet-støjen hørtes som en rumlen kommende fra retningen af den første position, 140 grader nord. Samtidig hermed sås UFOet lodret over jet-maskinen, som vist i figur 4. UFOet var som størrelsen af en 20 cent mønt og fem gange så lang som flyet. Figur 4.

Jet-flyet forsvandt gradvist ud af syne og UFOet bevægede sig derefter lodret ned til ca. den position jet-flyet havde. Så forsvandt UFOet pludseligt! Fra kl. 10-14 var himlen klar og skyfri.

3. Den tredje observation. Kl. 10,30 fredag d. 6. oktober, otte dage efter 2. observation. UFOet

sås først på nordhimlen ved 310 grader og højden 40 grader. Det var stationært og som en 10 cent mønt holdt ud i arms længde. Der var ingen form-ændringer. Farven var blank sølvagtig.

Kl. ca. 11,00 bevægede objektet sig mod vest i ca. 10 min. til position 280 grader nord. Det fløj i lige linje uden cirkelnde bevægelse, som i de tidligere observationer.

Da det nåede den nye position, forsvandt det pludselig.

Himlen var blå med få skyer nu og da. UFOet blev set mod en klar blå himmel.

KONKLUSION:

1. Beregningerne viser, at jetflyet var mellem 10 og 15 miles syd for Kongston Bridge Site på figur 4. (En anden observation gjort af gruppe mennesker ved Cobdogla øst for positionen gjorde, at man kunne bestemme afstanden mere nøjagtigt til mellem 7 og 8 miles).
2. UFOet blev bedømt til at være ca. 500 fod (150 m) i diameter.
3. Da UFOet bevægede sig mod vinden, var det ikke nogen ballon.
4. UFOet er i stand til på ubestemt tid at svæve over samme sted.
5. UFOet er i stand til at accelerere overordentlig hurtigt.

Panorama, maj-juni, 1968. [WOJ.]

Brasiliansk objekt en sand gåde

Vi har i de sidste 21 år hørt om mange UFO-efterladenskaber, som skønt de er udtømmende undersøgt og analyserede, viser sig at være næsten ligeså gådefulde efter analysen, som de var før, men følgende tilfælde er et af de mest interessante.

Den 18. maj 1968 kl. 5 morgen kom C.S. Dos Santos, en nattevagt fra Caconde, Sao Paulo distriktet, Brasilien, hjem fra natarbejde og fandt på sin gårdsplads et meget mærkeligt objekt, som var delvis begravet i jorden. Det var ret tungt (sammenlignet med et batteri til en bil), af gråt poleret metal, der var ingen fuger, nitter eller skruer at se, det var cylindrisk og omtrent på størrelse med en mellemstor tømælksdåse. I hver ende af cylinderen var der (indstillings-)skalaer, der for Dos Santos så ud som manometre. Den

ene skala fremviste en sort hånd, den anden en rød. Disse skalaer syntes at være under en glaseller plastiklinse, og Dos Santos bemærkede, der var ophøjede cifre på dem, arrangeret i en halvcirkel. Han mente, de lignede vore arabiske bogstaver.

Over hvert ciffer var der andre tegn, som Dos Santos ikke kunne tyde, og da han var nysgerrig, tog han objektet med sig ind i huset. Hans kone mente, det kunne være en tidsindstillet bombe, og hun ville ikke have det derinde, men Dos Santos lagde det på gulvet og tillod deres lille søn at lege med det.

Som han plejede, spiste Dos Santos morgenmad, og gik så i seng, men før han trak sig tilbage, lagde han objektet på tremme-vindueskar-

men i badeværelset. Da han var stået op om aftenen, gik han på arbejdet til sædvanlig tid og glemte fuldstændig objektet. Ved 1-tiden om natten gik Dos Santos hjem igen for at se til sin kone, som var gravid, og blev forbavset over at finde alle døre og vinduer åbne, og huset fuldt oplyst. Naboerne stod udenfor sammen med hans kone, og både Mrs. Dos Santos og deres søn var i en meget ophidset tilstand. Så fortalte mrs. Dos Santos sin mand om nattens mærkelige begivenheder.

Hun var blevet vækket af en lyd som „en summen fra en stor transformator“ og en følelse af intens og kvælende varme på trods af nattens bitre kulde. Hun besluttede at stå op og lukke af for den elektriske hovedafbryder, da hun var bange for, der var sket en kortslutning. Da hun gik ud af soveværelset, bemærkede hun et klart, blåligt lys, der kom fra det lille badeværelse, hvorfra også støjen tilsyneladende udgik. Bange, besluttede hun at tilkalde naboerne og gjorde det straks. Naboerne var lige kommet over til hendes gård, havde hørt lyden og set lyset, da de hørte et meget kraftigt spektakel, ligesom fra teglsten, der går itu. Straks efter, at man havde hørt denne lyd, forsvandt varmen, og lyset i huset gik ud.

Efter at have hørt dette gik Dos Santos ind i huset for at undersøge, hvad der var sket, og i badeværelset fandt han et hul i taget, der var teglsten over hele gulvet, og objektet, som han havde lagt i karmen, var borte.

Noget tyder naturligvis på, at objektet enten fløj bort af egen drift og lavede et hul i loftet, da det drog af, eller det blev ført væk fra huset på en eller anden måde. Alle vidnerne (mr. og mrs. Santos og deres naboer) blev interviewede og deres vidneudsagn nedskrevet af dr. Max Bezezowsky, M.D., og dr. Methodius Kalkasieff (arkitekt) for „Brazilian Commission for Confidential Investigation of Unidentified Aerial Objects (CBPCOANI) og sendt til APRO af professor Flavio Pereira, organisationens leder og APRO's repræsentant i Brasilien. Vi er også i gæld til mrs. Irene Granchi fra Rio de Janeiro, vor officielle, portugisiske oversætter.

APRO Bulletin, juli-aug. 1968. /BK.

At tilgive er at genfinde, hvad man har ejet og tabt; menneskehed er forlænget selvmord; egoisme den højeste armod, som et skabt væsen kan lide under.

Schiller (1759-1805)

19. juli 1968

Red.: Følgende observation blev iagttaget af fem mænd på en fuldstændig klar, solrig sommereftermiddag. Himlen var dybt blå, ingen skyer var at se. Skønt dette fænomen blev set under ideelle observationsbetingelser i dagtimerne og af flere voksne, frygtes det, at der vil være dem, der vil beskyldte deltagerne for at lide af TGIF-feber (hallucinationer?).

Ca. kl. 15,00 denne fredag eftermiddag, gik en funktionær i et industri-firma i den nedre bydel af Cleveland udenfor til en lagerplads efter ekstra forsyninger. Tilfældigvis kom han til at se op mod den østlige himmel, hvor han så to små objekter, som han først troede var faldskærme. En nærmere undersøgelse afslørede imidlertid, at det var to pæreformede objekter, mat-hvide i farven, med den tungeste del pegende nedad. Han kaldte ophidset på sine kammerater inde i fabrikken, og derefter iagttog de alle fem, hvad der skete i de næste 10-15 minutter.

De to pæreformede objekter blev bedømt til at være i en højde af mellem 5000 og 8000 fod (1,5-2,4 km). De fløj hurtigt mod øst, medens deres tilsyneladende størrelse formindskedes fra en kvartdollar til et lille punkt. De vendte derefter tilbage til deres oprindelige positioner, alt sammen indenfor et sekund eller to. Medens de betragtede den gentagne manøvre, blev gruppens inspektør, som var en trænet flyobservatør under anden verdenskrig, overbevist om, at disse to ikke var almindelige flyvemaskiner. Hvis de var, måtte de være af militær oprindelse. Han gik indenfor, for at telefonere til Burke Lakefront lufthavnen.

I mellemtiden fik de andre mænd øje på 6 mindre objekter meget højere oppe. De var også mat-hvide, men stationære. Pludselig dukkede et stort, hvidt, diskosformet objekt, som de først troede var en sky, op bag et træ i nærheden. Det lignede en hjælm fra første verdenskrig i faconen, men det så ud til at have tunger i kanten. Det fremviste flere mørke pletter på overfladen, som kunne være huller eller udskæringer.

De pæreformede objekter, som havde fløjet hurtigt frem og tilbage mellem et punkt på den østlige horisont og den lavereliggende bydel, skød lige op efter deres afsluttende runde. De fløj der-

efter nedad sammen med fire af de andre hvide objekter, og alle sammen forsvandt enten ind i eller bag ved det større objekt. Det store objekt satte derefter farten op og var hurtigt ude af syne.

Det lykkedes formanden at komme til at tale med operatørerne i kontroltårnet på Burke flyveplads, men skønt de kun var ca. en mile nordvest for fabrikken, erklærede de, at de intet kunne se. Iøvrigt kendte de ikke noget til, at der skulle være militær-fly i området. De henviste ham til to USAF telefonnumre i byen, men formanden ringede ikke til dem, da han glemte at skrive dem ned. Tilfældigvis fløj en lille helikopter over virksomheden, medens han var ved telefonen.

I et senere interview, erklærede formanden, at telefonnumrene hørte til på en 522-central. I Cleveland-telefonbogen står tre USAF-kontorer under denne central. Det er (1) Kontoret for specielle undersøgelser – general inspektør; (2) Videnskabeligt og teknisk forbindelses-kontor; og (3) Rekrutterings-kontor.

The C.U.P. (Cleveland Ufology Project) Newsletter, sept. 1968. /BK.

PS. TGIF er muligvis en forkortelse for "This Guy Is Freaky" = omtr.: "Denne mand er gal". red.

Flybesætning observerer fremmed luftfartøj - fart: 5.600 km i timen

Mandskabet i et trafikfly, der fløj i 16.000 fods (ca. 5 km) højde, så et kegleformet, fremmed luftfartøj, der krydsede deres vej med supersønisk hastighed 40 miles (ca. 65 km) forude. Så satte fartøjet farten ned, skiftede retning og fløj hurtigt hen imod dem. Det passerede en halv mile under deres fly, før det forsvandt. „Det var fantastisk – jeg så UFOet i 3 minutter, og det lignede ikke noget, jeg har set tidligere“, sagde luftkaptajn Fred Underhill. Observationen den 10. sept. 1967 fandt sted fra en Douglas DC-6, der bragte 96 ferierejsende tilbage til England fra Mallorca, Spanien. Fartøjet blev set af Underhill, førstepilot Patric Hope, 25, og flyvemekaniker Brian Dunlop, 28, men kunne ikke ses fra passa-

gerernes pladser. Hope, som skitserede maskinen på en skriveblok, meden det var i syne, sagde: „Den var ca. 100 fod (30 m) høj og 80 fod (24 m) bred og formet omtrent som en isvaffel med spidsen opad. Den var tilsyneladende lavet af sølvagtigt metal. Den øverste, spidse del var helt klar, men nedenunder var der en utydelig form, der blev sløret af en slags tåge“. Underhill sendte senere alle observationens detaljer til Denver, Colorado, Herb. Roth's hovedkvarter, som organiserer „The Volunteer Flight Officers Network“, en verdensomspændende luft-observationsgruppe, støttet af 70 erhvervsflyveselskaber. Roth sendte oplysningerne videre til det U.S. Air Force-financierede UFO-forskningsprojekt ved Colorado universitetet. Roth sagde: „Det er en af de mest bemærkelsesværdige af de 22 UFO-observationer, som er indsendt af flyvepersonel siden vi startede i 1965. Forsker-holdene betragter rapporter fra fly-besætningsmedlemmer som vældig værdifulde, fordi mange af dem er trænede observatører, og fordi de, i luften, sædvanligvis er nærmere ved UFOerne end folk på jorden“.

Flyvemaskinen som ejes af Air Ferry, et chartertsselskab, var i fart med 300 mph (480 km i timen) tæt ved Pyrenæerne, en times flyvning fra Mallorca i Middelhavet, da fartøjet første gang blev iagttaget.

Kaptajn Underhill sagde: „Jeg sad på min plads til venstre i flyet, da jeg først fik øje på objektet. Det tiltrak sig min opmærksomhed, fordi det fløj så hurtigt. I mit job bliver man vant til at se andre maskiner i luften, men denne genstand gik virkelig hurtigt. Først var det kun en sølvagtig plet, som syntes at flyve lige på tværs af vor rute. Jeg bad om vores position fra Hope, som er navigator, og han sagde, vi var 80 miles (128 km) nordvest for Barcelona, Spanien. Pyrenæerne sås i det fjerne. Dette objekt fløj tværs over lige foran bjergene i 16.000 fods (4,8 km's) højde. Vi var i samme højde. Jeg kunne ikke tage øjnene fra det. Jeg betragtede det omkring et halvt minut, før jeg udpegede det for Hope, idet jeg sagde: „Kan du se det der? Og hvad får du det til?“ Han sagde, han syntes det så ud som en formation af jettfly“.

Alle tre mænd iagttog nøje fartøjet, medens det fortsatte i samme retning i endnu et halvt minut. Klokken var ca. 17, og der var lette skyer højt over flyet. Men sigtbarheden var god, og solen skinnede på den ene side af fartøjet.

Underhill sagde: „Jeg anslår, at UFOet i det første minut jeg betragtede det, må have fløjet ca. 60 miles (96 km). Dette giver en fart på om-

kring 3500 miles (5.600 km) i timen, hurtigere end noget luftfartøj, jeg har set før". Mændene så derefter, at fartøjet satte farten betragteligt ned, drejede i flyets retning og fløj henimod det. Objektes form blev nu meget tydeligere. „Det var en kegle, der fløj med spidsen pegende opad“, sagde Underhill. Det drejede ikke rundt. Der var ingen tegn på køjer eller døre og ingen kondensstriber. Efter et par minutters forløb var det næsten ved siden af os, ca. 5 miles (8 km) til højre for os, altså mod øst. Det syntes at flyve med omtrent den samme fart som vores fly, men i modsat retning. Så dykkede det, drejede sig mod os og forsvandt ud af syne under vort fly. Vi så ikke mere til det. Jeg skiftede ikke retning, fordi min opgave først og fremmest var at bringe mine passagerer hjem. Da det var tættest på, var fartøjet ca. en halv mile (800 m) under os. Senere spurgte jeg stewarden, om han eller nogle af passagererne havde set noget, men det havde de ikke. Da fartøjet nærmede sig fra højre, var det vanskeligt for nogen, der sad bagude at se det“.

Hope fortalte: „Da jeg først så fartøjet, så det ud som en eskadron jettfly i formation. Senere, da det kom nærmere, kunne jeg tydeligt se formen, og det var sandelig hverken flyvemaskiner eller en ballon. Vi besluttede ikke at fortælle

passagererne noget, for ikke at gøre dem urolige“. Hope satte sig i forbindelse med kontrollårnet i Barcelona, for at spørge om de havde noget i luften i fartøjets højde. Men en radar-kontrol viste kun DC-6'eren. Besætningen havde selv radar i cockpittet, men de glemte alle at kontrollere det i deres ophidselse. Dunlop, som har omkring 2500 flyvetimer bag sig, sagde: „Den facon Hope har tegnet er korrekt. Hvis det havde fløjet med spidsen fremefter, ville det have haft en god aerodynamisk form, men det at det fløj med spidsen opad går imod alle kendte konstruktioner. Jeg er aldrig stødt på noget lignende. Jeg har altid været skeptisk med hensyn til flyvende objekter, men nu er jeg ikke så sikker“.

Før han sendte en rapport til Roth i Denver, gav Underhill detaljerne til den lokale Royal Air Force station ved hans hjemlige lufthavn i Mamston, England. RAF sagde senere, at de havde givet oplysningerne til forsvarsministeriet i London. Men en talsmand for forsvarsministeriet sagde: „Sådan noget har ingen interesse for os. Hvis der er set noget over Spanien, kan England ikke anses for at være i fare, så vore eksperter vil ikke undersøge det. Vi vil heller ikke sende oplysningerne videre til Spanien. Det må være op til dem at foretage deres egne undersøgelser“.

APRG, jan. 1968. /BK.

Fremmed fartøj lander i Australien

Den 43-årige Alan Pool, der bestyrer en gård, rapporterer, at et fremmed fartøj landede i en af hans indhegninger få fod fra ham den 15. november. Det var så tæt på ham, at han var ude af stand til helt at åbne døren i den vogn han sad i. Mr. Pool's arbejdsgiver, der ejer gården, mr. D. V. Waters, Yerecoin, Vesta Australien, sagde at mr. Pool havde arbejdet for ham i 11 år. Mr. Waters erklærede: „Hvis Alan siger, at han så et flyvende objekt, så kan jeg stå inde for, at der var et“. Mr. Pool fortalte, at han kørte i sin vogn i indhegningen ca. en mile (1,6 km) fra gården kl. 18,30, da han hørte en høj summen, noget lignende lyden fra en elektrisk dynamo. Han sagde: „Jeg troede først, der var noget i vejen med min vogn. Det lød ligesom en overbelastet dynamo. Jeg så denne genstand ca. 400

fod (120 m) oppe i luften, en halv mile (800 m) borte og den nærmede sig hurtigt fra øst. Jeg troede, det var en flyvemaskine. Den kom i fuld fart mod mig og landede ved siden af vognen. Den pibende lyd var høj og skræmmende“.

Han sagde, at den syntes at lande, men da han så nærmere til, svævede den nogle få tommer fra jorden. Den var af en grå metalfarve, ca. 12 fod (3,6 m) i diameter og 6 fod (1,8 m) høj. Der var seks køjer. De to i midten var firkantede, og to på hver side var runde. Den lignede en omvendt tallerken. Der var ikke andre fremtrædende kendetegn. Der var ingen tegn på fremdrift, (udstødningsrøg etc.), og han kunne ikke se gennem køjerne. Mr. Pool sagde: „Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Jeg åbnede delvis døren og svor højt. Til min forbavsel blev

ordene gentaget. Det kan ikke have været et ekko. Der blæste en kraftig vind, og det kunne umuligt give ekko på det sted. Jeg åbnede delvis døren og havde fået et ben ud af vognen, da fartøjet startede lodret. Jeg tabte det af syne, da det steg op over taget på vognen. Jeg stak hovedet ud og så op, men det var forsvundet“.

Han sagde, at han troede, han var ved at blive gal. Han blev forskrækket siddende i vognen og rullede en cigaret. Så stod han ud og så efter på jorden – men der var intet tegn på, at fartøjet havde været der. Græsset var uforandret, og der var ingen brændte mærker. Han vidste ikke, om han skulle rapportere observationen eller lade være med at sige noget. Til sidst besluttede han at køre hjem og fortælle det til sin kone. Hans kone sagde, at hun havde set i fjernsyn på det tidspunkt og havde lagt mærke til, at billedet rullede.

APRG, jan. 1968. /BK.

Landing i februar 1967 rapporteret til APRG

*(Aerial Phenomena Research Group, Wash,
USA)*

Et kæmpemæssigt, cigarformet fartøj svævede nær ved den øde landevej. Kvinden, som kørte alene i det sne-plettede, ubeboede område i det sydlige New Mexico, ved at det ikke var en rigtig cigar. Derimod så det ud som en „græs-grøn“, lang cigar med en række skinnende vinduer og en lille propel øverst i hver ende“. Ruth E. Ford giver sin beskrivelse uden vaklen. Observationen, der fandt sted kort før middag den 6. februar 1967, mellem Deming og Las Cruces, New Mexico, har udviklet en nagende nysgerrighed hos miss Ford. Den har også påkaldt dr. J. Allen Hynek's interesse. Dr. Hynek er leder af Dearborn observatoriet ved Northwestern University. „Folk kan tro, jeg er et forvirret gammelt vrøvlhoved“, sagde miss Ford med et lille smil. „Men jeg ved, jeg så noget, jeg ikke kan forklare, og jeg har endnu ikke fundet et passende svar“. Hun så ingen pilot eller besætning, skønt hun tydeligt kunne se ind af vinduerne; hun hørte ingen støj; fartøjet drejede skarpt, ulig nogen flyvemaskine eller helikopter, hun nogensinde havde set; der var ingen mærker på nogen af fartøjerne.

Skønt hun ikke har været i stand til at bevise det, siger miss Ford, at hun tror, der pludselig skete „noget usædvanligt“ med hendes vogn. Hun standsede to gange for at få bilen set efter og fyldt op med benzin. Ved det andet stop, ved Lordsburg, blev vognen erklæret i orden. Mellem Deming og Las Cruces, kunne miss Ford se n-falden sne, som lå i de små kløfter og på sletterne. Det var en klar dag, lys og uden tegn på uvejr. „Jeg var alene på landevejen. Langt forude så jeg noget mørkt, der svævede oppe over vejen. Da jeg kom nærmere, så det ud som en stor, sort kasse, og jeg troede, det ville lande på vejen. Så drejede det pludseligt til højre. Jeg troede først, det var en ranch-ejer, der var ude for at se efter forsvundet kvæg. Det hoppede også en smule. Så kom det op på siden af mig, og jeg kunne tydeligt se det. Det var ca. 1000 fod (300 m) til venstre for mig og 1000 fod oppe i luften. Det hang der bare, bevægede sig næppe, da endnu et fartøj, nøjagtigt magen til, lettede fra jorden. De nærmede sig hinanden og forsvandt så ud af syne på sekunder“, fortalte miss Ford.

Miss Ford anslår, at hun så det første fartøj i 5 minutter. De to små propeller på hver „cigar“ snurrede rundt, men hun hørte ingen støj. Hun sagde, at fartøjerne, som hun mener „må have været 75 fod (ca. 23 m) lange“, fløj bort mod nordvest. Hun standsede ved den første benzin-tank hun kom til i Las Cruces og fortalte, hvad hun havde set. Her fandt mekanikeren ud af, at vognens transformator var udbrændt. En af mændene på tanken fortalte hende, at han havde taget billeder af UFOer flere måneder før. Han sendte dem til luftvåbenet, men fik intet svar. Han fik heller ikke billederne tilbage, sagde hun. „Jeg er ikke bange for at køre den vej igen“, sagde hun med beslutsomhed. „Faktisk tror jeg, at dr. Hynek og jeg vil køre nøjagtig den samme tur og prøve at finde observationsstedet. Jeg kan ikke glemme dette, før jeg finder ud af, hvad det var for objekter“, sagde miss Ford. „De var ulig alt, hvad jeg før har set og hørt om. Jeg vil vide, hvad det var“.

(Red.: White Sands raket-base og Holloman's militære flyveplads ligger mindre end 120 miles (ca. 190 km) nordøst for landingsstedet).

APRG, okt. 1967. /BK.

Man må betale for enhver dumhed, man begår, men tilværelsen giver generøst rabat på større partier.

– siger André Maurois

Vores mærkelige møde

af Angela L. Cotton.

Det følgende skete omkring 21,30 onsdag nat den 20. eller 27. juli 1967 i nærheden af Blackgang/Niton beddingen (landslip), Isle og Wight. Det var lidt køligt, men ingen vind.

Min ven og jeg kørte ned til „landslip“ parkeringspladsen omkring kl. 21,30. Så snart vi stoppede havde jeg fornemmelsen af, at der var nogen eller noget ganske nær. Uden at vi sagde et ord så både John og jeg over til venstre mod bakkerne, der ligger ud mod havet, og vi så begge et blå-gult skær mellem to af højene. Vi rullede bilvinduene ned og sagde begge samtidig: „Kan du høre noget?“. Selvom natten var meget stille syntes luften at være fyldt med en vibrerende lyd, som var hele vejen rundt om os, men alligevel var det tydeligt, at den kom ovre fra bakkerne, hvor vi kunne se skæret.

Det var så uhyggeligt, at jeg sagde til John: „Lad os rulle vinduerne op igen og køre!“

Vi lukkede vinduerne og John vendte bilen og begyndte at køre tilbage ad vejen, som faktisk ikke er andet end en bred, ujævn sti. Vi kørte omkring en fjerdedel af vejen tilbage til hovedvejen. Pludselig krummede John sig sammen over rattet og greb sig til maven. Så tog han sig på den højre arm på indersiden af albuen. Hans fod gled ned fra speederen, hans ansigt blev hvidt, næsten blåt. Bilen begyndte at køre langsomt. John var ude af stand til at kontrollere den. Jeg sagde, at han skulle sætte foden tilbage på speederen, og at jeg ville styre bilen tilbage på hovedvejen. Da vi kom derud, fik han det lidt bedre, og han kunne køre bilen tilbage til mit hjem.

Vi gik begge indendørs og John sagde, at han havde følt det som om han sad i en skruestik. Så rullede han sit højre ærme op. På indersiden af albueleddet var der et blåt mærke på størrelse med en to-krone. Der var en masse huller i mærket lige som stik efter en BCG test vaccine (?). Næste dag fortalte han mig, at der var lignende mærker på hans mave. Den aften (torsdag) tog vi ned til Blackgang-siden af „landslip“, og så over på stedet, hvor vi så skæret natten før. Vi lagde begge mærke til, at der på siden af højen var et brunt mærke, næsten som en fure, som om jorden var gravet ud af bakkenskråningen. Vi lod bilen stå på „landslip“ og kravlede ned til mærket. Der fandt vi ud af, at mærket måtte være lavet af noget stort, der havde skrabet mod skrå-

ningen. Det så ud som om det var et hjul eller noget andet med samme form, der havde snurret rundt i luften, og som var kommet for tæt på og derved havde skrabet en hel del jord væk. Jorden omkring randen var meget tør og græsset var ikke forkullet, men brunt. Det havde tilsyneladende været udsat for stærk varme. Der var ikke andre mærker. Vi har begge tit været på begge sider af „landslip“, og vi er enige om, at mærket bestemt aldrig har været der før... Hverken John eller jeg mærkede noget til „eftervirkninger“, og Johns „blå mærker“ var forsvundet helt næste mandag.

Kilde: *The Isle of Wight UFO Investigation Society*.

Saucer Scoop nr. 4, juli 1968. /OJK.

»Apollo 7« omringet af UFOer

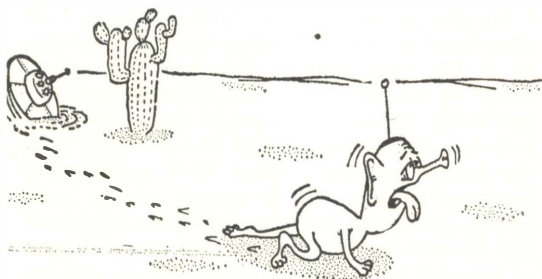
Følgende melding kommer fra Saarbrücken: Den 11. oktober, opsendelsesdagen for „Apollo 7“, bragte Radio Beromünster i den sene radioavis kl. 23,15 den meddelelse, at rumskibet ifølge astronauterne blev „forfulgt“ af ukendte flyvende objekter – UFOer.

Hverken den schweiziske eller den tyske presse bragte et ord om det.

Spørgsmål: Hvor stammer meddelelsen fra? Er der alligevel et lille hul i hemmeligholdelsens tæppe? Eller kan det tænkes, at private radioamatører har aflyttet samtalerne?

Ing. Hans Schwartz.

UFO-Nachrichten nov. 1968. /BK.

Ammoniak! Ammoniak ...!

De uidentificerede radiosignaler

af Kenneth Larson.

Det ny radioteleskop på Cambridge universitet i England var det første, der opfangede en serie af uidentificerede radiosignaler, som forbavtede videnskabsmænd over hele verden. Signalerne, der blev opfanget i august 1967, synes at komme fra et sted udenfor vort solsystem. Pausen mellem hvert signal er præcis den samme hver gang – 1,3372795 sekunder. Sir Martin Ryle, der er chef for Cambridge universitetets radioastronomi afdeling, siger, at signalerne er den mest interessante astronomiske opdagelse overhovedet. Signalerne kommer meget langt væk fra, og nogle videnskabsmænd har foreslået, at signalerne kunne indeholde en slags kode. Men eksperimenter, som bliver udført af videnskabsmænd i øjeblikket, vil vise, hvad der har frembragt denne usædvanlige stråling.

Jeg kunne tænke mig at foreslå en teori om disse signalers natur. Pausen mellem hvert signal er 1,3372795 sek. ... I mine undersøgelser har jeg lagt mærke til, at dette kan deles op til 13-37-27-95. Det næste trin ville være at gange 13 med 37, som er lig med 481. Hvis signalerne var af matematisk natur, kunne de have nogen tilknytning til noget på Jorden og tillige af matematisk eller drivmæssig natur. Et logisk valg ville være Kheops pyramiden i Gizeh. Tre forskellige leksika angiver højden af denne til 481 feet. Den er bygget omkring 2600 år f. Kr. og har usædvanlige matematiske proportioner. Det er det eneste af verdens syv underværker, der står endnu. Det er muligt, at tallet 1,337 har nogen sammenhæng med pyramidens bygning. De fire sidste cifre er 2795. Til min forbavelse opdagede jeg, at præcis disse tal findes i π – forholdet mellem diameteren og omkredsen i en cirkel.

Hvorfor skulle lige disse tal fremkomme i radiosignalet og i π ? Hvordan kan man forklare, at de fire første cifre (1,337) kan laves om til 13×37 og give det samme som Kheops pyramidens oprindelige højde (481) og dens basis (755 feet), hvis forhold næsten giver π . D.v.s. $1:3,14159$ er det samme som $481 : 755 \times 2$. Hvis signalerne er intelligent styrede, må de komme fra en civilisation, der kender til matematik og den usædvanlige formel for π . Videnskabsmænd har udregnet π med mindst 10.000 decimaler. Enhver kommunikation mellem civilisationer i rummet er nødt til at bruge matematikken.

Det næste trin viser et tilsyneladende mønster med 79 – 79, – 32 – 32 og 38 – 38, med midtpunkt i 26. Læseren kan genfinde dette mønster i formelen for π .

$3,141592653589 - - 79 - 32 - 38 - 46 - 26 - 43 - 38 - 32 - 79 - 5 \dots$

Hvis dette er en intelligent opbygning, hvorfor skulle mønsteret så have et tidspunkt i 26? Det første jeg kan komme i tanker om er, at det engelske alfabet indeholder 26 bogstaver. Her kunne vi undersøge den usædvanlige periode på 1,3372795 sek. Først $13 \times 37 = 481$. Dernæst er $13 \times 27 = 351$. Dette tal skulle have noget at gøre med det engelske alfabet ... og det har det. A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z ialt 351!!!

Med andre ord, signalerne ser ud til at have matematisk forhold til Kheops pyramiden og til det engelske alfabet. Det kunne være en anden civilisation, der prøvede at kontakte os. Disse radiosignaler kan være baseret på simple matematiske formler (så som π) og simple sprog. Men hvordan kan en fjern civilisation vide noget om Kheops pyramiden og det engelske alfabet? Den eneste logiske konklusion er, at den fjerne civilisation kender Jorden – eller har udviklet den enkle matematiske og sproglige evne længe før mennesket. Når så mennesket nåede et tilstrækkeligt højt stade ville det finde ud af, at der kunne være solsystemer, der ligner vort.

Rumskibe kan have besøgt Jorden i fortiden. På et bestemt tidspunkt når mennesket til at kontakte andre civilisationer. Det er muligt, at disse signaler har været der i tusindvis af år indtil vi opfandt udstyr til at opfange dem. Kheops pyramiden kunne være en slags matematisk enhed eller monument på Jorden.

Nogle videnskabsmænd har udregnet afstanden fra den store pyramide til Nordpolen til at være lig afstanden fra Nordpolen til Jordens centrum. Dette tal er det samme som afstanden fra centrum til pyramiden. Hvor vidste pyramidens arkitekt det fra? Den blev bygget tusinder af år før vi fandt ud af Jordens størrelse og form. Det synes at være denne bygning, der henvises til i Esajas 19,19.

Dr. Ronald N. Bracewell fra Stanford universitetet siger, at der kan være liv i universet, som prøver at kommunikere med os. Nogle af disse kunne sende signaler, der var baseret på matematik.

EKSTRA NOTER:

Mens jeg undersøgte disse nye signaler fra rummet, modtog jeg et brev fra dr. Frank Drake, chef for Arecibo Ionosfære Observatoriet, Puerto Rico. Han opgav følgende tal for de nye signaler:

P 1: 1,3373016 sek.

P 2: 1,2738 sek.

P 3: 1,25082 sek.

P 4: 1,1878 sek.

Jeg modtog også en bog „Opdagelsen af den pulserende radiokilde CP1919 på 13 cm bølglængde“ af A. T. Moffet og R. D. Ekers, Owens Valley Radio Observatorium, California Institute of Technology, med yderligere data.

Det britiske blad Science Journal bragte for nylig en artikel om den store pyramide af dr. Kurt Mendelssohn fra Oxford. Jeg skrev også til dr. Mendelssohn. Der er nu opdaget 4 radio-kilder, og videnskabsmænd undersøger, hvad det kan være.

Det er muligt, at de stammer fra intelligens-væsener, og de kan måske kaste nyt lys over problemet ikke-jordiske civilisationer og UFO-fænomenet.

Saucer Scoop nr. 4, juli 1968. /OJK.

Lidt nyt fra Rusland

En russisk militærpilot har rapporteret, at han mens han befandt sig på en natlig patruljeflyvning over Odessa den 4. april 1968, observerede et UFO på radarskærmen i sit fly. – Genstanden begyndte pludselig at glide nedad, først fra 50.000 til 29.000 meters højde i de første 15 min.; derefter fra 25.000 til 17.600 meter i de efterfølgende 15. Han fortalte, at han havde rapporteret det til alle lytteposterne i USSR, og at UFO-et også var blevet registreret på nogle af radarskærmene dér.

På det tidspunkt, hvor ovennævnte hændelse fremkaldte store overskrifter, afslørede en berømt sovjet-pilot, som var chef-navigatør ved den russiske polar-luftflåde, en oplevelse, han havde haft i 1956: Han fortalte, at mens han i et TU-4 fly, på en meteorologisk mission, fløj over Cape Morris Jessup, på Grønlands kyst, „fløj vi gennem skyerne, da vi pludselig fik øje på et UFO, der fløj parallelt med vor kurs“. Han sagde også,

at det lignede en enorm perle(mors)-farvet linse med blafrende kanter. Han og den øvrige besætning troede først, at det var en ny amerikansk fly-type og sagde: „Eftersom vi var på en slags spionageopgave, fløj vi ned i skydækket for ikke at blive opdaget. Efter en tid fløj de atter op fra skyerne, så genstanden, der syntes at være nærmere på, og begyndte at flyve imod den. Nu fløj genstanden bort med stor fart og forsvandt i det fjerne.

APRO-Bulletin, juli/aug. 1968. /IOKj.

Funklende objekt og smaragdgrøn skive set over Torbay 11. okt. 1967

Mrs. Seagliarini, Torbay, beretter følgende:

Da mrs. S. kom hjem fra indstudering i en dramatikgruppe, så hun mrs. Climo (en veninde) stå i græsrabatten og stirre op mod himlen. Da mrs. S. kom helt hen til huset, kaldte hun på hende, og mrs. Climo sagde „se på det der“.

Da mrs. S. kiggede op, så hun et objekt, meget større end en stjerne, bevæge sig over dem, temmelig langsomt, i en lige linie mod Tiri (en ø i Hauraki bugten). Objektet funklede som en juvel, mens den skiftede farve hele tiden – fra rød til blå, til ravfarvet, så grøn, men med så lille et interval, at det virkede som et lille, men hurtigt kalejdoskop. Der var ingen lyd, og de betragtede den begge, da den „blinkende“ i det fjerne tilsidst forsvandt bag pinje-træerne på Torbay-højdedraget. Den mindede mrs. S. om en af disse roterende kugler med spejlfacetter, som kan ses i danselokaler i film.

Mens de ophidset diskuterede objektet, kom pludselig en skinnende smaragdgrøn skive til syne over Torbay cliff. Mrs. S. troede først, det var et signallys, men efter at have dalet i en kurve mod vest, *stoppede* det pludseligt 1 sekund eller 2, og fløj så ganske langsomt mod venstre. Dens tilsynekomst havde været så pludselig, at hun var for overrasket til at sige noget, men da den skiftede kurs og fløj lige ud, råbte hun det til mrs. Climo, som nåede at se den på dens plane flugt over Torbay, lige under toppen af pinje-træerne, indtil den forsvandt bag højdedraget. Mrs. S. fremhævede meget stærkt, at den smaragdgrønne, stærktlysende skive *ikke* steg op et eller andet sted fra, og *derefter* dalede i en

kurve til venstre, men dukkede pludseligt op ud af „intet“. Mrs. Climo bekræftede, at hun kun så objektet under dets vandrette flugt, i få øjeblikke, inden det forsvandt bag bakkens runding.

Kommentar: – På grund af størrelsen falder det første objekt udenfor satellit-klassen. Skønt det andet objekt muligvis kunne komme ind under

ildkugle-klassen, synes dets besynderligt kontrollerede flyvning at gøre dette yderst usandsynligt.

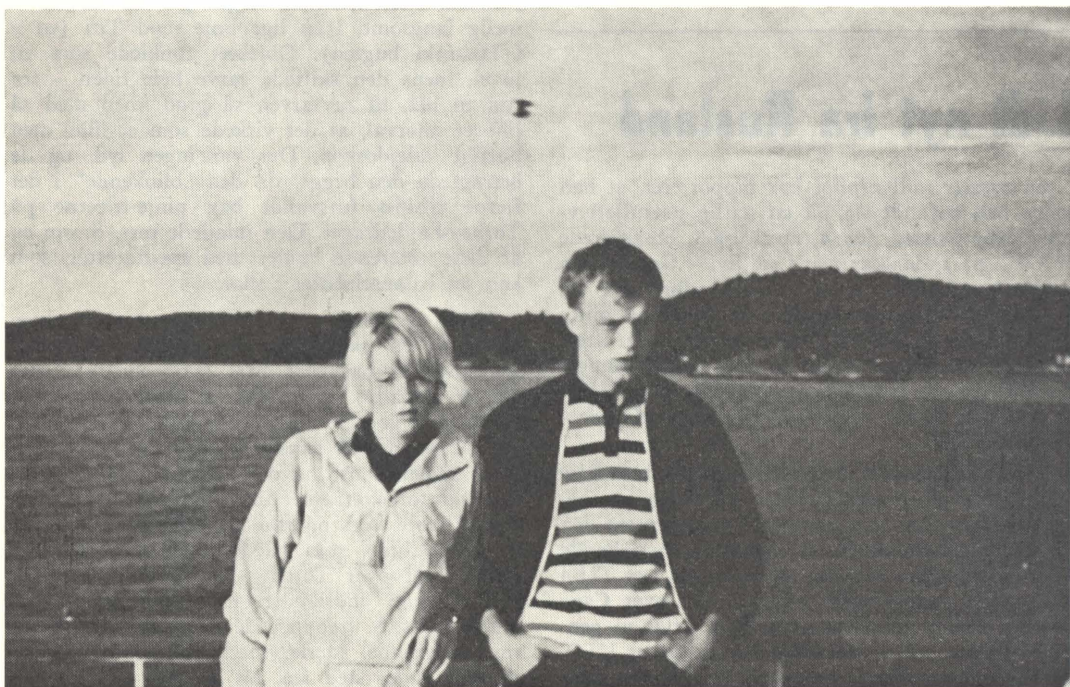
Spaceview, New Zealand, okt. 1967 /WOJ

Saturn-formet UFO

En af vore læsere har indsendt nedenstående billede, der har været til undersøgelse hos fotoafdelingen og rapportcentralen. Billedet blev taget for nogen tid siden i Norge under et ferieophold. Fotografen havde ikke selv set objektet, og han kunne derfor ikke huske detaljer, såsom lukkerhastighed, blænde etc.

Det er vort indtryk, at vi her har at gøre med et ægte UFO-fotografi.

(Det lille billede tilhøjre er en forstørrelse af samme negativ).

UFO-aktiviteten i det gamle Indien

af W. R. Drake

De ældste asiatiske traditioner beretter om en mægtig indsø, der for årtusinder siden fandtes i området nord for Himalaya. I denne sø fandtes en aldeles vidunderlig ø, der blev styret og regeret af „Guds sønner“, Elchim, muligvis rumfolk, der helt kunne underlægge sig elementerne, kontrollerede jord, luft, vand og ild, og tillige mestrede en psykisk videnskab, der kun blev videregivet til nogle udvalgte. Denne hemmelighedsfulde videnskab kan meget vel være et ekko af den kosmiske viden, der kom fra de mere avancerede planeter. En viden, der måske stadig findes, omend i en noget fordrejet udgave, hos vore vejrmagere, heksedoktorer, spå- og vismænd, og mystikere iøvrigt. Disse personer kan jo stadig nu og da opvise resultater, der er i stand til helt at forbløffe vore videnskabsmænd. Lhasa i Tibet siges at være bygget af et folk, der kaldte sig Lhas; det er det gamle asiatiske ord for *ånder*. Der kan her muligvis være tale om personer fra rummet. (Lhasa betyder iøvrigt på tibetansk „Gudernes bolig“. o. a.)

Verdens ældste litteratur er formentlig Rig Veda'en, der betyder „Vers-viden“. Det er nedskrevet på sanskrit omkring år 1500 f. Kr., omend astronomiske data i teksten antyder år 4000 f. Kr. De 10.000 påkaldelser af guderne skildrer rumvæsener og siges at skildre begivenheder i himlen mange tusinde år tidligere. Gudernes fader, der fremtrådte som en (virkelig) person, var Dyaus-Pitar (Deva-Guden, Pita-Faderen), senere i den græske kultur Fader Zeus, i Romeriget Jupiter; Himmelfaderen, der under forskellige navne blev tilbedt af kelter, ægyptere, babyloniere, mayaer og folkeslag over hele Jorden. Den „himmelske fader“ herskede over vor Jord i en gylden tidsalder; hinduer såvel som kinesere, japanere, ægyptere og romere troede, at de tidlige

dynastier var guddommelige. Rig Veda'en beskriver Dyaus som „en tyr, rød, brølende nedad (mod Jorden)“. Det får én til at tænke på de vingede tyre fra Babylon og Ninive, som for de primitive agerdyrkende folk måske symboliserede kraftige rumskibe. Et digt henviser til Dyaus „smilende gennem skyerne“; på klassisk sanskrit har ordet for „smile“ tilknytning til lyn og noget strålende hvidt; denne lyriske omskrivning kunne symbolisere et skinnende rumskib, der fór over himlen.

Det italienske magasin „Pianeta“ fra marts/april 1964 bringer i uddrag en vigtig undersøgelse om astronauter i det gamle Indien. Den er skrevet af dr. Ranjee Shahani og tidligere offentliggjort i „Interplanetary Exploration Quarterly“. Forskningen antyder, at rumfolk hyppigt besøgte det gamle Indien, såvel som de åbenbart i forhistorisk tid landede over hele Verden.

Krigsguden Indra fór over himlen i en luftvogn med tankens hast, trukket af glitrende, skinnende tyre; han erklærede Asura'erne krig og ødelagde deres byer med lyn som atombomber. Krigen mellem Guder og Kæmper i den græske og keltiske mytologi peger i samme retning, og antyder en konflikt mellem rumfolk. I dette slag blev Indra støttet af Marut'erne, Stormguder; de skildres som unge krigere, der red i gyldne vogne; De kunne ligeledes slå med lynet og kørte som vinden.

Vishnu gennemrejste de 3 verdener i 3 skridt, og Pushan, „den bedste pilot i luften“, fór over himlen med forbløffende fart. De mest anråbte guder var tvillingerne Aswin, (som Castor og Pollux), der kørte i en rødgylden vogn, skinnende som gammelt guld, bevæbnet med tordenkiler. Undertiden strøg de over havet i et køretøj, der beskrives mærkværdigt som trekantet, forsynet

med tre søjler, trehjulet og velkonstrueret. I denne reddede de engang Bhuhja fra havet „i et skib der kom flyvende fra rummet“. Aswin-brødrene, himlens sønner, var evigunge og forsvandt gerne i et glimt mod Solen, ledsaget af den unge gudinde Surya; men parret kom ofte ned til Jorden og hjalp folk i nød og optrådte som guddommelige læger.

Apsara'er, gudernes tillokkende hustruer, var luft-nymfer, elskerinder for Ganharva'erne, helte fra de himmelske riger. Somme tider kunne en Apsara flyve ned til Jorden og blive forelsket i en dødelig mand; dette er temaet i „Vikramarvasi“, det gribende skuespil skrevet af den klassiske forfatter Kalidasa fra det 5. århundrede. Den tragiske kærlighedshistorie minder os om middelalderkrøniken „De Nugis Curialium“. Walter de Mapes beskriver heri, hvorledes Edric the Wilds i år 1070 e. Kr. giftede sig med en jomfru fra rummet og præsenterede hende ved Wilhelm Erobrerens hof. Og vi husker „Succuber“, kvindelige djævlø, der forførte middelalderens mænd. Rig Veda omtaler en præsterace kaldet Bhṛigu'er, som af Matarishvan fik overladt den hemmelige ild, røvet fra himlen. Denne indiske Prometheus-version kunne tyde på en verdensomspændende konflikt i den fjerne oldtid, mellem Jordens folk og rumfolkene.

Den storslåede beretning Ramayana beskriver i et magisk billedprog Rama's søgen efter sin hustru Sita, der blev bortført af den store Ravana. Denne beretning har betaget Indiens befolkning i årtusinder. Dens 24.000 vers af historikeren Valmiki giver et udmærket billede af den fantastiske fortid, den heroiske kærligheds lidenskab, den blodige hævnens tragedier og luftkampene mellem guder og dømoner, hvor der benyttedes altudslættende våben. Ravana tog Sita til Lanka (Ceylon), hvor hun blev fundet og frelst af Rama og hans venner, der startede en invasion fra luften med støtte fra Hanuman og hans abehorder. Rama sloges med Ravana i „himmelske vogne“ og tilintetgjorde Ravana med atomvåben-lignende missiler. Rama's far, kong Dasaratha, påstod, at han nedstammede fra „den gamle Sol-race“, hvilket kunne tyde på, at Indiens første herskere – som Ægyptens og Kinas – alle var væsener fra rummet. I Drona Parva – side 171 – beskrives med jubel, at „da Rama herskede, levede Rishis, guder og mennesker sammen på Jorden i evig fryd og glæde“. Rama (og formentlig hans efterkommere) herskede over det nordlige Indien i 11.000 år. Denne himmelske Gyldne Tidsalder

har paralleller i de ægyptiske og græske klassikere.

De mest fantastiske beretninger om luftslag med kraftige våben findes i Mahabharata, et storslået digt på omkring 200.000 linier, altså 8 gange så stort som „Illiaden“ og „Odysseen“ tilsammen. Man mener, at digtet om blandt andre prins Arjuna og hans brud, Draupadi, beskriver den store Bharata-krig i det nordlige Indien, der blev udkæmpet ca. 1400 f. Kr.

Churchward antager i sin bog „The Children of Mu“, at Mahabharata-hændelserne omfatter historier fra tempeloptegnelser, der henviser til tidspunkter 20.000 år tidligere. Theosoffen Madame Blavatsky insisterer i sin „The Secret Doctrine“ på, at Mahabharata henviser til striden mellem Suryavansas (Soldyrkerne) og Indavansas (Månedyrkerne), en konflikt af stor esoterisk betydning – omend de mindre okkultistisk orienterede meget vel kan henhøre det til Hesiod's „Theogoni“, der beskriver krigen mellem Guderne og Kæmperne. Som sideløbende tema til Mahabharata-heltenes krigeriske eventyr læser man de sublime samtaler mellem Arjuna og Krishna, indeholdt i „Bhagavad Gita“, måske det ædleste koncentrat af menneskelig tankegang.

Fra Romesh Dutt's glimrende oversættelse kan man citere mange slående eksempler på himmel-folk i flyvende vogne; måske vil 3 være tilstrækkeligt.

„Og Guderne i sky-bårne (strids-)vogne kom for at skue den skønne scene“.

„Strålende Aditya'er i deres pragt, Marut'er i deres bevægelige vogne“.

„Skarer af lysende himmelvogne sejlede over den skyfri himmel“.

Slaget mellem Arjuna og Rakshasa'er steg fra Indiens sletter til himlen. Samsaptakabadha Parva – side 58 – beretter om Arjuna og Krishna, kørende i en „himmelsk vogn, der kunne bevæge sig i cirkler, forlæns, baglæns, op og ned og andre former for bevægelser“. Tilbage til Drona Parva – side 666, – her beskrives „vogne forsynet, nogle med 4, nogle med 2 hjul, og et utal af køller og skiver med kanter så skarpe som knive og udstrålende lys, som var Solen i dem“. Denne beskrivelse kunne meget vel passe på en flåde af rumskibe. Drona Parva side 497, beskriver noget, der åbenbart er et rumskib, som en masse af antimon (sølvliggende, ikke-metallisk grundstof) med utallige våben, der bliver ødelagt af en tilintetgørende Vajra jord-til-luft raket.

Der vil nok for UFO-forskere være en påfaldende lighed mellem denne, og de observationer

over det gamle Rom, der er nedskrevet af Livius og Julius Obsequens.

Bhisma Parva omtaler himmelvåben som Brahma's stav og Indra's lyn, der minder om atomeksplosioner. Drona Parva, 690, fortæller om Herren Mahadeva's frygtelige (lyn)stråler, som ødelagde trillinge-byerne af guld, sølv og jern, der tilhørte Asura'erne i rummet, og Drona Parva, 677, om de fantastiske Agneya-våben, der afsved universet, knuste hære og hærgede Jorden som en brintbombe.

Sanskrit-litteraturen beskrev, hvorledes helte i himmelvogne fløj over himlen, udkæmpede luftslag, ødelagde deres fjender med eksplosive spyd og udslettede hære med atombomber; forfatterne sammenlignede luftfartøjerne med fugle eller dyr, og kaldte et luftskib for en flyvende ganger, ganske som indianerne århundreder senere i et lokomotiv så en jernhest. Vishnu og Krishna fløj gennem skyerne på kæmpe-„fuglen“ Garuda. En Asura ved navn Maya ejede en besjælet gylden vogn med fire kraftige hjul og en diameter på 12.000 cubits (1 cubit = 18–22 tommer), som havde den vidunderlige egenskab at kunne flyve, hvorhen man ønskede. Kong Satrugit fik af Brahmanen Gotava foræret en „hest“, der strøg afsted med ham overalt på Jorden, ligesom Bellerophon's flyvende hest, Pegasus, som formentlig var et rumskib.

Buddhistmunken Gunarvarman, der levede i det 4. århundrede e. Kr. påstod at have fløjet fra Ceylon til Java i en glimtende luftvogn, og dramatisten Bhavabhuti, omtaler ligeledes et flyvende fartøj. Kong Prururavas kørte også i en vogn over himlen for at redde Urvasi fra Dana-va, der forsøgte at bortføre hende. I Boital Pachis læser vi om en halvgud, siddende i en vogn, der bevæger sig gen. luften; da han får øje på en smuk pige på et tag, stryger han ned og tager hende med sig i farten. Vi husker, at kong Conn i Irland siges at være klatret op på taget af det kongelige palads i Tara, af frygt for fjendtligsindede væsener fra himlen, og Montezuma i Mexico, der jævnligt patruljerede brystværnet på sit palads på vagt for en invasion af personer fra stjernerne.

Da kong Vasavadotta ville bestige en flyvende vogn, stammede hans rådgivere rædselsslagent: „Nok kender Yavana'erne (grækerne) flyvende maskiner, men vi har aldrig haft lejlighed til at se dem“. Fremmede ambassadører sagde: „Man må aldrig over for noget menneske, hverken håndværkere eller nogen andre, røbe de flyvende maskiners hemmelighed. De er svære at få fat i

for enhver, som ikke er græker“. Folkeslagene i det gamle Indien kaldte alle hvide fremmede for Yavana'er eller grækere, og ville uden tvivl også regne med, at en rummand med lys hud var en rejsende fra Middelhavs-området. Kong Vasavadotta var heldig, for en mystisk mand viste sig og byggede et flyvende skib, hvorpå kongen i ro og mag kunne sejle over bakke og dal, ud over sit rige. Der er også henvisninger til Yavana'er og deres flyvemaskiner i Harshacharita, beskrevet af Vatsyana'er, der levede i det nordlige Indien omkring år 630 e. Kr.; det er omtrent på samme tid som mulige rumskibe blev beskrevet af den Ærværdige Beda i England og i „Nihongi“ over det gamle Japan.

„De 25 historier om en Vetala“, skrevet i det 7. århundrede, fortæller om en tømrer, der byggede en himmelvogn. Den var kamoufleret som en fugl og gjorde det muligt for en ung mand at redde sin trolovede fra en mægtig konges harem. De vidunderlige fabler om Panshatantra, der har været inspirationskilde for mange af vore europæiske eventyr, fortæller om en fattig væver, der forklædte sig som Vishnu, steg ombord i en flyvende maskine og gjorde kur til en prinsesse, der opholdt sig på sin balkon; hendes far, der var gevaldigt imponeret over udsigten til at få en Gud som svigersøn, pralede så meget, at hans fjender straks besatte landet. Til slut måtte Vishnu, ved udsigten til at få sit gode navn og rygte spoleret, inspirere (indgive) væveren (evnen) til

at udslette invasions-hæren og gifte sig med pigen. En anden herlig fortælling beretter, hvorledes den landflygtige Kong Putaka fik fat i et par magiske (syvmile-) støvler, fløj højt over byer, floder og bjergtoppe og overvandt sine fjender.

De gamle hinduer havde kendskab til en syvende planet, formentlig Uranus, som blev genopdaget af Herschel i det Herrens år 1781; deres komplicerede observationer af stjernerne, opfindelsen af Zodiac (dyrekredsen), beregninger af tidspunkterne for jævndøgn, uforståelige matematik; al denne viden menes at have inspireret babylonierne og senere grækerne. Var denne astronomiske viden måske givet dem af rumfolk?

Samaranganasutradhara indeholder beskrivelser af fantastiske flyvende maskiner, der med stor fart bevægede sig over himlen. Ramachandra Dikshitar siger, i sin betagende bog „Krig i det gamle Indien“, at disse vimana'er kunne angribe synlige og usynlige genstande, der steg op og gennemfløj tusinder af miles, og endog kunne flyve højt op blandt stjernerne.

Det internationale Akademi for sanskrift-forskning i Mysore udgav „Aeronautics“, „Et manuskript fra den forhistoriske tid“, redigeret af

Maharshi Bharadaja. I dette bragtes oversættelser fra sanskrift, der beskriver forskellige typer af vimana'er „der kan bevæge sig ved egen hjælp, som en fugl, på jorden, i vandet og i luften, eller fra planet til planet“. Disse fartøjer kunne holde stille og gøre sig usynlige; de var udstyret med en teknik, så de kunne kontrollere, om fjendtlige fartøjer nærmede sig, kunne fotografere dem, aflytte fjendernes samtaler, og fuldstændigt tilintetgøre de fjendtlige piloter og deres fly.

Disse bemærkelsesværdige beretninger, skrevet for tusinder af år siden, fortæller om luftfartøjer, der kunne bevæge sig med tankens hast, hurtigere end lyset. De var bemanded med Guddomelige væsener fra de Højere Verdener, udstyret med laser-stråler og atom-raketter. Vi læser om en teknologi, hundreder af år forud for vor. Ligheden mellem (på den ene side) Guderne og deres luftfartøjer, hvorom der berettes i legenden fra hele Verden, og (på den anden side) UFO'er, der hjemsøger os i vor tid, taler for, at disse ældgamle værker på sanskrit talte sandt og rent faktisk berettede om de strålende tider, da det gamle Indien blev regeret af rumfolk.

(Uddrag af bogen „Spacemen in the Ancient East“. Orbit, april 1968. /BHW – IOKj.

UFO-MØDER i København

Besøg på planetariet på Bellahøj skole vil finde sted første gang tirsdag den 21. januar kl. 20,00, og følgende tirsdage, så længe der er tilslutning nok. Hvert medlem kan medtage 1 gæst, prisen bliver 6,00 pr. deltager. Da vi kun kan have ca. 45 deltagere hver gang vil det blive nødvendigt med tilmelding. Der vil blive udsendt meddelelse til alle medlemmer i Stor-København, med blanket for tilmelding.

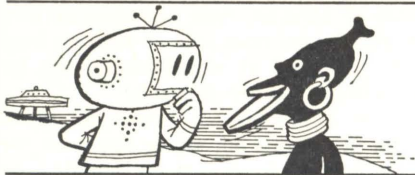
Tilmelding må ske hurtigst muligt og helst inden den 14. januar. De vil derefter modtage meddelelse om hvornår Deres besøg vil finde sted. Selv om De ikke får brev, men gerne vil deltage, kan De blot tilmelde Dem skriftligt til:

John Petersen

Sophus Falcks Allé 13
2791 Dragør

Husk mødet den 17. januar kl. 19,45 i Gammel Hellerup Gymnasium (hjørnet Hellerupgårdsvej-Svanemøllevej – indgang fra Hellerupgårdsvej ved linie 1 endestation) hvor major FRANK PEDERSEN holder orienterende foredrag. Pris kr. 4,00, – billetter kan købes ved indgangen.

John Petersen

Observationer over Skandinavien

I november måned indkom ialt 20 rapporter, hvoraf de 17 var fra 1968.

Den første rapport er helt fra 1952, men er ikke mindre interessant af den grund. Observatøren var dengang dreng og boede i Sankelmarksgade på Vesterbro i København, da han så en ca. een meter stor ellipseformet telemeterskive. Her er hans beretning:

Det var mørkt og gadelygterne var tændt, det var gaslygter. Jeg stod inde i vores værelse et stykke fra vinduet og så ud af dette. Pludselig var der noget der lyste over på den anden side af gaden, et stykke til venstre, i samme højde. Der kom en genstand der lignede den der er tegnet på foregående side. (Ikke reproduceret).

Jeg og min søster stod og så hvordan det fløj; da det var kommet ca. forbi os, stadigvæk på den anden side af gaden, ganske langsomt svævende, gik jeg ind til vores forældre, der havde to venner på besøg sammen med deres lille pige. Jeg sagde, der er noget udenfor vinduet, jeg kan ikke huske svaret jeg fik, men jeg gik igen ind i vores værelse og så ud; det havde ikke flyttet sig meget, vel et par meter, pludselig bevægede den sig lidt hurtigere og tog den første drejning, jeg kunne se den dreje (svinge) noget, men så kunne vi følge dens lys og kunne se den komme tilbage. Idag vil jeg tro den vendte ved opgang nr. 5 ca. 20 meter tilhøjre. Da den var kommet hen til ca. nr. 9, så vi den igen da den tog den næste drejning ca. 5 meter fra vores ejendom, den lavede ligesom i første tilfælde en blød drejning, og fløj næsten over på den anden side igen; da den nåede hen til den store røde port, fløj den ind og lyste hele porten op, det var kun den ene dør der stod åben (porten bestod af to døre der kunne åbnes), men jeg kan ikke huske hvilken en det var. Jeg ved ikke hvorlænge den blev væk, men

det varede så længe, at vi troede den ikke kom igen, men det gjorde den altså.

Jeg kan ikke huske hvordan den fløj op og stillede sig foran os, men jeg mener at det fløj over mod vores side, og langsomt opad, og så var den der. Det var som om den stirrede ind på os og jeg stirrede på den. Jeg ved ikke hvorfor jeg siger stirrede, for den var hel, d.v.s. ingen huller eller noget i den retning, men den så interesseret ud, den havde en skarp afgrænset overflade og den virkede ikke massiv, for det var ligesom lyset kom inde fra den og fik overfladen til at lyse.

Jeg ved ikke hvordan min søster havde det, men jeg selv var ikke bange, måske en sær fornemmelse. Da vi havde stået og „set“ på hinanden et stykke tid, sagde jeg til min søster, det kan også være jeg tænkte det, at det kunne jo være, den ville ind; jeg tog derfor den nederste krog af vinduet og kravlede op, og skulle til at tage den øverste af, da min søster fik mig overtalt til at lade være, jeg var også bange for at falde ned på gaden, hvis jeg havde åbnet det, så jeg lod være. Jeg kravlede ned igen og så på det igen. Lige pludselig kunne jeg ikke tage mere og rullede ned og gik hen og lagde mig i sengen ved siden af min søster, og inden jeg faldt i søvn kort efter, hørte jeg et bump på ruden.

Jeg kan ikke huske farverne på det, hele tiden, men da vi så det, mener jeg det var gult. Da det fløj ind i porten, skiftede farven fra gult til rødt, og da det stod foran vores vindue, var den venstre side rød og den højre gul, men det pulserede næsten hele tiden, så det ene øjeblik fik rød lidt mere plads og den gule trak sig tilbage mod højre side. Det midterste stykke var orange-gult. Det røde lys var ikke så dominerende som den gule, da den stod foran vores vindue.

Jeg erklærer, at de ovennævnte oplysninger er rigtige.
sign. Gert Klejtrup.

Moderskib

I tidens løb er der ikke indkommet særligt mange rapporter fra Bornholm, men her er alligevel een. Observationen fandt sted den 9. august kl. ca. 23,00–23,30.

„Et stort orange-gult objekt kom glidende på den østlige himmel, standsede op og stod stille i ca. fem minutter. Dernæst dukkede en lille orange-gul genstand op i nærheden og gik ind i den store. Lidt efter kom der pludselig et lille rødt-lysende objekt ud i højre side af det store. Det lille fløj mod nord og forsvandt af syne i horisonten. 15–20 sekunder senere kom det imidlertid tilbage og forsvandt i det store objekt igen. Det store satte sig nu langsomt i bevægelse, men akcellerede derpå kraftigt og forsvandt med stor hastighed i horisonten mod vest“, slutter observatøren sin beretning.

Endnu en ganske lille telemeterskive

Herr Per Otto Rød fra Frederiksstad var så heldig at se en ca. syv cm stor kugleformet telemeterskive på tæt hold den 18. september.

„Jeg kom gående i Hans Nielsen Hauges gate opp bakken fra brannstationen mot jernbanen, da jeg bak meg hørte lyden av en regelmessig hopped. Det lød som smalt en metall-gjenstand mot gaten. Plutselig fikk jeg øye på objektet under en gatelykte. Jeg så, at objektet var gråhvitt og stort som en ping-pong-ball. Det var ingen andre i gaten, og jeg tok straks opp forfølgelsen, men ble hindret av en bil. Da jeg imidlertid var like inne på objektet, forsvant det sporløst! Jeg letet runt i området, men kunne ikke finne noe. Objektet hoppet med hopp på ca. 75 cm i lengde. Det hoppet sammenlagt ca. 150–200 meter, før det forsvann – antakligvis rett opp“.

UFO set i Drangedal

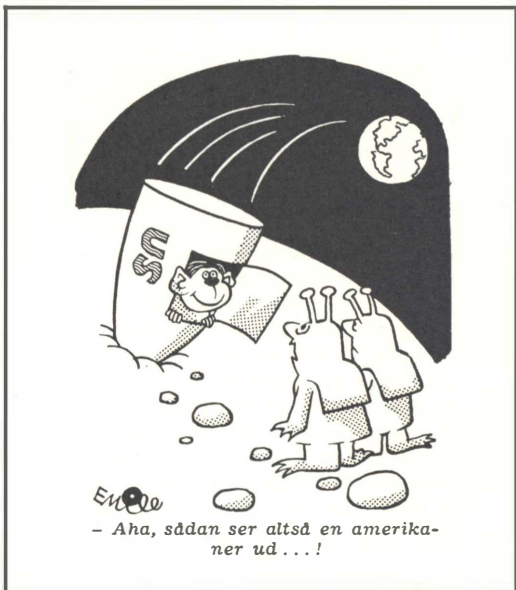
skriver „Krigerø Blad“ og beskriver hvorledes en syv meter stor, pølseformet genstand med hvide tværstriber blev set i lav højde den 20. september og i dagene før.

Den 6. og 7. oktober

drev en lysende genstand langsomt tværs over det sydlige Norge fra vest mod sydøst. Af facon lignede den en aflang trekant med spidsen nedad og var ikke ulig de helt store meteorologiske balloner. Den 7. oktober om aftenen blev der ved Harridslev nær Randers set et usædvanligt UFO. Det var trekantet med spidsen fremad i flyveretningen. Trekanten var ikke ligesidet, men spidsen var ligesom forlænget. Bagpå trekanten sad to

store, runde hvide lys – eller rettere de sad baggest på siden af objektet. Selv om objektet blev set skråt bagfra kunne man ikke se faconen bagfra, muligvis på grund af blændvirkning fra lysene. Observatøren beretter følgende:

„Mandag den 7. oktober om aftenen kl. 19,00, da jeg var på vej hjem i bil, så jeg lige uden for Harridslev en lysende skive, som horisontalt – og formodentlig i ret stor afstand – fløj parallelt med vejen og forsvandt mod vest. Jeg fortsatte min kørsel ca. een kilometer, da jeg fik øje på endnu en skive. Den gang kom den sydfra på den østlige himmel. Jeg holdt ind til siden og iagttog objektet gennem min kikkert (8x50). Lige under den lysende skive kørte en bus eller en skinnebus. Da bussen kort efter holdt stille, fortsatte skiven sin kurs og forsvandt i horisonten. Et øjeblik endnu sad jeg i bilen med nedrullede vinduer og funderede over, hvad jeg havde set, da jeg lige over mig hørte en kraftig rumlen – eller rettere en kraftig vindstøj. Det var ikke en støj som fra en helikopter, idet jeg kender den karakteristiske „flap-flap-lyd“ en sådan udsender. Da jeg kiggede til vejrs, så jeg ca. 100 meter oppe en stor mørk trekant med spidsen fremad i flyveretningen og med store runde lys hægtet på siden af bagkroppen. Trekanten fløj skråt op-efter og forsvandt i løbet af to-tre minutter af syne. Størrelsen på objektet vil jeg anslå til 6–8 meter“, slutter herr I. J. sin beretning.

Endnu en trekant

Avisen „Størdalingen“ fortæller, at der den 10. oktober om eftermiddagen blev set et lysende trekantet objekt højt over Skatval i Norge. Meget langsomt bevægede objektet sig mod øst. Iflg. flysikringstjenesten var højdevindene sydvestlige og af styrke fra 45–125 km/t.

UFO fotograferet over Nivaa bugt

ifølge „Helsingør Dagblad“. Observatøren var den 12. oktober ude for at fotografere fugle og benyttede et 135 mm teleobjektiv. Objektet var hvalvet og af facon nærmest som en halvkugle. Det fløj med stor hastighed. – Det er endnu ikke lykkedes os at få fat på en kopi af billedet.

Lavtgående UFO over Greve

Et objekt af udseende helt identisk med det objekt, der blev fotograferet over Nivaa, blev dagen efter set over Greve kl. 20,40. Vejret var skyet med finregn. Fru Olsen fortæller følgende:

„Da jeg så regnstænk på ruden, begyndte jeg at tage mit vasketøj ind. Det var naturligvis mørkt udenfor på vejen, men pludselig blev den helt oplyst. Jeg troede, at det var en bil med stærkt lys på, men der var ingen bil. Jeg så op og fik dér øje på genstanden. Den var halvkugleformet og af størrelse som en helikopter. Den udsendte et konstant, blændende hvidt lys. Helt lydløst fløj den med ca. 200 km/t i en ret linie fra syd mod nord, nærmest sejlene afsted. Den forsvandt af syne bag nogle høje grantræer. Der er mig bekendt ikke andre der har set den“, siger fru Olsen, „men jeg ved fra nogle bekendte, at der hvor den passerede blev TV afbrudt. Dagen efter ringede jeg til Forsvarsministeriet, men endnu en måned efter har jeg intet hørt derfra“.

Genstand over Svanemøllen

Den 30 oktober kl. 15,30 observerede herr og fru L. W. J. fra Strandpromenaden en aflang genstand med afrundede hjørner, som dukkede frem under skydækket mod sydvest i en højde af 45 grader over horisonten. Genstanden lyste med en sølv-orange farve og stod stille i otte sekunder under skydækket. Så drejede den skarpt rundt og forsvandt med ubeskrivelig fart skråt op efter i samme retning, som den var dukket op fra. Der var ingen vinger eller vedhæng at se på genstanden, men da den satte igang, kom der på hver side af objektet fire svage, blågrønne lysstråler som en slags udstødning. Selve størrelsen på objektet anslås til 25x8 meter og afstanden fra vidnerne til 650 meter. Det virkede på observatørerne som om objektet havde lavet en fejl navigering ved at komme under skydækket – og at man så hurtigt korrigerede fejlen.

Mærkligt ljussken i Uppsala

skriver en svensk avis og beretter om et lysfænomen under det lavthængende skydække den 31. oktober.

Piloter ser objekt

Tre SAS-besætninger i hver sit fly så den 1. november en kugle, der delte sig op i to, medens den fløj over himlen kl. 05,05. Observationen fandt sted over Midt Norge. Objektet blev også set fra jorden. En afdeling fra IØ 3 var på natmanøvrer ved Henningvatnet og fortæller, at de så en lysende genstand – som et kæmpefly – komme til syne på himmelen i sydøstlig retning og gå mod nordvest. Det lysende legeme udsendte kraftige koncentrerende lysstråler i flere retninger. Pludselig så det ud til at eksplodere i et lyshav, hvorpå et mindre legeme udskilte sig fra hovedlegemet. Begge genstandene fortsatte mod nordvest, hvor de forsvandt bag skyer. Samlet observationstid var ca. fem minutter, altså særdeles lang tid.

Mærkelige objekter over Ulfshale

Fru E. K. fra Stege var den 2. november i sit sommerhus, der er beliggende i Ulfshale umiddelbart til Østersøen. Vejret var mildt og stille med overskyet himmel. Det var mørkt, da fru kl. 17,50 gik udenfor og gennem et hul i hækken tilfældigt får øje på en lysende genstand, der kommer svævende ned over et bakke drag et par hundrede meter væk. Fruen siger, at faconen nærmest var som silhuetten af en bred mand klædt i en lang munkekutte med hætte. Selve genstanden lyste ikke, det var kun omridset, der lyste. Observatøren gik ud på marken for bedre at kunne se, og hun fik nu øje på tre objekter, der passerede en bæk og dernæst drejede 90 grader mod øst. Alle tre genstande havde samme form, som den første. Blot lyste omridset på den forreste mørkerødt, medens de to andre var lyst lysende. Alle tre svævede hen over jorden, hvor der er højt græs og siv. De forsvinder alle tre ind i et skel bevokset med træer og buske. Observatøren så derefter ikke mere noget til de to lyse, men et øjeblik efter kom den mørkerøde igen til syne, idet den drejer til højre og svæver op ad bakken og væk. Fruen anslår objekternes størrelse til 2½ meter i højden og deres hastighed til 75–80 km/t. Samlet observationstid 15 sekunder.

De øvrige rapporter i denne måned var fra Nørresundby, Hellerup, Fausing, Kalvehave, Dronningborg, Rødovre, Helsingør, Rungsted, Lille Gunderød, Viborg og Vanløse.

ej.

Observationsturen den 7. december 1968

Fra Vejen UFO-Club var der denne gang kun to mand ude i flyvertårnet kl. 20. Da klokken var omkring 21,40 fik de øje på et kileformet lys i horisonten, men det var oppe i luften, for man kunne skimte himmel under lyset. Det var i vest-nordvestlig retning, lyset var stationært, gulligt og udflydende. I kikkert (10x50) synede objektet 1 cm højt og 2 mm bredt. Efter at have betragtet lyset i 5 minutter besluttede de at prøve at køre

ud mod lyset. Lige inden Jens Chr. Seeberg forlod tårnet, kastede han et sidste blik mod objektet og opdagede til sin forbavselse, at det var væk. De betragtede så stadig stedet i 10 minutter, men det viste sig ikke mere. Afstanden anslås til 5-10 km. Seeberg tør ikke gætte på, hvad det var de så, idet han siger, at de jo kan være blevet narret af noget naturligt.

Ellers intet at bemærke. *Villy Wegner.*

Skandinavisk UFO-litteratur

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra SUFOI's Regnskabskontor, Borgmestervangen 8, 8900 Randers (giro 11 77 25).

UFO-NYT (8 nr. årligt) kr. 32,00
UFOer, det største videnskabel. problem kr. 5,00
Trinidad observationerne... .. kr. 3,00
UFO-billedhefte kr. 3,00
Mars, den gådefulde planet kr. 10,00
UFO-orientering... .. se side 366

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra I G A P Information Service, Bavnevolden 27, 2760 Måløv, Sjælland.

Flyvende tallerkener, en alvorlig sag .. kr. 13,00
Telepati kr. 20,00
Livsvidenskab kr. 30,00

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra: Parthenon, Hålsingborg 6, Sverige:

Fakta om de flygande tefat och deras

drivmetoder sv. kr 17,50
Flygande tefat - fantasi eller verklighet? kr. 18,50
Resa med flygande tefat kr. 7,50
Budskapet från rymden kr. 7,50
Vänner i Universum kr. 17,50
Kontakt med rymdmänniskor... .. kr. 12,00
Flygande tefat har landat kr. 22,50
Meddelande från George Adamski ... kr. 5,50
I rymdskepp över Drakensberg kr. 4,50
Rymdskeppenes fria energi kr. 2,75

Bogen: De flygande tefaten - Dokument och teori af K. Gösta Rehn (24,50 sv.kr.) kan muligvis også skaffes gennem Parthenon, men ellers gennem Deres almindelige boghandler med ca. 10 dages ventetid. Bogen er udgivet i 1966 på Zindermans forlag.

UFO-kontakt, v. red. Leif E. Pedersen, Irisvej 15, 9800 Hjørring. 6 nr. pr. årg. kr. 24,00

SUFOI-kontakter i udlandet

Argentina: Agrupacion Investigadora De Objetos Voladores No Identificados. (AIDOVNI), Asociacion de Observadores de Los Astros. (AOA).

Australien: U.F.O. Investigation Centre, Sydney. (UFOIC).
U.F.O. Phenomena Investigation, Australia. (UFOPIA).

Brasilien: Sociedade Brasileira de Estudos sobre Discos Voadores (SBEDV).

Canada: Canadian Aerial Phenomena Research Organization. (CAPRO).
Ottawa New Sciences Club.
Saucers, Space & Science. (Editor: Gene Du-plantier).

England: British Unidentified Flying Object Research Association. (BUFORA).
Isle of Wight U.F.O. Investigation Society.
Merseyside U.F.O. Research Group. (MUFO RG).
Spacelink.

Frankrig: Groupement D'Etude de Phénomènes Aériens. (GÉPA).

Holland: Nederlands Onderzoek Bureau voor Ongeïdentificeerde Vliegende Objecten.

Italien: Clypeus.
U.F.O. Centro Unico Nazionale.

Japan: Japan U.F.O. Research Association. (JU FORA).

New Zealand: New Zealands Scientific Space Research.

Schweiz: Groupe d'Etude des Objects Spatiaux (GEOS).

Spanien: Club of UFO's Investigation & Studies, Madrid. (CISUFO).

Syd Afrika: „Contact“, Durban.

Uruguay: Centro de Investigacion de Objetos Voladores Identificados. (CIOVI).

U.S.A.: Aerial Phenomena Research Administration. (APRA).

Aerial Phenomena Research Group. (APRG).
Cleveland Ufology Project. (CUP).
Extraterrestrial Phenomena Investigation Committee. (EPIC).

Intercontinental U.F.O. Research and Analytic Network. (ICUFON).

National Investigation Committee on Aerial Phenomena. (NICAP).

Public U.F.O. Information Center. (PUFOIC).
United Aerial Phenomena Agency. (UAPA).

U.F.O. Research Committee. (UFORC).

Dette er hvad vi indtil videre har fået kontakt med i udlandet, men listen forventes at blive meget længere i løbet af 1969. Bl. a. vil de videnskabsmænd og videnskabelige institutter vi samarbejder med, også komme på, ligesom vore korrespondenter.

Willy Wegner.

UFO-MØDER

Kultur- og filosoficenteret „Solvognen“ åbner sine døre offentligt lørdag den 11. jan. 1969 og søndag den 12. jan. Alle med interesse er hjertelig velkommen.

Søndag er der særlig tænkt på ufologerne, idet man har tænkt at efterligne de hyggelige Ronæs-arrangementer.

Centeret åbner kl. 13,30 om søndagen, så har man mulighed for at studere psaligrafik-udstillingen. Kl. 14,30 starter Freddy Christensen med et indledende foredrag, derefter vil P. M. Frederiksen holde et ca. 3 timer langt foredrag om grænsevidenskab (psykisk forskning). Efter foredragene er gæsterne velkommen til at indtage deres medbragte mad eller kaffe i „Solvognens“ lokaler.

„Solvognen“ bygger på seks studiegrupper, som bl. a. indeholder studiet af UFO'er.

Vi mener at UFO-sagen har to aspekter, for det første studiet af og kendskabet til dokumenterede beretninger. Dernæst konsekvenserne, der ofte fører opmærksomheden fra det forskende plan, til det menneskeudviklende plan.

Fra mandag den 20. jan. samles studiegruppen hver mandag kl. 20,00.

Medlemskort til „Solvognen“: Kr. 20,00. – Der kræves dog hverken medlemskort eller entre den 12. jan. for ufologer.

På centerets vegne, Martin Thygesen.

UFO-NYT 1967 - Komplet

Dette tilbud vil nok især have interesse for læsere, der er kommet til i 1968 – men måske var det også en idé at forære et sæt til Deres lokale bibliotek eller til „lidt nysgerrige“ venner og bekendte? – Vi har endnu nogle komplette sæt UFO-NYT 1967, som vi sælger for kr. 20,- (normal pris: 6 nr. á kr. 4,- = kr. 24,-). – Så hvis De er interesseret, må De være hurtig! Send Deres bestilling NU – til:

Regnskabskontoret
Irma Andersen
Borgmestervangen 8,
8900 Randers.
Giro 11 77 25

UFO-Orientering

Som resultat af vor meddelelse om UFO-ORIENTERING i UFO-NYT nr. 7, har vi allerede modtaget en del bestillinger. Men der er stadig et stykke vej til de 1.000 eksemplarer. Har De indsendt Deres bestillingskupon – eller sidder den stadig indheftet i UFO-NYT? – Også DE har brug for UFO-ORIENTERING; der er meget nyt stof – og bogen er ideel som vejledning for ham/hende, De diskuterede UFO'er med forleden!

De skal ikke sende penge nu – kun anføre det ønskede antal eksemplarer på Deres bestilling til:

Regnskabskontoret
Irma Andersen
Borgmestervangen 8,
8900 Randers.

P.S.: Har også De fundet 3 nye abonnenter, så De kan få UFO-NYT helt gratis i 1969?

KONTAKTADRESSER I DANMARK

København og omegn.

- 2800 LYNGBY: Finn Madsen, Lystoftevej 20 B.
2700 BRØNSHØJ: Henry Haugård, Bækkeskovvej 22.
2791 DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.
2770 KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.
2200 NØRREBRO UFO-KREDS:
Kjeld Rasmussen, Valkyriegade 8, 2200 N.
Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal,
2200 København N.
2770 KASTRUP: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35
tlf. (01) 51 11 41.
1313 KBH. K.: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14,
tlf. MI 9407.

Sjælland og Lolland-Falster.

- 3460 BIRKERØD: Fru Kirsten Benn, Nørrevang 11,
tlf. (01) 81 33 92.
2640 HEDEHUSENE: Sv. Larsen, Bakkevej 1, Fløng.
4591 FØLLENSLEV: Fru H. Olrik, Græsmarken, tlf.
(03-469) Havnsø 132.
4621 GADSTRUP: Finn Nielsen, Ramsømagle by.
3400 HILLERØD: Wagn O. Jensen, Fredskovhølet
12, 2., tlf. (03) 26 57 06.
2970 HØRSHOLM: X.P. Madsen, Bakkehave 8, tlf.
(01) 86 16 77.
4220 KORSØR: Bent H. Wilsen, Motalavej 51.
4741 LOV: M. Larsen, „Vildbanehøj“, tlf. (03 740).
Vesterborg 63.
4900 NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard
9, 1.
4700 NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jen-
sensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.
4200 SLAGELSE: Fru Gerda Ohrt, Slotsgade 54,
privat tlf. (03) 52 12 53.
4660 ST. HEDDINGE: Karl Hansen, „Kræmmervår-
den“, tlf. (03 705) 551.
4370 ST. MERLØSE: Sv. Jensen, Stenlillevej,
tlf. (03 601) 182.
4850 STUBBEBØBING: Fru Bende Øgendahl,
Vestergade 6.
2950 VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Stationsvej 13.

Jylland.

- 8230 ABYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersens-
vej 11, tlf. (061) 5 85 61.
6040 EGTVED: A. Hauser, Vork.
7371 FASTERHOLT ST.: Jens P. Hansen.
7000 FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr.
Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.
8500 GRENA: Guy Markus, Østergade 7,
tlf. (06) 32 10 27.
8500 GRENA: John Nielsen, Rimsø pr. Grenå,
tlf. (06) 32 05 77, Voldby 255.
8700 HORSSENS: Bent Sørensen, Haldrup,
tlf. (066) 2 77 11.

- 6000 KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenraavej 43,
tlf. (055) 2 32 93.
9240 NIBE: N. Nielsen, Hovvej 8 (Box 3).
9400 NØRRÉSUNDØY: Willy B. Nielsen, Skansevej
52.
8900 RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B,
tlf. (064) 2 92 98.
8600 SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37,
tlf. 1322.
6520 TOFTLUND: Tage Lau, Stenderup.
7600 STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.
6400 SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej
35.
7700 THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81,
tlf. 1604.
8800 VIBORG: P. Reffskier, Vestergade 8, tlf. 221.

Fyn og øerne.

- 5300 KERTEMINDE: Poul Trier Rasmussen,
Ahlefeldtsvej 21.
5000 ODENSE: Martin Thygesen, Møllervænget 12,
tlf. (09) 12 14 84.
5574 RØRMOSEHUS: Jytte Pedersen, Vedtofte,
tlf. Ørsted (09-45) 260.
5700 SVENDBORG: Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal th., tlf. (09) 21 58 44.

KONTAKTADRESSER I NORGE

- ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.
UFO-Bergen postbox 1155.
BODØ: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.
EIDSVOLD: Knut Aasheim, postbox 142, Bön.
HARSTAD: Arild Volla, Hans Egedesgt. 64.
KRISTIANSUND N.: Per Aresvik, Box 37, Vågos.
LOFOTEN: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i
Lofoten.
OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.
PORSGRUNN: Hans E. Vaaga, Breidablikk.
SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.
SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.
STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 – Tlf.
29 1 49, Stavanger.
SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.
TRONDHEIM: Trondheim UFO-forening,
Østersundsgt. 24.
TROMSØ: Tromsø UFO-forening, Fiskergt. 8.
-
- 9000 Tromsø.
Arnold Lockertsen, Glavær, Ringveien,
9000 Tromsø.
TROMS INNLAND: Asbjørn Hegge, Boks 347,
Sætermoen.
TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr.
Tønsberg.

Saunders skriver om skandalen!

I denne måned (januar 1969) udkommer i USA en UFO-bog, der givet vil vække en vis opsigt – også udenfor UFO-logernes rækker. Den er skrevet af dr. David D. Saunders og R. Roger Harkins. Sidstnævnte kender jeg ikke; han er journalist og har sikkert sørget for at give indholdet „kulør“. Saunders vil derimod være de fleste læsere bekendt. Han og dr. Normann Levine anklagede Colorado-undersøgelsens ledere, Condon og Low, for manglende objektivitet – og så blev de fyret! (se UFO-NYT nr. 5, 1968 – En tallerken-fiasko). Bogen hedder „UFO's YES! Where the Condon Committee Went Wrong“. (UFO'er JO! – hvor Condon-komiteen slog fejl), er på 320 sider og udgivet af World Publishing Company. Prisen bliver ca. \$ 6,00.

„Forfatterne sætter spørgsmålstegn ved resultaterne af luftvåbnets UFO-undersøgelse under dr. Edward U. Condon. De hævder, at UFO'erne holder øje med Jorden“, skriver „Publishers Weekly“ i en forhånds-omtale.

Iver O. Kjems.